

PONEDELJEK, 8. FEBRUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 21. januarja 2010, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Z veliko žalostjo vas moram obvestiti o tragični smrti gospe Juarez Boal, namestnice vodje delegacije Evropske unije na Haitiju. Gospa Juarez Boal je do leta 2002 delala v Evropskem parlamentu. Umrla je v tragičnem potresu, ki je prizadel Haiti 12. januarja. Skupno število žrtev potresa je lahko celo 200 000. Spomnili se boste, da smo na zadnjem zasedanju pred mesecem dni z minuto molka počastili spomin na žrtve potresa. Takrat nismo vedeli oziroma nismo vedeli zagotovo, da je med njimi oseba, ki je tako tesno povezana z Evropskim parlamentom in delom Evropske unije – gospa Juarez Boal.

Včeraj je bil v Ukrajini drugi krog predsedniških volitev. Medtem ko čakamo na uradno potrditev rezultatov volitev, bi rad čestital Ukrajincem za izvedbo svobodnih in preglednih volitev. To piše v poročilih iz Ukrajine. Nisem še prejel uradnega obvestila, vendar naši kolegi, poslanci Evropskega parlamenta, ki so opazovali volitve, navajajo, da je bila absolutna večina dejanj ljudi, povezanih z volitvami, razen nekaterih pritožb, pri katerih je šlo zagotovo za kršitve volilnih pravil, v skladu s postopkom in je izpolnila standarde demokratičnih volitev. To je zelo velik dosežek za Ukrajino. Spomnimo se, da je bilo pred petimi leti popolnoma drugače. Danes si za Ukrajino želimo, da bo demokratično in mirno izvoljen predsednik deloval v dobro države. Želimo si tudi vzpostaviti najboljše mogoče odnose z Ukrajino. Kljub visoki stopnji politične nestabilnosti v zadnjih letih lahko vidimo, da ima demokracija v Ukrajini trdne temelje.

Ob tej priložnosti bi rad tudi pozval vse politične sile v Ukrajini, naj premagajo medsebojne razlike in začnejo sodelovati pri socialnih in gospodarskih ter sodnih in ustavnih reformah in nadaljujejo svoj evropski program. Ponavljam: Evropska unija si močno želi dobrih in prijateljskih odnosov z Ukrajino. Pri tem imam v mislih prihodnjo vlado in opozicijo. Upamo in pričakujemo, da bo Ukrajina pri tem sodelovala. To sta naš skupni izziv in odgovornost. V sredo bo potekala razprava o položaju v Ukrajini po volitvah. Poslušali bomo poročila naših kolegov poslancev. Predsednik misije za opazovanje volitev Evropskega parlamenta je bil Paweł Kowal. Bili so na območju in opazovali nedeljske volitve ter bodo informacije o njih delili z nami.

Jutri bomo glasovali o potrditvi nove Evropske komisije. To bo eden od najpomembnejših trenutkov v tem parlamentarnem mandatu. V imenu naših državljanov bomo z demokratičnim glasovanjem izrazili svojo voljo, zato je jutri zelo pomemben dan.

Na jutrišnjem zasedanju bomo glasovali tudi o resoluciji o novem okvirnem sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo. Besedilo tega sporazuma vam je bilo na voljo. To je zelo pomemben del zakonodaje, ki bo določil, kako bosta instituciji sodelovali v naslednjem parlamentarnem mandatu.

V sredo bo potekala še ena pomembna razprava o obdelavi in posredovanju podatkov o finančnih transakcijah iz Evropske unije Združenim državam Amerike za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. To razpravo bom vodil jaz. Evropskemu parlamentu se zdi izjemno pomembno zagotoviti ustrezno raven varstva osebnih podatkov. Izvolili so nas neposredno naši državljani in imamo odgovornost do njih, vendar po drugi strani razumemo pomen sporazuma SWIFT. Vsi poslanci tega parlamenta morajo upoštevati te prednostne naloge pri sprejemanju te pomembne in odgovorne odločitve. Glasovanje bo potekalo v četrtek. Glasovanja se ne bom mogel udeležiti, ker se bom udeležil Evropskega sveta v Bruslju.

Rad bi vas obvestil še o nečem drugem.

Gospod, ki sedi na moji desni (*gospod David Harley*), začenja svoje zadnje delno zasedanje po 35 letih službe v Evropskem parlamentu.

(Aplavz)

Pokojninski sistem deluje, vendar nam to včasih ni preveč všeč, ker izgubljam tako odgovornega kolega, ki nam je v Evropskem parlamentu toliko let pomagal biti bolj učinkovit – izgubljam vas, gospod David Harley.

Želimo vam vse najboljše v prihodnjih letih. Upam, da se boste tu in tam udeležili naših delnih zasedanj, da boste videli, kako delamo, in nam v prihodnosti morda dali kakšen nasvet. Najlepša hvala še enkrat.

(Aplavz)

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Sestava odborov: glej zapisnik

5. Brezpredmetne pisne izjave: gl. zapisnik

6. Peticije: glej zapisnik

7. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

8. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: gl. zapisnik

9. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

10. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

11. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

12. Razpored dela

Predsednik. – Končni osnutek dnevnega reda, ki ga je v četrtek, 4. februarja 2010, pripravila konferenca predsednikov v skladu s členom 137 Poslovnika, je bil razdeljen. Predlagane so naslednje spremembe:

Ponedeljek:

Ni sprememb.

Torek:

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je vložila zahtevo po uvrstitvi izjav Sveta in Komisije o težavnem monetarnem in gospodarskem položaju držav evrskega območja na dnevni red. To zadeva države članice, ki imajo finančne težave.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Za Parlament je pomembno, da razpravlja o najnovejših dogodkih v evrskem območju in tudi o ukrepih, ki jih je sprejela Evropska komisija za države evrskega območja, ki so v nevarnem območju.

Vidimo, da ti dogodki v zadnjih tednih zelo vplivajo na menjalni tečaj evra in so privedli tudi do zmede na finančnih trgih. Zato bi pred četrtkovim neformalnim vrhom radi slišali izjavi Sveta in Komisije ne le glede že predlaganih načrtov, temveč tudi glede ukrepov, ki jih je še vedno mogoče sprejeti za čimprejšnjo povrnitev zaupanja v evro.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, rad bi odločno podprl to pobudo. Pomembno je, da razpravljamo o tem vprašanju in obravnavamo temeljne težave, ne da bi zašli v strankarsko-politični prepir glede tega, kdo je kriv za krizo.

Imam dve prošnji. Prvič, če se moji kolegi poslanci iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) strinjajo, bi v naslov vključili socialne učinke, da bo jasno, da so tukaj na preizkušnji socialni učinki krize v teh državah.

Drugič, radi bi govorili tudi s Komisijo, vendar o tem želimo razpravljati s člani Komisije, ki bodo odgovorni za to vprašanje v prihodnosti. Ker nova Komisija še ni nastopila funkcije, bi morali prositi predsednika Komisije, naj se udeleži take razprave ali pošlje nekoga, ki bo član nove Komisije, na primer gospoda Almunia ali gospoda Rehna. Razumno bi bilo, da bi imeli v tej težavni in pomembni razpravi sogovornika, ki bo nato opravljal enako nalogo v Komisiji.

Predsednik. – Če se strinjamo s to prošnjo in jo vključimo kot točko na dnevni red, bodo prisotni predstavniki Komisije. O tem bom govoril z gospodom Barrosom. Ali želi kdo izraziti nasprotovanje prošnji? Ne vidim nikogar. Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem. Kdo podpira to prošnjo?

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Rada bi odločno podprla predlog gospoda Swobode. Seveda gre za vse posledice, vključno s socialnimi.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

Sreda:

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je vložila zahtevo po združitvi treh razprav o poročilih o napredku Hrvaške, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Turčije za leto 2009 v skupno razpravo.

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, to so resnično tri resolucije, ki jih je sprejel Odbor za zunanje zadeve ob preučevanju poročila o napredku na področju širitve, ki ga je pripravila Komisija.

Zato so mogoči skupno obravnavanje, preučevanje in razprava.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

Sreda:

Skupina Evropa svobode in demokracije je vložila zahtevo po uvrstitvi ustnega vprašanja Komisiji o tujih lastnikih nepremičnin v Španiji na dnevni red.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, vem, da ste imeli preobsežen dnevni red na seji konference predsednikov prejšnji teden in ni bilo veliko časa za razpravo o uvrstitvi te točke na dnevni red, vendar so člani različnih političnih skupin na januarskem plenarnem zasedanju – kot ste vsi videli – izrazili zaskrbljenost glede točk, obravnavanih v vprašanju glede zlorab nepremičnin v Španiji, katerih lastniki so tujci. Komisija ima v sredo zvečer možnost, da odgovori.

Zato vabim kolege, naj podprejo ta predlog. V imenu skupine EFD vas vabim k poimenskemu glasovanju. Če večina podpira ta predlog, bi rada predlagala drugo poimensko glasovanje, da se razprava zaključi z resolucijo.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, rad bi se zavzel za pobudo gospe Andreasen, ker nam o tej težavi pišejo mnogi naši volivci in menim, da je to nekaj, o čemer bi moral Parlament razpravljati.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, rad bi opozoril samo, da zelo protievropsko usmerjena skupina uporablja Evropski parlament za obravnavanje tega vprašanja. To je zaželeno, vendar pobudi kljub temu nasprotujem, gospod predsednik.

(Aplavz)

(Parlament je zavrnil zahtevo)

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, če mi dovolite majhno pripombo. Moj kolega tam zadaj (gospod Guy Verhofstadt) nas je označil za „protievropsko usmerjene“. To ni res; usmerjeni smo proti Evropski uniji.

Predsednik. – To ni bila točka dnevnega reda. Prosim, da ne komentirate zadeve, ko določamo dnevni red in ni časa za takšne stvari.

Četrtek:

Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve je vložila predlog za razpravo o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in pravne države. Skupina predlaga, naj se razprava o Madagaskarju nadomesti z razpravo o smrtni kazni, zlasti o primeru Mumia Abu-Jamala.

Sabine Lösing, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, menimo, da točka o Madagaskarju danes ni zelo pomembna. Zato bi vas radi prosili, da se ta čas uporabi za razpravo o primeru gospoda Mumia Abu-Jamala, afroameriškega novinarja, ki je bil po procesu na podlagi posrednih dokazov leta 1982 spoznan za krivega umora policista.

Mumia Abu-Jamal je bil obsojen na smrt in na izvršitev smrtne kazni čaka 30 let. Zaenkrat dogodki v zvezi s tem umorom niso ustrezno pojasnjeni in dokazi nikoli niso bili primerno raziskani. Smrtna kazen je vsekakor ena najočitnejših kršitev človekovih pravic, ki jih poznamo. Čeprav bi bila smrtna kazen v tem procesu lahko znižana na dosmrtno kazen, je tožilstvo konec januarja zavrnilo to možnost. Življenje gospoda Abu-Jamala je zdaj ogroženo kot še nikoli. Radi bi, da se o tej zadevi razpravlja na plenarnem zasedanju, da se lahko odločimo, kako ukrepati, da bi zagotovili pogojno odložitev smrtne kazni in Mumii Abu-Jamalu dali možnost, da v pravičnem procesu dokaže svojo nedolžnost.

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, strinjam se, da je položaj Mumie Abu-Jamala kritičen in da je o primeru gotovo treba razpravljati. Vendar je položaj na Madagaskarju popolnoma kaotičen. Vsa država trpi zaradi prehodne politične oblasti, ki je bila postavljena nezakonito in vodi to državo v anarhijo.

Zelo težko je reči, da je ena zadeva pomembnejša od druge. Mislim, da lahko rešimo Madagaskar. Gospod predsednik, še enkrat lahko posredujete pripombe Združenim državam in jih prosite, naj pogojno odložijo smrtno kazen. To ne bo prvič in, bojim se, žal tudi ne zadnjič. Vsekakor v imenu svoje skupine zavračam umik resolucije, ki smo jo pripravili o Madagaskarju, kjer obstaja tudi resnična nevarnost za celotno prebivalstvo.

Predsednik. – V skladu z vašim predlogom bom temeljito analiziral problem in podal izjavo na to temo.

(Parlament je zavrnil zahtevo.)

(Razpored dela je bil sprejet.)⁽¹⁾

13. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Romunska vlada preučuje možnost uvedbe davka na hitro hrano v upanju, da bo to postopoma zmanjšalo število državljanov, zlasti otrok in mladih, ki se odločajo za to vrsto hrane, ki ima izjemno škodljiv srednje- in dolgoročni vpliv na človeški organizem.

Za davke se lahko zdi, da so v krizi zapletena rešitev, vendar če se tak ukrep izvaja primerno, se njegov vpliv lahko razširi zunaj okvirov davčnih zadev v izobraževanje. To bo vedno večjemu številu ljudi omogočilo, da se naučijo, da se skrb za njihovo zdravje začne s hrano. Sredstva, zbrana s temi davki, je treba nameniti izključno programom, katerih namen je obveščanje javnosti o sestavinah in snoveh, ki jim lahko škodujejo.

Bolezni, ki jih povzroča debelost, so vedno večje breme za zdravstvene sisteme držav članic, pri čemer je o povezavi med debelostjo in hitro hrano veliko znanega. Spodbujanje zdravega načina prehranjevanja bi moralo postati ključna politika v Evropski uniji, in sicer takoj. Evropski program, ki bi vključeval pobude več držav članic, bi bil dobrodošel in izjemno koristen. Lahko bi prispeval k temu, da bi osnovna prehrana v Evropski uniji postala bolj zdrava.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi govoril o varnosti preskrbe s surovinami, ki jih potrebujejo kmetje in trgovci v Evropski uniji za proizvodnjo in ki jih potrebujejo tudi proizvajalci živalske krme in hrane. Eno najpomembnejših vprašanj in groženj za evropsko preskrbovalno verigo je pomanjkanje določene, sprejemljive, zelo nizke ravni prisotnosti vrst gensko spremenjenih organizmov, ki še niso bili odobreni v Evropski uniji. V skladu z najnovejšimi raziskavami bo na svetu do leta 2015 pridelanih približno

⁽¹⁾ Druge spremembe razporeda dela: glej zapisnik

120 novih vrst GSO. Odsotnost rešitve bo prispevala k dvigu cen živalske krme in hrane in lahko posledično prispeva k izključitvi številnih evropskih kmetov iz trga. Najnovejši primer je položaj julija lanskega leta, ko so bili v pošiljkah soje najdeni sledovi gensko spremenjenih vrst. To je pomembno vplivalo na celotno verigo hrane in živalske krme, saj Evropa ne more zadovoljiti svojih potreb z domačo proizvodnjo in je prisiljena vsako leto uvoziti 14 milijonov ton soje.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Rad bi prosil predsednika ali predsedstvo Parlamenta, naj sporočita Evropski komisiji, da sem med svojim delom v šestmesečnem obdobju predložil dve pisni vprašanji. Odgovor na prvo vprašanje sem prejel z veliko zamudo, še vedno pa nisem prejel odgovora na moje drugo vprašanje, predloženo 30. novembra. Mislim, da bi bilo pomembno, da sta med institucijami EU vzpostavljena ustrezna komunikacija in dialog. Prosim, sporočite to Evropski komisiji, da moje delo ne bo ovirano in bom prejel zahtevane odgovore.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, komisar, za Evropsko unijo je zelo dobro, da ima končno svojega predstavnika, ministrico za zunanje zadeve, ki je trenutno Cathy Ashton. Med zaslišanjem je povedala en stavek o Kitajski, katere globalnega pomena nam ob tej priložnosti ni treba poudarjati. Neverjetno je, da se ni oglasil niti en poslanec, upravičen, da postavi vprašanje o Kitajski, čeprav je EU nedavno tega dobila zaušnico med podnebnim vrhom v Københavnu, na katerem sta Kitajska in ZDA sklenili sporazum za našim hrbtom. Prav tako je osupljivo, da Evropski svet še nikoli ni razpravljal o odnosu med EU in Kitajsko. Zato prosim predsednika, da Evropski svet pozove, naj na svoj dnevni red uvrsti strateški odnos med EU in Kitajsko, medtem ko bi moral Parlament v prihodnosti obravnavati to vprašanje, kot se za pomen Kitajske spodobi.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Glavna prednostna naloga prihodnje Evropske komisije mora biti zmanjšati gospodarske razlike med državami članicami, tako da se vzpostavi tesno sodelovanje na ravni davčne in monetarne politike.

Ta odprtost za sodelovanje je očitna od samega začetka gospodarske krize in se mora nujno nadaljevati. Hkrati je pri usklajevanju na davčni ravni treba upoštevati, da Evropska unija vključuje države, ki imajo gospodarstva z različnimi strukturami. Pravzaprav so za gospodarstva v nekaterih državah članicah značilna daljša ciklična gibanja, saj je za njih potrebna visoka raven javnih naložb in so njihove možnosti za rast večje od možnosti za rast zrelih gospodarstev v EU.

Pakt za stabilnost in rast in sedANJI postopek za pristop k evrskemu območju morata zato vključevati določbe o prožnosti, ki omogočajo analizo javne porabe med celotnim gospodarskim ciklusom, tako da lahko države članice vložijo sredstva, ko je potrebno. S tem bi lahko zagotovili, da se vsaka država članica razvija v skladu s stopnjo razvoja svojega gospodarstva.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, zadnje dni smo priča nezaslišanemu in usklajenemu napadu na gospodarstvo držav članic evrskega območja, pri čemer je širjenje državnih obveznic v nekaterih državah, kot so Grčija, Portugalska in Španija, ušlo iz nadzora.

Očitno je, da se te države uporabljajo za udar na gospodarsko kohezijo na evrskem območju na splošno in zlasti na evro. Prav z mehanizmi, ki so ustvarili globalno kreditno krizo, se sedaj brez sramu špekulira na račun držav, ki se soočajo z največjimi finančnimi težavami.

Zato se Evropa ne sme ukvarjati samo z vprašanjem ocenjevanja sprejetih ukrepov za boj proti primanjkljaju. Dejansko vprašanje se mora glasiti: ali nameravamo sprejeti solidarnostne ukrepe na evropski ravni z zaščito evrskega območja in evra in ali se bomo končno odločili za sprejetje politik, katerih cilj je temeljna gospodarska in ne samo monetarna kohezija.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, Direktiva glede deleža žvepla EU od začetka tega leta določa mejno vrednost 0,1 % vsebnosti žvepla v gorivu plovil, ki pristanejo v pristaniščih, in plovil na celinskih plovnih poteh. Z okoljskega vidika je to dobro. Pomembno je, da zlasti ladijski promet tudi postane okolju prijaznejši.

Trenutno uporablja večina pomorskih potniških in tovornih plovil težko kurilno olje. Na Baltskem morju zaradi varstva okolja že mnoga leta uporabljamo težko kurilno olje z nizko vsebnostjo žvepla, in sicer 0,5 %. Nizka vsebnost žvepla na morju ne velja za okoljski problem, ker je glavni cilj zmanjšati onesnaževanje mest. To je torej stališče, za katerega menim, da bi ga morala EU zavzeti glede tega vprašanja – spodbujati bi morala uporabo težkega kurilnega olja z nizko vsebnostjo žvepla.

Izziv, s katerim se spopadamo, je, da znaša v skladu s Konvencijo Marpol IMO priporočljiva mejna vrednost za vsa plovila v Baltskem morju od leta 2015 0,1 %, kar bi lahko imelo uničujoče posledice za Baltsko morje. Zato bi rad na to spomnil poslance in spodbudil ljudi, naj ne ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, kolegi v tem Parlamentu včasih zelo otežijo življenje svojim prijateljem. Predsedstvo priporoča odhodke za zaposlitev dodatnih 150 delavcev v Parlamentu in političnih skupinah za izpolnitev zahtev Lizbonske pogodbe, kar je veliko povečanje odhodkov v času, ko se tako veliko naših državljanov sooča z zmanjševanjem obsega javnih storitev in višanjem davkov.

Z zakonodajo o soodločanju se ukvarjam že več kot 10 let. Mislim, da ne potrebujemo toliko zaposlenih: menim, da jih lahko prerazporedimo in uporabimo učinkoviteje, ne da bi povečali proračun.

Vsi, ki vodimo svet ali celo vlado, vemo, da moramo včasih živeti v okviru naših zmožnosti. Ne smemo delati stvari, ki jih ne moremo upravičiti. Vedno moramo opraviti ta preskus: ali lahko na javni seji vstanemo in našim državljanom pojasnimo, kaj delamo? Mislim, da v tem primeru ne bi mogli.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – *(PL)* Gospod predsednik, podlaga za energetska varnost v Evropski uniji je raznolikost oskrbe s plinom. Če se bomo naredili odvisne od oskrbe iz ene smeri, bomo dolgoročno porušili ravnotežje ne le glede energetske varnosti, temveč tudi z vidika gospodarstva. Nihče v Evropi tega ne more razumeti bolje kot pokomunistične države, ki so še vedno pod vplivom, pod velikim vplivom Rusije. Severni plinovod bo onemogočil raznolikost in omejil možnost razvoja baltskih pristanišč ter zlasti novega raznolikega vira oskrbe s plinom za Evropo, plinskega terminala Świnoujście. Poleg tega obstaja tudi ekološki vidik negativnega učinka gradnje plinovoda. Lansko poročilo jasno kaže, da bo imel Severni plinovod negativni učinek. Pozivam Komisijo, naj še enkrat razišče to zadevo.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – *(FR)* Gospod predsednik, zanima me, kakšne ukrepe bo sprejela Evropska unija, da bo zagotovila, da bodo vse države članice upoštevale pravico do azila in spoštovale človekove pravice ljudi, ki prihajajo z južnih obal Sredozemskega morja.

Številni med njimi prihajajo v slabo zgrajenih plovilih in več tisoč Afričanov utone, ne da bi kdo ugovarjal. Ali sta Svet in Komisija resnično dovzetna za ta vprašanja, ki spadajo na področji tako človekovih pravic kot tudi humanitarne pomoči?

Izjave gospoda Moratinosa glede krepitve varnostnega pristopa in dodatnih sredstev, dodeljenih Frontexu, o čemer je nedavno odločal Svet, mi v zvezi s tem ne dajejo nobenega zagotovila.

Gospe in gospodje, od nas je odvisno, da ravnamo tako, da bodo naša dejanja v skladu z našimi vrednotami. To je nujno, saj so na preizkušnji življenja.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – *(GA)* Gospod predsednik, v zadnjih nekaj tednih so potekala pogajanja kot del najnoveše faze mirovnega procesa na Severnem Irskem. Teh pogovorov so se udeležile politične stranke ter vladi Britanije in Irske. Tam so bile zlasti, da bi zagotovile prenos policijskih pooblastil s parlamenta v Westminsteru v Londonu na skupščino v Belfastu. Razpravljale so tudi o drugih pomembnih vprašanjih.

Vesela sem, da so se ti pogovori končno končali s sporazumom med strankami in prepričana sem, da bo tudi Evropski parlament pozdravil ta napredek. Upam, da se lahko zdaj začnemo ukvarjati z drugimi obveznostmi, ki še niso rešene ali izpolnjene. To nas bo pripeljalo bližje stabilnim političnim institucijam, ki bodo delovale na podlagi enakosti, delitve oblasti in medsebojnega spoštovanja.

Paul Nuttall (EFD). – Gospod predsednik, za ta enominutni govor sem prosil, da bi poudaril grozljive posledice, ki jih ima pobiranje smeti vsakih štirinajst dni za občine v moji volilni enoti na severozahodu Anglije.

Vzemimo za primer moj domači kraj Bootle, v katerem številne družine živijo v vrstnih hišah brez vrtov spredaj in z malo prostora zadaj. Noro je, da so prisiljeni vsaka dva tedna ven postaviti smeti.

Zato se smeti seveda kopičijo, ker ni prostora za shranjevanje. Če je poleti vroče, ste lahko prepričani, da bo posledica tega več golazni, kar pa je nevarno za javno zdravje.

Zakaj to razlagam Parlamentu? Zato ker je pobiranje smeti na štirinajst dni neposredna posledica Direktive o odlagališčih EU, ki so jo v tej sejni dvorani podprli britanska laburistična stranka in britanski konzervativci.

Upam, da bo imelo veliko število britanskih volivcev to v mislih, ko se bodo udeležili splošnih volitev, ki bodo pozneje letos.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, čez dva dni bomo razpravljali o vprašanju naprav za skeniranje telesa. Med to razpravo bomo obravnavali celotno vprašanje varnosti na letališčih, to pomeni naš pristop do varnosti na letališčih v Evropski uniji. Evropska unija je znana po tem, da vedno znova prenačljeno sprejema zakonodajo na podlagi domnevnih ali včasih dejanskih terorističnih groženj. S tem ne izboljša varnosti na letališčih. Kar s tem stori, je, da sprejema vedno bolj zamudne in absurdne ukrepe.

Če za primer vzamemo položaj na železniških postajah, je ta v bistvu podoben položaju na letališčih. Na splošno na železniških postajah ne izvajajo varnostnih ukrepov, vsaj v znotrajevropskem in domačem prometu ne. To kliče po odgovoru na vprašanje, ali je naša zaskrbljenost glede varnosti na letališčih pretirana. Neobvladljiva birokracija in neskončni tok varnostnih ukrepov ne bosta prispevala k varnosti, temveč k neprijetnostim za letalske potnike.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kot ste povedali, bomo glasovali o imenovanju nove Evropske komisije. To bo resnično, kot ste rekli, zelo pomemben trenutek, trenutek, povezan s številnimi upi, ne samo poslancev Evropskega parlamenta in evropskih vlad, temveč predvsem z upi državljanov Evropske unije. V tem okviru je oblikovanje skupne zunanje politike Evropske unije posebnega pomena in zato je izziv, s katerim se spopada baronica Ashton na tem področju, še večji.

Imamo dva nova izziva. Prvi, o katerem ste že govorili, gospod predsednik, je Ukrajina. Ne glede na rezultate volitev moramo oblikovati in dosledno izvajati novo politiko do Ukrajine, politiko Evropske unije, da bomo tej državi omogočili, da v prihodnosti postane država članica Evropske unije. Drugi izziv pa je Belorusija. Rad bi oznanil, da se je v Belorusiji pred nekaj urami na žalost zakrivila še ena kršitev človekovih pravic. Beloruska policija je vstopila v Poljsko hišo v Iwieniecu in preprečila dejavnost Združenja Poljakov v Belorusiji.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, Evropska unija in Kraljevina Maroko sta lanskega decembra sklenili sporazum o liberalizaciji trgovine s kmetijskimi proizvodi. Na žalost smo edine informacije, ki jih imamo o vsebini tega sporazuma, izvedeli iz medijev.

V skladu s temi informacijami so se kvote za paradižnike, ki se uvažajo v Evropsko unijo, povečale, kar odločno zavračamo, saj Kraljevina Maroko večkrat ni izpolnila obveznosti do Evropske unije. Evropska komisija noče priznati obstoja tega položaja, čeprav je urad OLAF to storil.

Komisiji ne moremo dopustiti, da še naprej miži na eno oko in ne upošteva potreb proizvajalcev na Kanarskih otokih, v Andaluziji, Murcii in Alicanteju. Zato odločno pozivamo, da se sporazumi spoštujejo in da se več pozornosti nameni nadzoru zdravstvenega varstva rastlin. Poleg tega bi bilo treba časovni razpored za maroški izvoz narediti bolj prilagodljiv, da bi bili izvozi lahko razporejeni skozi vse leto.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Gospod predsednik, to priložnost bi rad izkoristil, da obsodim trenutno dogajanje na Portugalskem, kjer je jasno, da so mediji razkrili vladni načrt za nadzor časopisov, televizijskih kanalov in radijskih postaj, kar ogroža svobodo izražanja. Prav ta teden je bil na prigovarjanje – ali menda na prigovarjanje – predsednika vlade cenzuriran tudi časopisni stolpec, ki ga je napisal zelo znan novinar Mário Crespo.

V tem kontekstu mora predsednik vlade, José Sócrates, portugalskemu časopisu *O País* zdaj ponuditi otipljivo razlago in mora pojasniti, da ne nadzira, omejuje ali graja svobode izražanja na Portugalskem.

Zaradi takega ravnanja Portugalska ni več država, v kateri vlada pravna država, temveč država, v kateri vlada formalno pravo, v kateri se predsednik vlade omejuje na formalnosti, postopke in birokracijo ter noče ponuditi otipljivih razlag.

Želimo, da je Portugalska država, v kateri vlada materialno pravo!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Gospod predsednik, 27. januarja ob dveh zjutraj je v zgodovinskem središču Liège odjeknila eksplozija plina. Tam sem bila s svojimi kolegi iz mestnega sveta in samo po čudežu smo preživeli. V eksploziji je življenje izgubilo 14 ljudi. Veliko ljudi je poškodovanih in 500 razseljenih.

Ob tej priložnosti bi se rada poklonila ne samo žrtvam in njihovim družinam, ampak tudi izjemnemu pogumu gasilcev in vseh reševalcev. V zvezi s tem bi vas rada spomnila, da nimamo še niti enega zakona za gasilce v Evropski uniji in da v moji državi ter tudi drugih državah gasilstvo še vedno ne velja za nevaren

poklic. Pozivam k sprejetju evropskega zakona za gasilce, saj morajo gasilci v številnih okoliščinah zagotoviti čezmejno pomoč.

Predsednik. – Najlepša hvala za vašo izjavo in da ste nas opozorili na tragedijo, ki se je zgodila tako blizu nas, v Belgiji. To je res tragično. Najlepša hvala. Radi bi izrazili iskreno sožalje vsem, ki so trpeli zaradi te tragedije, pa tudi njihovim družinam.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, namen mojega govora je, da opozorim na resnost procesa deindustrializacije, ki vpliva na vrsto industrijskih centrov na Siciliji, zlasti na avtomobilski center Termini Imerese, ki je v lasti skupine FIAT, in petrokemični center Gela, ki je v lasti skupine ENI. Termini Imerese uničuje konkurenca, ki je posledica sistema nizkih plač v nekaterih državah EU, Gelo pa uničuje konkurenca iz Azije.

Glede na hude procese deindustrializacije, ki potekajo na obsežnih območjih Unije, bi rekel, da je prišel čas, da še enkrat razmislimo o politiki neposredovanja, ki jo je do zdaj vodila Evropska komisija, in začnemo sprejemati niz pomembnih strateških ukrepov za podporo evropske industrije. Ta poziv naslavljam predvsem na Evropsko komisijo in gospoda Tajanija, komisarja za industrijo in podjetništvo.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Sobranje Makedonije je v četrtek sprejelo deklaracijo o podpori resoluciji Evropskega parlamenta o Srebrenici, ki smo jo z ogromno večino sprejeli pred enim letom.

V resoluciji se naš Parlament poklanja vsem žrtvam vseh vojn na vseh straneh v zadnjem desetletju prejšnjega stoletja in ne le žrtvam genocida v Srebrenici. V Skopju so jo kot tretji parlament v regiji zahodnega Balkana potrdili in posvojili s 70 glasovi za in enim samim glasom proti. Taka večina, tak konsenz si zasluži spoštovanje in priznanje tudi s tega mesta.

Čeprav Makedonija na noben način ni bila soudeležena v tem tragičnem dogodku, pa je njihov odmeven odziv dejanje solidarnosti in civilizacijska gesta, ki si zasluži spoštovanje in poklon. Odločitev Sobraja je izraz pietete do vseh žrtev in sporočilo o naši skupni odgovornosti za lepšo in boljšo prihodnost vseh držav zahodnega Balkana. Je korak v prihodnost, je roka sprave do vseh sosedov, je zgled za vse druge države regije.

Kot sopredlagatelj resolucije izrekam zahvalo kolegicam in kolegom v Makedoniji za njihov politični pogum in prispevek k pomiritvi v regiji.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi poudaril, da so v tem času gospodarske krize nekatere države v recesiji, druge, kot na primer Grčija, pa morajo rešiti nekatera vprašanja o enakosti spolov, glede na to da je ta kriza hujša za ženske kot za moške.

V zadnjih letih je bilo veliko prizadevanj in so bili v Evropi sprejeti zakoni, ki dajejo temu sektorju nekatere možnosti in posebna orodja; vendar se direktive Skupnosti o enakem obravnavanju moških in žensk ne prenašajo v nacionalno zakonodajo.

Glede na to moramo kljub tem prizadevanjem premostiti prepad med spoloma, saj ženske zaslužijo 17 % manj kot moški in se srečujejo z nekaterimi oblikami rasizma na trgu dela, in rad bi poudaril, da mora vsak predpis ali sprememba zavarovanja ali vprašanje dela spremljati nova socialna infrastruktura.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, hvala, da ste mi dali priložnost, da spregovorim, saj bi rad govoril o pomembnem vprašanju v zvezi s stroški podnebne politike.

Evropska unija dosledno načrtuje podnebno politiko. Zelo pomembno pa je dejstvo, da ima ta politika ogromen vpliv na gospodarstva držav članic. Ko upoštevamo strukturne razlike med gospodarstvi različnih držav članic, postaja vedno bolj jasno, da bodo imele posamezne države članice zelo različne stroške z izvajanjem strategije. Hkrati je dejstvo, da so nove države članice z veliko razliko izpolnile obveznosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na podlagi Kjotskega protokola. Poljska je emisije toplogrednih plinov zmanjšala za skoraj 30 % v primerjavi s 6 %, ki so bili zahtevani, „15 starih“ držav članic pa jih je zmanjšalo samo za 1 %, čeprav so se obvezale k 6-odstotnemu zmanjšanju. V zvezi s tem mora Komisija pri vsem, kar naredi, upoštevati različne stroške prilagoditve gospodarstev različnih držav članic – stroške, ki so jih različne države članice do zdaj imele z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov na podlagi Kjotskega protokola – in mora tudi ukiniti spremembe, ki bi lahko porušile ravnotežje med državami članicami.

(Predsednik je prekinil govornika)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Gospod predsednik, irska vlada bo zdaj zaračunavala davek na dodano vrednost v višini do 21 % na javne storitve, kot so pobiranje smeti in recikliranje, ki jih zagotavljajo lokalne oblasti. Evropska unija sili irsko vlado k uporabi teh novih davkov. Ti bodo še dodatno povečali breme običajnih delavcev in revnih ljudi, ki že težko plačujejo za kapitalistično krizo na Irskem. Vlada namerava sprejeti tudi nove vodne takse za lastnike hiš, ki bi lahko znašale med 500 in 1000 EUR na leto. To bi bil še en hud udarec za življenjski standard delavcev. Poleg tega v prihodnosti pripravlja privatizacijo javnega vodovoda. Opozarjam irsko vlado in Evropsko komisijo, ki podpirata takse in privatizacijo, da ljudje tega ne bodo sprejeli in bodo temu nasprotovali z množično kampanjo bojkota in močjo ljudstva. To je naslednje breme za gospodarstvo, ki ga irski delavci ne bodo sprejeli.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, jutri bomo glasovali o novi Evropski komisiji in bomo postali Združene države Evrope. Ko bo ta postopek končan, bomo v okviru te nove vrste vodenja morali obravnavati vprašanje skupne zunanje politike, vprašanje skupne gospodarske politike, vprašanje tesnejših vezi med članicami Unije in solidarnost ter programiranje prihodnosti Evrope. Prihodnost, ki bo morala biti izjemno previdna glede širitve Evrope z vključitvijo drugih držav in, kar je še bolj pomembno, glede priseljevanja, ki je množičen problem Evrope v prihodnosti in bi ga morale po mojem mnenju obravnavati ne samo nacionalne vlade, ampak tudi skupna politika Evropske unije.

Zato bi rad pozval Komisijo in Parlament, naj temu vprašanju posvetita posebno pozornost.

Louis Bontes (NI). – (NL) Gospod predsednik, tako kot vi, sem tudi jaz pred nekaj tedni obiskal Auschwitz, kjer sva se soočila z grozotami, ki so se tam zgodile. Predstavljajte si, kako sem bil začuden, ko so palestinske oblasti nekaj dni pozneje na uradnem kanalu z gnusnimi izjavami demonizirale Jude.

Če povzamem: „Jude so sovražniki Alaha in človeštva. Prerok pravi: ubijte Jude.“ Te izjave so preprosto gnusne in menim, da jih ne bi smelo biti mogoče dati brez posledic. Organ, katerega tako imenovani javni televizijski kanal navaja kot „preroka“, ki hujska k umoru Judov, ne bi smel več dobiti niti enega samega centa razvojnih sredstev. Evropski parlament bi se moral zavzeti za ukinitve teh sredstev in bi moral izraziti ogorčenje nad takšno prakso.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Gospod predsednik, Zelena knjiga o reformi skupne ribiške politike, o kateri je poročala moja kolegica z Azorov, gospa Patrão Neves, je edinstvena priložnost za razpravo o sektorju, ki ima pomembno vlogo pri stabilizaciji lokalnega razvoja v najbolj oddaljenih regijah.

Madeira s posebnim zanimanjem sledi razpravam, ki potekajo, in meni, da je nujno predlagati razlikovanje med priobalnimi flotami in velikimi flotami, za katere bi morala veljati različna ureditev. Bistvena je podpora načela pozitivne diskriminacije, pri čemer je dostop do teritorialnih voda v izključni ekonomski coni omejen na lokalne priobalne flote.

Na Madeiri je ključna podpora za modernizacijo flot, saj sprejemajo slog upravljanja, ki bo dolgoročno zagotovil ohranitev širokega izbora vrst. Samo tako se bomo lahko izognili položajem, ki povzročajo netrajnost gospodarske, okoljske in socialne stabilnosti.

Končno se bomo borili za trajno in aktualno podporo ribištva v najbolj oddaljenih regijah.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Evropa je polna manjšin, njihov pomemben del so narodnostne manjšine. Kar 8 % prebivalstva predstavljajo avtohtone manjšine, še dodatnih 6,5 % je priseljenjskih manjšin.

Pred zadnjima dvema širitvama so države kandidatke morale dokazati, da izpolnjujejo merila o pravicah manjšin. Obratno pa države, ki so že bile članice Unije, niso bile izpostavljene nadzoru, kakšna je njihova politika in odnos do manjšin. Zato je bilo obstoječe stanje neenakopravno.

V zadnjem času je slovenska narodna skupnost v Italiji, Avstriji in na Madžarskem pod velikimi pritiski tudi zaradi zmanjšanja finančnih sredstev za njeno delovanje. Zato pozivam evropsko politiko, da moramo začeti resno, na evropskem nivoju, obravnavati tudi manjšinsko problematiko. Z novo Lizbonsko pogodbo smo namreč dobili za to tudi pravno osnovo. Zato tudi pozivam Evropsko komisijo, da pripravi in predstavi načrt o tem, kako namerava izpolniti določilo Lizbonske pogodbe o varstvu pripadnikov manjšin.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Slovaško ogroža gradnja velike igralnice, katere zavajajoče ime je Metropolis. Potem ko so Slovenija, Madžarska in Avstrija zavrnilo izdajo potrebnih dovoljenj, se zainteresirane skupine za izvedbo svojega poslovnega načrta zdaj obračajo na Slovaško. Parlament v Bratislavi je izrazil negativno mnenje, vendar odločitev ni dokončna in se projekt iger na srečo nadaljuje.

Razvijalec se že zateka k evfemizmom in projekt predstavlja kot večfunkcijski center. Govori o igriščih, vodnem parku in konferenčnem centru, a niti besede o veliki igralnici.

Kakšne ovire lahko postavi EU, da prepreči dejavnosti iger na srečo v državah članicah? Kako EU ščiti najbolj ranljive skupine? Ni skrivnost, da gredo igre na srečo z roko v roki s kaznivimi dejanji, nasiljem, organiziranim kriminalom, prostitucijo in različnimi drugimi podobnimi pojavi. Pozivam kolege poslance in tudi nacionalna združenja, naj se pridružijo državljanom Slovaške pri njihovem nasprotovanju in tudi, naj podpišejo pisno izjavo ter tako podprejo naše nasprotovanje.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Ime Roşia Montană mora biti vedno bolj znano evropskim institucijam in državljanom. Govorimo o območju v Romuniji, na katerem so zgodovinske ruševine, ki so zbudile pozornost UNESCO in jim zdaj grozi uničenje. Uporaba cianidov za rudarstvo, ki grozi, da bo uničila celovitost in dragocenosti te lokacije, je že spet precej verjetna.

V preteklih tednih je romunska vlada nakazala, da se uničenje regije lahko šteje za sprejemljivo, tako da je dovolila, da se ta rudarska dejavnost začne. Močno pozivam Evropski parlament in Evropsko komisijo, naj razmisli o možnosti posredovanja na forumih vodstva EU, da se ustavi to, kar bo nedvomno ekološka in človeška katastrofa.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, rad bi govoril o energetske politiki. Kot je rekel že govornik pred menoj, je bistveno vprašanje za vse nas zaščita prihodnje preskrbe z energijo in se moramo, da bi rešili ta problem, ozreti po širokem izboru tehnologij: ne samo po eni in ne samo po plinu. Očitno je, da bo imela svojo vlogo obnovljiva energija, ne glede na to ali bo to veter, biomasa ali energija plimovanja, pa tudi jedrska energija in tehnologija zajemanja in shranjevanja ogljika (CCS) morata imeti svojo vlogo.

Zato pozdravljam nedavne pobude vlade Združenega kraljestva. Nedavno je predlagala številne projekte, ki vključujejo nove tehnologije za obnovljive vire energije, pa tudi jedrsko energijo in CCS. Mislim, da bo ta politika zagotovila preskrbo z energijo v Združenem kraljestvu v prihodnosti in jo vidim kot model za ostalo Evropo. Nikakor ne mislim, da lahko stavimo vse na eno karto: na voljo moramo imeti širok izbor tehnologij. Spodbujam kolege, naj v prihodnosti to storijo.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po izbruhu svetovne finančne krize je Evropska komisija predstavila ukrep – predlog, o katerem danes razpravljamo –, da bi okrepila boj proti davčni utaji. Ta z izmenjavo podatkov o premoženju omogoča povečanje preglednosti vseh evropskih državnih davčnih sistemov.

To je dober ukrep, vendar spomniti se moramo tudi, da je pred nekaj meseci večina v italijanskem parlamentu odobrila davčni ščit, ki skriva identiteto utajevalcev davkov in prikrajuje evropske državljane za davčne prihodke od DDV.

Ker se ves svet bori proti pregreham nezakonitosti, nekateri nacionalni zakoni kljub temu žalijo dostojanstvo poštenih državljanov. Zato smo skupaj z drugimi kolegi, člani strank *l'Italia dei Valori* in *Partito Democratico*, vložili pritožbo pri Komisiji.

Slišali smo, da uradi upoštevajo naše pripombe. Zato pozivam Komisijo, naj bo pogumna in sprejme odgovornost za razglasitev italijanskega davčnega ščita za nezakonitega ter naj omogoči, da se te vsote kapitala obdavčijo.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi načel vprašanje, o katerem se je že govorilo, vendar bi rad poudaril povedano. V tem trenutku, ko tukaj govorimo, v Iwieniecu v Belorusiji v Poljski hiši, eni od pisarn Zdrženja Poljakov v Belorusiji, poteka nezakonita preiskava. To je nadaljnje zatiranje poljske manjšine v Belorusiji. Gospod predsednik, vem, da ste že osebno posredovali v zadevi zelo visoke globe za Angeliko Borys, za kar se vam zahvaljujem, ker moramo resnično pomagati tej organizaciji. Hkrati bi vas rad prosil, gospod predsednik, ter tudi Svet in Komisijo, da čimprej podate izjavo in posredujete v zadevi kršitev človekovih pravic v Belorusiji – kršitev pravic Poljakov – vendar za to prosim predvsem v kontekstu kršitev državljanskih pravic – človekovih pravic – z drugimi besedami, za nekaj, kar bi moralo biti pomembno za nas kot Evropski parlament.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, zadnjih nekaj tednov smo priča vedno bolj zahrbtni ideološki kampanji glede ukrepov, ki jih bodo sprejele države članice za uravnoteženje javnih financ. Ni slučaj, da so številni voditelji te kampanje odgovorni za sedanjost gospodarsko in socialno krizo. Tako kot so delali v preteklosti, spet podpirajo nove napade na plače, socialne in zaposlovalne pravice ter socialne funkcije države.

V odgovor na ta napad se je na deset tisoče portugalskih delavcev zbralo na cestnih demonstracijah in zahtevajo višje plače, ki bodo vrnile kupno moč, ki je bila izgubljena v zadnjem desetletju, ter spodobne pogoje za upokojeve.

Javne finance je treba uravnotežiti z gospodarsko rastjo, pri čemer je treba končati hude krivice v zvezi z delitvijo bogastva, ki je osnovni problem te krize. Vedno večja odločnost delavskega boja je dandanes znak upanja in najkonkretnější razlog, da lahko verjamemo v boljšo prihodnost.

Godfrey Bloom (EFD). – Gospod predsednik, pred nekaj tedni je moj spoštovani prijatelj in kolega iz Yorkshira, Edward McMillan-Scott, v ta parlament pripeljal predsednika Mednarodnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) in ga predstavil kot legendo na njegovem področju in vrhunskega guruja podnebne znanosti – in priznati moram, da je res bil videti kot guru – vendar se je izkazalo, da je železniški inženir, ki piše ničvredne knjige. Nič nimam proti železniškim inženirjem. Nekateri moji najboljši prijatelji so železniški inženirji in nedvomno berejo ničvredne knjige – ne gre za to –, vendar bi to morda lahko pojasnilo, ali morda ne, zakaj je IPCC prišel na dan s toliko absurdnega nesmisla v zadnjih nekaj letih.

Ali ne bi bila dobra zamisel, če bi Komisija mogoče pisala IPCC in mu predlagala, naj določi novega predsednika, mogoče bolj usposobljenega fanta?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pred nekaj minutami je gospa Anna Záborská omenila tiste velike naložbe, tudi različne naložbe v igre na srečo in kaznuje, ki jih izvajajo tujci na Madžarskem, proti katerim je z 12 člani tako imenovane opozicijske skupine Hunnia, ki so v preiskovalnem priporu skoraj eno leto, demonstriral György Budaházy, znan voditelj zunajparlamentarne opozicije. Nimajo pravice vedeti, katere dokaze imajo zoper njih. Poleg tega si sodnik, ki vedno znova podaljšuje preiskovalni pripor, zaradi čudnih madžarskih predpisov in v nasprotju s pravico „habeas corpus“ ne ogleda podrobneje obremenilnih dokazov zoper njih. Zdi se mi škandalozno, da se lahko kaj takega dogaja v Evropski uniji, in že milijontič ugovarjam temu.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi omenil vprašanje, ki se mi zdi politično zelo pomembno; nanaša se na nacionalne parlamente in njihovo sodelovanje z Evropskim parlamentom v okviru današnjih prizadevanj v Evropi za okrevanje gospodarstva in finančno stabilnost.

Z oddaljevanjem kreditne krize vsi govorijo o potrebi po krepitvi evra, koheziji na območju evra in gospodarskih neenakostih v Evropski uniji ter solidarnostnih mehanizmi, ki jih je treba razviti.

Menim, da bo dialog med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v tem okviru poudaril naš skupni cilj ter našo skupno odgovornost in solidarnost, ki ju moramo pokazati na evropski in nacionalni ravni, da zagotovimo sprejemanje pravih odločitev in uporabo pravih politik, politik, ki so pogosto dolgoročne in jih je težko razumeti, zlasti našim nacionalnim kolegom, ki morajo doma plačati politično ceno.

Mislim, da lahko prevzamemo pobudo, tako da začnemo ta dialog.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, govoril bom o evropski listini o pravicah žrtev terorizma.

Gospod Barrot je 15. decembra začel promovirati evropsko listino o pravicah žrtev terorizma. Gospa Malmström je 19. januarja pozdravila besede gospoda Barrota v resnično pozitivnem duhu. Gospod Pérez Rubalcaba, španski notranji minister, je v imenu španskega predsedstva 26. januarja izjavil, da v celoti podpira žrtve terorizma in da bo Španija v Komisiji in Svetu storila vse, kar lahko, da jim pomaga.

Vse to pozdravljamo. Vendar je zdaj čas, da se od izjav premaknemo k dejanjem, kar sovпада s šestim mednarodnim kongresom o žrtvah terorizma, ki bo v Salamanci 11., 12. in 13. tega meseca. Želim si, da bi bil kongres pri tem čimbolj uspešen. Gospod predsednik, še naprej bomo pozivali k angažiranosti na tem področju in njegovemu spodbujanju iz Parlamenta.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, moja kolegica, gospa De Keyser, je imela priložnost, da je spomnila na tragedijo, ki se je zgodila 27. januarja v Liègu. Seveda ne bom ponavljal njenih besed o žrtvah in službah za nujno pomoč, ki si zaslužijo zakon.

Kar me skrbi, je, da ob tej priložnosti lastnik zgradbe ni bil zavarovan. Rad bi samo opozoril Komisijo na dejstvo, da bi bilo koristno, da preden govorimo o obveznem požarnem zavarovanju za vsakega državljan, govorimo o obveznem zavarovanju civilne odgovornosti za škodo, ki je lahko povzročena tretjim, včasih zlonamerno, predvsem pa iz malomarnosti.

Menim, da bi Komisija lahko predstavila predlog, na primer v okviru varstva potrošnikov – pri čemer potrošnik v tem primeru pomeni državljan – ali pobudo, ki bi lahko prišla tudi iz Parlamenta.

V vsakem primeru bi rad prosil tiste kolege poslance, ki me lahko podprejo v tej zadevi, naj pozovejo vse državljane, naj sklenejo zavarovanje civilne odgovornosti za kritje škode tretjim.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, *Gas Natural*, španski holding, je predložil projekt za kopenske obrate za ponovno uplinjanje, ki bi vplival na območje Trsta in ki je bil odobren s strani italijanskega ministrstva za okolje.

Tehnični odbor za obrate za ponovno uplinjanje v Trstu je poudaril nekatere pomembne pomanjkljivosti. Po neuradnem srečanju med Evropsko komisijo, Italijo in Slovenijo, ki je potekalo 26. januarja 2010, je italijanski stalni predstavnik v Evropski uniji javno ugibal, da je Evropska unija odobrila projekt, medtem ko je uradna izjava Slovenije, da sta bili nasprotni strani pozvani k sklenitvi sporazuma.

Ta sporazum bo v praksi zaradi netipičnega ozadja afere obratov za ponovno uplinjanje verjetno težko doseči. Dejansko izgleda, da organi, odgovorni za garancije in varnost, niso izpolnili svojih obveznosti glede zaščite. Odbor je poudaril pomembne zamude pri sestavi zunanjih načrtov za izredne razmere in pri komunikaciji z javnimi organi in organi, odgovornimi za upravljanje izrednih razmer, ter neobveščanje javnosti o tveganjih hudih nesreč glede kodeksov ravnanja in odsotnosti objektivne ocene domino učinka, ki bi ga povzročila morebitna nesreča v industrijskih obratih z visokim tveganjem.

Zato menimo, da je to še en poskus postavitve obrata z visokim tveganjem, vedoč, da niso bili sprejeti nikakršni zaščitni in varnostni ukrepi.

Predsednik. – Gospe in gospodje, enominutne govore smo podaljšali za 15 minut.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

14. Upravno sodelovanje na področju obdavčevanja – Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi – Mehanizem obrnjene davčne obveznosti: blago in storitve, dovzetni za goljufije – Spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o štirih poročilih o obdavčevanju.

Tukaj imamo:

- poročilo gospe Alvarez o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (A7-0006/2010),
- poročilo gospoda Dumitruja Stolojanova o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (A7-0002/2010),
- poročilo gospoda Case o neobvezni in začasni uporabi mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobavo nekaterih blaga (A7-0008/2010),
- poročilo gospoda Domenicija o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah (A7-0007/2010).

Besedo za štiri minute dajem gospe Alvarez, poročevalki.

Magdalena Álvarez, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropska unija temelji na odnosu solidarnosti med njenimi državami članicami. Dober primer te solidarnosti je dejansko upravno sodelovanje na področju obdavčevanja, ki je ključni element delovanja Unije. Pri tem gre za lojalnost med državami članicami in njihovimi davčnimi upravami. Taka lojalnost pomeni zaupanje, pri čemer si partnerji zaupajo in se vidijo kot zavezniki, ki ne bodo dovolili goljufom, da najdejo zatočišče na njihovem območju in tam nadaljujejo svoje nelegalne dejavnosti.

Davčna goljufija očrni celotno gospodarstvo in ima resne posledice za nacionalne proračune, saj zmanjša zmožnost nastajanja izdatkov in vlaganja. Poleg tega je kršeno načelo davčne pravičnosti pri državljanih, ki upoštevajo pravila. Pojavi se nepravilna konkurenca, ki vodi k neustreznemu delovanju trga. Vse te posledice so zlasti zaskrbljujoče, ker je v skladu z najnovejšimi ocenami v Evropski uniji na leto v višini 200 milijard

davčnih goljufij. Če upoštevamo, da je ta številka enaka dvakratnim stroškom načrta za oživitev gospodarstva, ki ga je predlagala Komisija, lahko razumemo, o kako veliki vsoti govorimo.

Zato se spopadamo z velikim izzivom, na katerega bi se morali odločno odzvati. Direktiva, ki je v veljavi, je zagotovo prvi korak na tej poti. Na žalost in kljub vsem dobrim namenom, zagotovljenih z navedeno direktivo, njeno izvajanje v praksi ni prineslo želenih rezultatov.

Zdaj je čas, da naredimo naslednji korak in pripravimo nove instrumente, tako da se bodo vprašanja na področju obdavčevanja obravnavala vzporedno s povezovanjem in liberalizacijo trgov. Zato pozdravljam predlog, ki ga je predložil komisar Kovács, in bi mu rada čestitala za delo v njegovem celotnem mandatu in danes, zlasti za to predlagano novo direktivo.

Predlog nam bo dal vedno več učinkovitih sredstev za boj proti davčni goljufiji in izogibanju davkom v Evropi. Nova direktiva pomeni kvalitativen in kvantitativen korak naprej v tem smislu. Je kvantitativen korak naprej, ker določa nove obveznosti in kvalitativen korak naprej, ker razširja in podrobno določa veljavne obveznosti. Področje uporabe je razširjeno zaradi premika z izmenjave informacij na zahtevo po samodejni izmenjavi.

Tretji novi element je odprava bančne tajnosti. To se mi zdi najbolj pomemben ukrep v predlogu, saj je praksa bančne tajnosti glavna ovira, s katero se srečujejo davčne uprave. OECD je dolgo pozivala k odpravi bančne tajnosti in G20 je zdaj usmeril pozornost na ta razlog. Izvajanje tega bo zagotovilo zelo učinkovito orodje za končanje nevzdržnega obstoja davčnih oaz v EU.

To je namen poročila, ki je danes pred nami. Dejanski namen tega poročila je okrepiti rezultate predlogov Komisije. Zamisel je izboljšati učinkovitost in področje uporabe nove direktive.

Ne nameravam izčrpno komentirati poročila in se bom osredotočila na glavne spremembe. Prvič, področje uporabe je razširjeno, izvajanje samodejne izmenjave informacij je okrepljeno in glede bančne tajnosti je predlagana širitev merila za uporabo za uskladitev s preostankom direktive. Predlog vključuje tudi kompromisne spremembe, in sicer tiste glede samodejne izmenjave informacij, varstva podatkov in zaupnosti pa do izmenjave informacij s tretjimi državami.

Nazadnje bi se rada zahvalila svojim kolegom, članom odbora, za njihovo delo in pripravljenost sodelovanja. Treba jim je čestitati za njihov odnos. Dosegli smo visoko stopnjo soglasja. Parlament pošilja jasno sporočilo. Parlament je trdno zavezan boju proti davčni goljufiji in izogibanju davkom ter krepitvi sijajnih načel lojalnosti, preglednosti in pravične konkurence EU.

Theodor Dumitru Stolojan, poročevalec. – (RO) Nedavna finančna in gospodarska kriza je vsekakor izpostavila izreden pomen zdravih in vzdržnih javnih financ v vsaki državi članici. Države članice, ki dobro nadzirajo svoje javne finance in proticiklične davčne politike, so lahko zagotovile finančne spodbude za pomoč svojim gospodarstvom pri izhodu iz krize.

V tem kontekstu kot poročevalec pozdravljam pobudo Evropske komisije in osnutek direktive Sveta o izboljšanju vzajemne pomoči med državami članicami pri izterjavi terjatev v zvezi z davki in carinami. Ta direktiva ne bo samo pomagala povečati učinkovitosti na tem področju v zvezi z izterjavo terjatev, temveč bo pomagala tudi enotnemu trgu, da bo bolje deloval. Rad bi vam povedal, da osnutek direktive vsebuje velike izboljšave številnih pomembnih vidikov izterjave terjatev: izmenjavo informacij med organi, metode za spremljanje terjatev in povratne informacije, ki jih zahteva Evropska komisija za nadzor dejavnosti, ki stalno raste, kar se kaže v številnih primerih med državami članicami.

Pripravljeni so osnutki sprememb. Rad bi se zahvalil vsem kolegom poslancem, ki so predložili te spremembe in z njimi bolj jasno določili pogoje uporabe direktiv.

David Casa, poročevalec. – (MT) Menim, da bo to poročilo jasno pokazalo učinkovitost, s katero deluje Evropska unija zaradi svojih institucij, kadar je soočena s problemom, ki zahteva nujno in posebno pozornost.

Mislim, da je treba, kadar govorimo o utajah z neplačujočim gospodarskim subjektom, pozornost posvetiti ukrepom, ki jih je treba sprejeti v tej začasni shemi, katere namen je ustaviti tiste, ki zlorabljajo sisteme DDV, ki se uporabljajo v Evropi. Ta vrsta utaj, je, kot sem že omenil, znana kot utaje z neplačujočim gospodarskim subjektom. V svoji najhujši obliki je znana kot „davčni vrtiljak“, ki je kriminalna dejavnost, ki jo izvajajo večji in profesionalni goljufi.

Nedavne študije so pokazale, da ta vrsta utaje pomeni do približno 24 % vseh vrst utaj, povezanih z DDV. Do nje pride, kadar oseba, ki ponuja storitev ali prodaja blago, prejme plačilo DDV od kupca znotraj Skupnosti in to plačilo dobesedno izgine brez plačila, ki ga ti goljufi in kriminalci dolgujejo ministrstvu za finance.

Zato ga imenujemo „davčni vrtiljak“, ker ta DDV stalno izginja iz vsake države, v kateri se izvaja ta vrsta trgovine. Zato predlog Komisije zagotavlja priložnost odprave tega tveganja, ki obstaja v trgovini znotraj Skupnosti. Zagotoviti moramo, da ne bo dodatnih birokratskih obremenitev in da ne bodo posledic trpeli pošteni poslovneži. Previdni smo bili tudi pri tem, da se ta začasni ukrep ne uporablja za širok izbor proizvodov, temveč samo za proizvode, ki jih je mogoče nadzirati in oceniti.

Omeniti je treba sistem trgovanja z emisijami, saj ga ta predlog Komisije spreminja. Navajamo, da zaradi ranljivosti sistema trgovanja z emisijami še ena sprememba, ki je bila izvedena, določa, da mora biti postopek obrnjene davčne obveznosti obvezen za vsa plačila glede emisij toplogrednih plinov, kadar se država članica odloči, da je pripravljena sprejeti ta sistem, ker je usklajevanje in takojšnje ukrepanje vseh držav članic nujno.

Trenutno in do leta 2012 je približno 90–95 % posojil dodeljenih tistim, ki ustvarijo največ emisij. Dajejo jih nacionalne vlade in od 5 do 10 % se jih prodaja na dražbi. Od leta 2013 bo večji del teh posojil prodan na dražbi in zato moramo, preden bo vzpostavljen ta sistem in bo začel delovati, zagotoviti, da je trg zaščiten pred tistimi, ki poskušajo zlorabiti sistem.

Mislim, da če upoštevamo soglasje v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, celo s kompromisi, ki mi jih je uspelo doseči – s socialisti, liberalci in vsemi političnimi skupinami – mislim, da bi to moralo utreti pot zanesljivejšemu sistemu. Zato bi se, če bo moje poročilo odobreno, proti utajam borili resno in bomo zato bolj uspešni v zadevah, povezanih s sistemom DDV v Evropski uniji.

Leonardo Domenici, poročevalec. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čeprav je bila tema dobrega davčnega upravljanja vedno zelo pomembna, je postala še bolj primerna in pomembna po veliki gospodarski in finančni krizi pred dvema letoma. Na evropskih in mednarodnih vrhah – G20 – so o tem tekli in se nadaljujejo razprave, še zlasti kadar je govora o boju proti davčnim goljufijam in davčnim oazam.

Vse to je pomembno. Je znak zavezanosti in močne volje, vendar pa se ne smemo slepiti s prepričanjem, da je opozorilo vse, kar bo potrebno storiti. Potrebujemo učinkovito in stalno politiko. Še veliko je veliko težav, s katerimi se bomo morali spopasti. Še vedno je preveč enostavno kupiti ali ustanoviti t.i. družbo „poštni nabiralnik“, da bi se izognili obdavčitvi. Samo ozrite se na splet: tisoče spletnih strani ponuja podjetja na prodaj, celo v državah Evropske unije. Pogosto za ustanovitev podjetja ni potrebno nič drugega, kot poslati elektronsko sporočilo in pripeti fotokopijo ali skeniran potni list. Moramo ustaviti prakso ustanavljanja navideznih pravnih subjektov, ki se skušajo izogniti plačilu davkov.

Poročilo, ki ga predstavljam, temelji na Sporočilu Evropske komisije z dne 28. aprila 2009 o Spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah. Poročilo pomeni premik k predložitvi trdnih predlogov in Evropska komisija ter Svet pozivata k močnim zavezam, da bi se te predloge lahko izvedlo. Boj proti davčnim oazam, utaji davkov in nezakonitem begu kapitala je treba razumeti kot prednostne naloge Evropske unije.

Od tod načelo dobrega upravljanja, ki temelji na preglednosti, izmenjavi informacij, čezmejnem sodelovanju in pošteni davčni konkurenci. Gre za to, da potrebujemo okrepljeno sodelovanje na področju davkov in sodelovanje v Evropski uniji.

Splošen cilj, ki si ga moramo zadati, je samodejna izmenjava informacij v svetovnem in večstranskem obsegu, vendar pa je očitno, da se mora to začeti znotraj Evropske unije. Kot je gospa Alvarez pravkar dejala, moramo v državah Evropske unije povsem odpraviti bančno tajnost in brž ustaviti začasno odstopanje, ki omogoča izvajanje davčnega odtegljaja, ki se ga pogosto izigrava ali podcenjuje, namesto da bi se izmenjalo informacije.

Ne želim se zadrževati pri oprijemljivih predlogih, ki jih poročilo vsebuje. Vendar bom poudaril, da moramo še vedno storiti naslednje: razširiti področje uporabe Direktive o obdavčitvi prihrankov iz leta 2003, da bi se borili proti goljufijam na področju DDV, ustanoviti javni register EU, ki bo vseboval seznam imen posameznikov in podjetij, ki so ustanovila družbe ali račune v davčnih oazah in dati nov zagon projektom za davčno uskladitev, pri čemer je treba začeti s splošno konsolidirano osnovo za davek od dobička pravnih oseb.

Evropska unija mora na mednarodni ravni prav tako poslati samo eno sporočilo in se boriti za izboljšanje standardov OECD, da bi dosegla samodejno izmenjavo informacij namesto izmenjave na podlagi zahtevka.

Gospod Kovács, glede na to, da sem poslušal tudi drugo poročilo, potrebujemo trdno zavezo s strani Komisije, in sedaj, v času predaje nalog, moramo te prednostne naloge poudariti tudi pri novi Komisiji. Kot Evropski parlament imamo Svet in Komisijo pravico pozvati, da utemeljita svoje delo.

Zahvaljujem se svojim kolegom poslancem in zlasti poročevalcem v senci za vse, kar so prispevali k temu delu, ki ga bo, upam, Parlament sprejel.

László Kovács, član Komisije. – Gospod predsednik, spoštovani poslanci, v veselje mi je, da lahko danes, na zadnji dan svojega mandata kot komisar, odgovoren za davke in carine, z vami razpravljam o davčnih zadevah.

Najprej bi se rad zahvalil Evropskemu parlamentu in zlasti Odboru za ekonomske in monetarne zadeve za podporo, ki smo jo Komisija in jaz v zadnjih petih letih prejeli za skoraj vse, če ne za vse predloge v zvezi z davki, ki smo jih podali.

Vprašanja davčne politike, o katerih trenutno razpravljamo, igrajo veliko vlogo pri doseganju cilja Komisije za bolj učinkovito spopadanje z davčnimi goljufijami in utajami davkov, ki so povzročili letno izgubo v višini 200–250 milijard EUR na ravni EU. Prav tako stremimo k povečanju preglednosti in sodelovanja.

Posebno bi se rad zahvalil gospodu Domeniciju, gospe Alvarez, gospodu Stolojanu in gospodu Casi za njihovo tvorno ukvarjanje s temi davčnimi pobudami. Veseli me, da predstavlja bistveno sporočilo poročil podpora pobud Komisije. Prepričan sem, da poročila spodbujajo povečana prizadevanja v zvezi s, prvič, dobrim upravljanjem v davčnih zadevah tako v Evropski uniji, pa tudi izven; drugič, z upravnim sodelovanjem na področju davkov; tretjič, z vzajemno pomočjo pri izterjavi terjatev v zvezi z davki; ter, četrtič, z bojem proti goljufijam na področju DDV, zlasti proti davčnim vrtljakom.

Kar zadeva dobro upravljanje v davčnih zadevah, je politika Komisije usmerjena v spodbujanje načel preglednosti, izmenjave informacij in poštene davčne konkurence v svetovnem obsegu. Komisija je aprila 2009 sprejela sporočilo, ki spodbuja ta načela, da bi se borili proti čezmejni davčni goljufiji in utaji davkov tako znotraj EU, pa tudi izven, in da bi dosegli enake pogoje.

Komisija je podala več predlogov, da bi izboljšala dobro upravljanje znotraj EU. Razprava o teh predlogih še poteka, vendar pa upam, da bodo sprejeti kmalu in da bo to okrepilo naše argumente do drugih sodnih oblasti, da ukrepajo na podoben način.

Komisija je trdno prepričana, da bi morale poglobljanje gospodarskih odnosov med EU in njenimi partnerskimi sodnimi oblastmi vedno spremljati zaveze načelom dobrega upravljanja. Na sklepih Sveta iz leta 2008 temelji cilj, da v ustreznih sporazumih s tretjimi državami uvedemo določbo, na podlagi katere bi partnerji EU priznali in se zavezali k izvajanju načel dobrega upravljanja na področju davkov.

Posebno pozornost je treba nameniti državam v razvoju. Službe Komisije trenutno pripravljajo sporočilo, ki bo namenjeno dobremu upravljanju v davčnih zadevah v posebnem okviru razvoja sodelovanja. To sporočilo bo obravnavalo vprašanje, kakšno vlogo lahko igra dobro upravljanje v davčnih zadevah pri izboljšanju mobilizacije sredstev v državah v razvoju, zlasti preko krepitve zmogljivosti.

Pozdravljam vašo podporo, da se Komisija v celoti pridruži delu pri medsebojnem pregledu, ki ga izvaja svetovni forum OECD, še zlasti v zvezi s prepoznavanjem sodnih oblasti, ki niso pripravljene sodelovati, z razvojem procesa za ocenjevanje skladnosti in izvajanjem ukrepov za spodbujanje spoštovanja standardov. Evropska komisija bi morala še naprej biti dejaven akter pri zagotavljanju, da vsi partnerji izpolnjujejo svoje zaveze.

V zvezi s številom – tj. 12 – sporazumov o izmenjavi davčnih informacij, ki jih mora skleniti posamezna država, da bi dosegla status sodne oblasti, ki je pripravljena sodelovati, Komisija podpira potrebo, da ga preuči in upošteva kakovostne vidike, kot denimo, prvič, sodne oblasti, s katerimi so sporazumi bili podpisani. Da nedvoumno pojasnim, davčna oaza, ki ima 12 sporazumov z drugimi davčnimi oazami, praga seveda ne bo prestopila. Drugič, pripravljenost sodne oblasti, da nadaljuje s podpisovanjem sporazumov tudi potem, ko je ta prag dosegla, in tretjič, učinkovitost izvajanja.

V zvezi z vašo zahtevo po pregledu razpona možnosti za sankcije in spodbude za pospeševanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah, Komisija že preučuje razpon spodbud za pospeševanje dobrega upravljanja na ravni EU, na primer, okrepljena uporaba razvojne pomoči, da bi nekatere tretje države spodbudili k odmiku od nepoštena davčne konkurence. Delo v zvezi z morebitnimi sankcijami še ni napredovalo in seveda mora vsako delovanje EU upoštevati še davčne politike posameznih držav članic.

Vendar obstajata dve posebni področji, kjer se z vami ne strinjam povsem. Eno je povezano z javnimi registri in razkrivanjem informacij v zvezi z vlagatelji v davčnih oazah. Menim, da je treba vzpostaviti ravnovesje med zasebnostjo in potrebo sodnih oblasti po uveljavljanju svoje davčne zakonodaje.

Medtem ko v zvezi z izmenjavo na podlagi bančne tajnosti ali zahtev domačih davčnih interesov ne bi smelo biti nobenih omejitev, je treba spoštovati pravice davkoplačevalcev in strogo zaupnost izmenjanih informacij. Te omejitve je treba spoštovati, zato javni register ni najboljša rešitev.

Druga skrb so transferne cene. Predlagali ste prehod k primerljivim profitnim metodam za boljše prepoznavanje netočnih cen transakcij ter zelo pogosto uporabljene tehnike utaje davkov.

Menim, da, medtem ko drži, da je lahko primerjava dobičkov industrijskega sektorja kazalec, da je nekaj narobe, posamezni kazalec ne zadostuje za dokončno prepoznavanje neustreznih transfernih cen in lahko predstavlja dejavnik v dosti obsežnejši oceni tveganja glede točnosti cen, zaračunanih za transakcije med podružnicami večnacionalnega podjetja.

Primerljiva profitna metoda je sprejemljiva le, če so njeni rezultati isti kot pri transakcijskih metodah. Če bi takoj prešli na primerljivo profitno metodo – na kar nakazuje predlog spremembe –, nam ta ne bi nujno dala takojšnjega „pravičnega“ odgovora.

Predlagana nova direktiva o upravnem sodelovanju na področju davkov želi okrepiti in racionalizirati vse mehanizme za izmenjavo informacij in druge oblike sodelovanja med državami članicami, da bi lahko bolje preprečila davčne goljufije in utaje. Zlasti pa direktiva vsebuje predlog za odpravo bančne tajnosti v odnosih med državami članicami za namene upravnega sodelovanja. Toplo pozdravljam tvorno stališče ter podporo temu predlogu, kar odraža poročilo gospe Alvarez.

Zavedam se, da najbolj sporno točko razprave v odborih predstavljajo spremembe o samodejni izmenjavi informacij, namenjene izvajanju samodejne izmenjave, ki je neobvezna in temelji zgolj na odločitvi držav članic.

Naj spomnim na cilj tega predloga, in sicer da se znotraj EU krepijo vse vrste izmenjave informacij in druge oblike upravnega sodelovanja in zlasti samodejna izmenjava, ki predstavlja nosilni steber za preprečevanje davčnih goljufij in utaj.

Spodbujanje izmenjave informacij na podlagi zahtevka, kot standard OECD, je zagotovo sprejemljiv pristop pri tretjih državah, vendar pa morajo na popolnoma strnjenem notranjem trgu, kot je enotni trg EU, države članice ravnati bolj velikopotezno in iti dlje. Morajo biti sposobne uporabiti najboljše instrumente, ki so jim na voljo, da bi dosegle svoje politične cilje na področju davčnih goljufij in utaj.

Opažam, da osnutek poročila o dobrem davčnem upravljanju poudarja nujno po razvoju samodejne izmenjave podatkov kot splošnega pravila, kot sredstva za ustavitev uporabe nepristnih pravnih oseb za izognitev plačila davkov. Prav tako opažam, da poročilo pozdravlja ta predlog nove direktive za upravno sodelovanje, saj celo razširja njen obseg za kritje katerih koli davkov in odpravlja bančno tajnost. Zato vas pozivam, da ne glasujete v prid novemu predlogu, ki ga je podala skupina PPE, da se v poročilu črta sleherno sklicevanje na samodejno izmenjavo informacij.

Glede sprememb, namenjenih zagotavljanju bolj opredeljenih pravil o varovanju zasebnih podatkov, bi rad poudaril, da so države članice v vsakem primeru prisiljene spoštovati obstoječo zakonodajo Skupnosti v zvezi s to zadevo in da je zaradi tega ta pravila treba spoštovati brez sleherne nadaljnje spremembe pričujočega osnutka direktive. Vendar pa bi lahko zaradi jasnosti načrtoval splošno uvodno izjavo, ki se bo nanašala na obstoječa pravila Skupnosti.

Kar zadeva spremembe glede ocenjevalnega sistema in zahtev sem prepričan, da bi morala pravila, ki so predvidena v predlogu in okrepljena v kompromisnem besedilu predsedstva, zagotoviti ustrezní okvir, ki bo odražal duha predlaganih sprememb.

Komisija lahko načeloma sprejme določene spremembe, kot denimo tiste, ki uvajajo možnost, da Komisija sprejme delegirane akte v zvezi s tehničnimi izboljšavami v kategorijah prihodkov in kapitala, ki sta predmet samodejne izmenjave informacij, medtem ko bi bilo treba zadevne kategorije opredeliti v sami direktivi in ne s pomočjo komitologije. To je tudi v skladu z usmeritvijo razprav Sveta, ki potekajo.

Komisija lahko tudi načeloma sprejme spremembe v zvezi z bančno tajnostjo, ki davkoplačevalcev ne bo ločevala na podlagi njihovega davčnega rezidentstva. Dalje, Komisija prav tako načeloma sprejema spremembe v zvezi s prisotnostjo in udeležbo uradnikov pri upravnih preiskavah.

Komisija bo branila duha teh sprememb na posvetovanjih Sveta, ne da bi uradno spreminjala svoj predlog, saj se zdi, da se te določbe že odražajo v kompromisnem besedilu.

Naj se zdaj posvetim predlogu Komisije o vzajemni pomoči pri izterjavi davkov. Nacionalne določbe o izterjavi davkov so omejene v obsegu nacionalnih ozemelj in goljufi so to izkoristili za organiziranje stečajev v državah članicah, kjer imajo dolgove. Države članice zato pri izterjavi davkov vedno pogosteje prosijo za pomoč druge države članice, vendar pa so obstoječe določbe omogočile izterjavo le 5 % dolgov.

Predlog Komisije je namenjen zagotavljanju izboljšane sistema pomoči s pravili, ki jih je lažje uporabiti in zagotavljajo bolj prilagodljive pogoje za prošnje z pomoč. Kot veste, je ECOFIN 19. januarja 2010 sprejel sporazum o splošnem pristopu k osnutku direktive. Toplo pozdravljam spodbudno stališče do tega predloga, ki se odraža v poročilu gospoda Stolojana.

Komisija lahko načeloma sprejme spremembo, po kateri bo izvajanje inšpekcijskih pristojnosti v zaprošenih državah članicah s strani uradnikov države članice prosilke temeljilo na sporazumu med zadevnima državama članicama. To odraža tudi kompromisno besedilo Sveta. Vendar pa Komisija ne more sprejeti drugih sprememb, kot denimo uvedbe redne in samodejne izmenjave informacij na področju izterjav, saj bi to lahko pripeljalo do nesorazmernega upravnega bremena, ker bi zajemalo tudi primere neproblematičnih izterjav. Vendar pa bo Komisija v sodelovanju z državami članicami preučila možnosti, kako še naprej izboljšati pomoč pri izterjavi davkov in kako se spopadati z morebitnimi težavami.

Naj zaključim še z nekaj besedami o predlogu Komisije za neobvezno in začasno uporabo obrnjene davčne obveznosti. V hitrem odzivu na nove in zaskrbljujoče vzorce goljufij, o katerih so poročale številne države članice, je cilj tega predloga, dati zainteresiranim državam članicam priložnost, da poleg neobvezne inčasne sheme uporabijo tako imenovan mehanizem obrnjene davčne obveznosti, v okviru katerega je kupec tisti, ki mora obračunati DDV omejenemu številu sektorjev, dovzetnim za goljufije. V okviru predlagane direktive bi lahko države članice izbrale največ dve kategoriji blaga od petih, ki sta še posebno dovzetni za goljufije kot denimo prenosni telefoni, in eno kategorijo storitev kot denimo pravice do emisij toplogrednih plinov, v zvezi s katerimi so bili lani poleti odkriti glavni krogotoki goljufij.

Morale bi oceniti učinkovitost tega ukrepa, pa tudi njegov vpliv na morebitno razširitev goljufij na druge države članice, na druge vrste dobav in druge vzorce goljufij.

Razveselilo me je, da je Svet tako hitro povzel in dosegel sporazum o tem predlogu na svetu ECOFIN 2. decembra. Seveda pa je obžalovanja vredno, da je bil sporazum dosežen le v enem delu predloga – glede pravic do emisij toplogrednih plinov –, vendar pa se popolnoma zavedam dejstva, da je to ravno tisti del, na katerega se je bilo treba najhitreje odzvati.

Komisija bo še naprej kolikor mogoče konstruktivno pomagala pri pogajanjih Sveta o preostalih delih predloga.

Za konec bi se še enkrat rad zahvalil Evropskemu parlamentu za njegov hiter odziv, pa tudi za njegovo jasno podporo. Čeprav Komisija trenutno še ne more uradno sprejeti vseh predlaganih sprememb, nam bodo ti zagotovili koristen prispevek v nadaljnjih razpravah Sveta. Kar je dejansko na preizkušnji, je naša sposobnost hitrega odzivanja na obsežne mehanizme goljufij, pa tudi verodostojnost sistema EU za trgovanje z emisijami.

Predsednik. – Hvala, komisar Kovács. Kot ste omenili, je to zadnja priložnost, ko prihajate v ta parlament, zato mi dovolite, da se vam tudi zahvalim za odlično sodelovanje z vami v vašem mandatu.

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, stvari so pogosto odvisne od naključja. V času, ko razpravljamo o varstvu zasebnosti in posameznikov, in ko imajo te razprave nove posledice, imajo poslanci tega parlamenta čudovito priložnost, da potrdijo nekatera trdna načela. Ali bodo to storili z uvedbo naprav za skeniranje telesa na letališčih ali pa sporazuma SWIFT z Združenimi državami, tisti, ki vneto branijo osebne svoboščine, ta teden ne bodo oklevali podati svoje mnenje, pa čeprav to pomeni ustvarjanje precejšnje diplomatske napetosti.

Vendar obžalujem, da se njihova prizadevanja za državljanske svoboščine spreminjajo in so nedosledna. Ko gre za vprašanje zaščite bank in finančnih podatkov, se dobro nenadoma sprevrže v slabo. To, kar je na drugih področjih vredno zaščititi, je treba v imenu nove obveznosti zaničevati: splošen obvezen podroben pregled davčnih zadev. Masovna samodejna izmenjava, ki tvori podlago v poročilih gospe Alvarez in gospoda Domenicija, je instrument, ki razgalja na vsakem koraku, je sporazum SWIFT, katerega moč seže tja, od koder ni vrnitve. Vendar pa ta parlament ne dovoli, da bi se protislovje končalo. Lahko določi v prid

samodejni izmenjavi vseh možnih vrst podatkov med davčnimi organi v Evropi in istočasno zavrne sporazum SWIFFT z Združenimi državami v imenu osebnih svoboščin.

Ali lahko razumemo to neskladnost, to nedoslednost ali jo celo v teh časih upravičujemo v imenu učinkovitosti? Ne. Zlato pravilo, vaše zlato pravilo, z drugimi besedami, samodejna izmenjava vseh davčnih, bančnih in finančnih podatkov vseh nerezidentov bo privedla do poplave neobvladljivih podatkov. Precedens obdavčitve prihrankov bi moral vendar služiti kot opozorilo. Vendar to ni tako. Še enkrat, ubrati boste morali napačno pot in zagovarjati sistem, ki ne deluje. Nihče ni tako gluhi kot tisti, ki ne bodo hoteli slišati.

Tistim svojim prijateljem, ki se zdijo zaskrbljeni zaradi prekomerne birokracije, ki bi jo lahko povzročilo izvajanje te strukture, bi rada povedala, da je edina rešitev v tem, da ji nasprotujejo, da je ne uvedejo in so potem presenečeni nad pogubnimi posledicami.

Gospod predsednik, dovolite mi, da na koncu besedo namenim še komisarju Kovácsu, ki nocoj bije svojo zadnjo bitko. Želim mu veselo upokojitev. Komisar, v svoji karieri ste pogosto izbirali napačen boj, a prijazna kot sem, vam tega na koncu ne bom preveč zamerila. Komisar, želim vam veselo upokojitev.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8).)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gospa Lulling, rad bi vam postavil le eno vprašanje. Kaj ima v vašem govoru samodejna izmenjava davčnih informacij opraviti z odpravo tajnosti, ko pa sta to dve jasno ločeni vprašanji? Večina držav v Evropi nima bančne tajnosti. Samodejni mehanizmi veljajo za kroženje informacij med davčnimi organi in bogastvo posameznikov ni objavljeno na internetu. Ali ni načina, da bi ti dve vprašanji pustili ločeni?

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, moj kolega poslanec na žalost ni ničesar razumel, a ker je moj čas za govor potekel, mu bom to pojasnila na samem. Zaupam, da bo razumel pred glasovanjem.

Liem Hoang Ngoc, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v tem obdobju krize so bile javne finance močno porabljene, sprva, da bi rešili finančni sistem in kasneje, da bi omilili družbeni in gospodarski vpliv.

V tem kontekstu je veliko govora o javnih primanjkljajih, poraba držav članic je deležna napadov, a hkrati dovolimo, da se upad davčnih prihodkov pogreza v ozadje. Pozabljamo, da se v Evropski uniji vsako leto 200 milijard EUR izmuzne obdavčenju in to so sredstva, ki bi se lahko porabila za bistvene politike gospodarske obnove, sredstva, ki bi nam omogočila, da se mirno soočimo, povedano v navednicah, z demografsko časovno bombo.

Zaradi tega so besedila, o katerih danes razpravljamo, tako pomembna. Uvedba skupnega instrumenta in popolne preglednosti med državami članicami na področju izterjave dolgov so ključni koraki, če želimo zagotoviti, da se noben državljan, nobeno podjetje ne bo izognilo svoji davčni odgovornosti, in da lahko vsi prispevajo k skupnim prizadevanjem.

Davčnim organom vsake države v Uniji moramo dati sredstva, da izpolnijo svojo nalogo. Prav tako moramo poudariti obseg, v katerem je zdrava davčna politika bistvenega pomena.

Vsi so trenutno zaskrbljeni zaradi Grčije. Danes smo priča skrajnostim, do katerih privede odsotnost učinkovitega davčnega aparata. Ni samo kriza tista, ki škoduje Karamanlisovi vladi, je predvsem pomanjkanje političnega poguma njenega predhodnika, ki ni uspel reformirati grške davčne uprave in tako ustvariti učinkovit instrument za izterjavo davkov.

V zvezi s tem upamo, da bo Unija uporabila vsa sredstva, ki so ji na voljo, da bo potrdila svojo solidarnost z Grčijo. Upam, da bo glasovanje, ki se ga bomo udeležili v sredo, potrdilo glasovanje v odboru in rezultate nekaterih spodbudnih besedil o izterjavi davkov.

Sharon Bowles, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, veseli me, da razpravljamo o teh poročilih znotraj mandata komisarja, čeprav je to pošteno in prav. Odbor je trdo delal za zagotavljanje tega. Torej, v mnogih – pravzaprav bi rekla, da v večini – zadevah smo imeli dialog, ki je drug drugega podpiral. Komisar, pa čeprav se seveda nismo strinjali o vsem. Na primer, strinjali smo se o DDV za dobave znotraj Skupnosti, a se nismo strinjali o skupni in solidarni odgovornosti v okviru čezmejnih transakcij, in v precej primerih smo bili oboji razočarani zaradi počasnosti ali pomanjkanja podpore s strani držav članic. Skupna konsolidirana davčna osnova za pravne osebe (CCCTB) je eden izmed teh predlogov.

Vendar pa ste ob teh razočaranjih predložili intenzivnejši, tradicionalen nadzor, ki temelji na sodelovanju, izmenjavi informacij in dostopu do podatkov. Zato tako osebno in kot predsednica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve izkoriščam to priložnost, da se vam zahvalim za vaše delo in zanos v času vašega mandata. Kot so povedali kolegi, je v tem času fiskalnega bremena še bolj pomembno, da se državam članicam omogoči pobiranje vseh njihovih davčnih dajatev. S to gonilno silo mora biti Svet v prihodnosti še naprednejši. Tisti, ki zavestno načrtujejo utajo davkov in izogibanje plačilu le-teh, škodujejo družbi in ne bi smeli pričakovati prizanesljivosti, ko jih ujamejo, in moramo imeti orodja, da jih ujamemo.

Neposredno v zvezi z zadevo upravnega sodelovanja menim, da je samodejna izmenjava informacij koristna. Je v skladu z Direktivo o obdavčitvi prihrankov, ki jo bo, upam, Svet kmalu sprejel. Vendar pa je vaša aktivnost v tej zadevi že ustvarila pozitivne razvoje, tako znotraj, pa tudi izven EU. Prav tako čestitam za direktivo o vzajemni pomoči za izterjavo terjatev, vendar menim, da je nižji prag za izvajanje ustrežnejši. In, končno, opravičujem se vam in vašim kolegom, da nisem ostala do konca razprave, vendar, kot vedno, potekajo v tem parlamentu dvojne registracije.

Philippe Lamberts, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, že nekaj tednov je moderno biti zaskrbljen glede proračunskih primanjkljajev določenih držav članic. Lahko seveda kritiziramo nekatere primere javne porabe – in tega se ne smemo vzdržati -, lahko bi se morda sklicevali na milijarde evrov v subvencijah za fosilna goriva, vendar pa ne pozabimo, da je, kot je dejal socialdemokratski poslanec, povečanje javnih primanjkljajev posledica predvsem finančne in gospodarske krize.

Ne verjamem, da bi morali vlade o razumnem upravljanju poučevati tisti, ki so bili, zaradi svoje nagnjenosti k tveganim dejavnostim – verjeli ali ne, financirane z dolgom – vzrok krize.

Zaradi tega se strinjamo, da so javni primanjkljaji na svojih trenutnih ravneh nevzdržni, saj zmanjšujejo možnost, da bi Evropa vodila svetovni zeleni New Deal, ki ga nujno potrebuje. Zato se moramo soočiti ne le z vprašanjem o razmerah „odhodkov“, temveč tudi o razmerah „prihodkov“, in v tem duhu beremo poročili, ki sta danes predloženi, poročili gospe Alvarez in gospoda Dominicija.

Z normiranjem samodejne izmenjave informacij med davčnimi organi bodo države članice dobile sredstva, da se resno lotijo davčnih goljufij. Spomnil bi vas, da ocenjeni letni znesek davčnih goljufij znaša 200–250 milijard EUR ali dva odstotka BDP. Preden sploh govorimo o prestrukturiranju evropskega davčnega režima, zagotovimo, da bodo davčne dajatve pobrane.

Poleg tega osnutek podpira uvedbo splošne davčne osnove za obdavčitev gospodarskih družb, ki bo pojasnila zadeve tako za davkoplačevalce in za države članice. S tem bo storjen korak naprej, vendar pa mora tlakovati pot ne za večjo konkurenčnost, temveč za več sodelovanja. Čas je, da prekinemo z davčnim dampingom, s to potjo propada, ki spodkopava davčne prihodke držav članic, in v čigavo škodo? Davkoplačevalcev in MSP, ki nimajo sredstev velikih nadnacionalnih podjetij, da bi izigrali države članice drugo proti drugi.

Konsolidirana davčna osnova je zato po našem mnenju predpogoj za uvedbo – v skladu s tem, kar delamo za DDV – progresivne uskladitve davčnih stopenj za podjetja, začeni z določitvijo minimalnih pragov.

Nazadnje, vzpostavljanje trajnostne podlage za davčne režime držav članic bo zahtevalo mnogo globlje spremembe: znižanje stroškov na prihodke iz zaposlitve in izravnavanje tega znižanja preko uvedbe progresivnega davka na energijo – na neobnovljive vire energije – in davka na finančne transakcije in dobičke. Vendar, kot je govorila moja babica, je to druga zgodba.

Medtem pa Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze čestita gospe Alvarez in gospodu Domeniciju za njuno odlično delo, ki ni zgolj ponovilo preteklih stališč Evropskega parlamenta, temveč jih je spremenilo v bolj velikopotezna in praktična stališča.

Tudi jaz bom zaključil tako, da se bom poslovil od gospoda Kovácsa. Ni me bilo tukaj, ko ste prišli. Moji kolegi so mi povedali, da je vtis, ki ste ga naredili nanje z vašimi dejanji, mnogo boljši od tistega, ki ste ga naredili na nas, ko ste bili prvič imenovani. Zato ste nas prijetno presenetili. Želim vam vse najboljše.

Ashley Fox, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcema in ostalim poročevalcem v senci za trdo delo, ki so ga vložili v pripravo teh poročil.

Obdavčitev, posebno sleherna oblika uskladitve, je vedno zelo občutljivo vprašanje. Moramo vzpostaviti ravnovesje med potrebo po delovanju učinkovitega enotnega trga ter potrebo po zaščiti pristožnosti države članice za obdavčitev. Gospodu Lambertsu bi sporočil, da je najboljši način za zmanjšanje utaje davkov

uvedba preprostejših davkov in nižjih davčnih stopenj. Davčna konkurenca je dobra zadeva. Davkoplačevalce varuje pred pohlepniimi vladami.

Države članice morajo imeti možnost podpisati dvostranski sporazum s tretjimi državami. Združeno kraljestvo in ZDA sta pripravljene deliti informacije zaradi svoje zgovornosti sodelovanja v boju proti terorizmu. Če bi bilo te informacije treba deliti v EU, bi mnogo tretjih držav zavrnilo podpis podobnih sporazumov v prihodnosti. Sodelovanje bi se prekinilo in nacionalna varnost bi bila ogrožena.

Poslance pozivam, da zavzamejo pragmatičen pristop do teh poročil. Moramo zagotoviti, da ne bomo popuščali v nepotrebnih uskladih, ki ogrožajo nacionalno varnost.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, zadevna poročila nedvomno odražajo pozitiven trud v smeri vzpostavljanja zakonodajnega okvira v zvezi z upravnim sodelovanjem na ravni Evropske unije na področju posrednih in neposrednih davkov, poleg DDV in trošarin.

Vendar moram povedati, da se poročila, predlogi direktiv in tako naprej, dotikajo problema utaje davkov in davčnih goljufij.

Vendar obstajata dva vidika utaje davkov, ki sta izstopala v času krize. Prvi zadeva davčno konkurenco znotraj Evrope; zadnje, kar ta spodbuja, sta solidarnost in gospodarska ter socialna kohezija med državami članicami. Moramo se spopasti in rešiti ta problem.

Drugi pa zadeva offshore podjetja. Kot vsi vemo, predstavljajo ta podjetja sredstvo za utajo davkov in pranje denarja. Na primer, namera grške vlade, da preprosto naloži 10-odstotni davek na takšne transakcije, je škandalozna.

Zaradi tega in, kot so številni poslanci poudarili, v teh časih gospodarske krize, ko se vse države članice soočajo s finančnimi težavami, da ne omenjam dejstva, da je način, na katerega delujeta Evropska centralna banka in Pakt za stabilnost, neustrezen in da poglobljata problem, namesto da bi ga reševala, potrebujemo skupne rešitve za skupne težave in ena od teh je utaja davkov.

Moramo se boriti proti utaji davkov in davčnim goljufijam, tako da bodo vlade pridobile prihodke v času, ko obstaja nujna potreba po redistribucijskih in razvojnih politikah.

Godfrey Bloom, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, obdavčitev se kot koncept v zadnjih 3 000 letih ni dejansko kaj dosti spremenil, kajne? Bogati in vplivni kradejo denar navadnim ljudem, da bi bila njihova lastna življenja lažja.

Kar se je v modernih časih spremenilo, je to, da je zdaj obdavčitev „v korist obdavčenim“: da smo na nek način obdavčeni *pro bono*.

Da bi ohranili ta mit, izumljamo občasne preplaha, da bi z ustrahovanjem ljudi prisilili v pokorščino. Najnovejši izmed teh preplahov je seveda ta, da če ne bomo plačali zelenih davkov, se bomo vsi skuhalo do smrti – spominja na srednjeveške religije, kajne, ki so igrale isto igro: odplačaj ali pa se cvri v pekl.

Davčna uskladitev je koncept, ki si jo je izmislil moderen političen razred, da bi zagotovil, da nobena vlada ne bo svojim ljudem ukradla premalo: nekakšen kartel tatov, če želite.

Ali smem predlagati, če resnično želite davčno uskladitev, da Komisija in birokracija plačata iste davke kot volivci, da nosita isto breme davkov kot vsi mi ostali, preden volivci zavzamejo to zgradbo in nas obesijo na tramove, saj imajo do tega vso pravico.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, korenito moramo spremeniti naš demokratični proces. Kot mlad avtor in novinar sem plačeval 62-odstotni davek iz prepričanja, ker sem bil prepričan in ker sem dobil vtis, da nam vladajo dobri ljudje. Vendar odkar sem poslanec Evropskega parlamenta, sem videl, kaj se dejansko dogaja z davčnimi prihodki. Takrat smo vsako leto plačevali milijone šilingov. Kar me pri tej razpravi o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah moti, je dejstvo, da se ne oziramo na našo lastno porabo, temveč preprosto govorimo o zlih davčnih goljufih.

Takrat, ko je davčna stopnja znašala 62 %, je bil moj davčni svetovalec Christoph Matznetter, ki je kasneje postal avstrijski državni sekretar za finance. Rekel mi je: „Si iz Predarlskega, pojdi čez mejo v Lihtenštajn ali Švico!“ Sam tega nisem storil, a so to storili ostali. Vendar, če se ob upoštevanju teh izkušenj približate zadevi s treznim in preudarnim nazorom nekoga, ki ni bil javni uslužbenec, ki ni bil v breme sistemu socialne

varnosti, ki ni bil dejaven na katerem koli javnem področju, kot je večina poslancev tukaj, potem se morate vprašati, kako naj vendar rešim svoj težko prislužen denar pred to razsipnostjo?

Moj predlog se zato glasi: začnimo tam, kjer lahko dokažemo, da bo razumna uprava naš denar smiselno porabila, to je pri sebi. Zakaj potrebujemo novih 200 delovnih mest? Zakaj moramo ta teden financirati učne ure šole smučanja? Čemu vse to? Če želite boj proti davčnim oazam, izterjavi davčnih terjatev jemati resno in pritegniti ljudi k projektu Evropske unije, potem moramo začeti pri sebi in ljudem pokazati, da institucije, ki jih zastopamo, odgovorno porabljajo davkoplačevalski denar. Sicer bomo še naprej izgubljali davčne prihodke brez kakršne koli utemeljitve, da bi te ljudi poklicali na odgovornost.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, 4-odstotni padec BDP, 21 milijonov brezposelnih državljanov EU, postopki zaradi primanjkljaja proti 20 državam članicam, 80-odstotna zadolženost države. Z Evropsko unijo v takšnem stanju vas vprašam: ali si lahko privoščimo razkošje in dovolimo, da milijarde v davkih preprosto odtečejo? Nesprejemljivo je da, medtem ko žrtvujemo ogromne vsote za spodbujanje gospodarstva in ohranjanje delovnih mest, na ravni EU ni bilo nobenega napredka za iskanje načinov, da na primer dvignemo izterjavo čezmejnih davčnih obveznosti s sramotne 5-odstotne ravni. Ali če razširimo samodejno izmenjavo podatkov enotno na vse prihodke in tako odpravimo potrebo vlad po pridobivanju informacij iz ukradenih nosilcev za shranjevanje podatkov o neobdavčenih prihodkih njihovih državljanov, ki so te vložili nekaj tukaj in nekaj tam.

Trenutno znaša stopnja davčne goljufije v EU dvakrat in pol več kot skupni proračun EU. Trdno sem prepričana, da morajo davčni organi držav članic sodelovati pri odkrivanju davčnih goljufij. Nikomur ne bi smelo biti omogočeno, da se skriva za bančno tajnostjo in odpravimo vendar kvazi davčne oaze znotraj Evropske unije, čeprav, moji kolegi poslanci, bo to prizadelo zadevne države članice. Interes Evrope kot celote mora imeti prednost pred delnimi stališči. Pošteni državljani EU, ki plačujejo davke, ne pričakujejo od nas nič drugega kot pravila, ki so zavezujoča za vse, brez možnosti izhoda skozi zadnja vrata.

Poročilo gospoda Domenicija govori o tem, kako se tem zadnjim vratom približati. Naša tema zdaj ni davčna uskladitev, temveč kako izterjati davke, naložene v skladu s pravili posamezne države članice, s pomočjo drugih, če je treba. Vsi drugi elementi davčnega svežnja pred nami služijo temu istemu namenu. V imenu EPP sem poročilo gospoda Domenicija dodala številne predloge, ki so jih podprle tudi druge politične skupine. V prvi vrsti sem predlagala določitev sistema za pobude, ki bi zagotavljale, da država članica, ki deluje v imenu tiste, ki terja čezmejne davke, prejme del izterjanih vsot. Na ta način bi lahko spodbudili zamrlo sodelovanje med davčnimi oddelki. Drugič, z uporabo sistema primerljivih dobičkov bi se lahko lotili učinkovite dejavnosti zlasti proti multinacionalnim družbam, ki manipulirajo s transfernimi cenami, da bi se izognile plačilu davkov. Vem, da komisar Kovács dvomi o tem, vendar menim, da bi lahko začeli z delom v tej smeri.

Nazadnje, vesela sem, da Komisija podpira potrebo po zaostritvi zahtev za izmenjavo davčnih informacij, kot je bilo določeno v vzorcu sporazuma OECD, ki se bo uporabljal v 12 državah. Menim, da se lahko z vztrajanjem na teh poteh premaknemo k bolj pošteni davčni politiki.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospod predsednik, nocoj razpravljamo o številnih ukrepih za boj proti davčnim goljufijam in vsakovrstnemu izogibanju davkom. Te zadeve so zelo pomembne. Zelo bi bilo dobro, če bi lahko v EU okrepili svoje instrumente in naše sodelovanje v boju proti utajam davkov na predlagan način.

Gospodarska in finančna kriza je pospešila potrebo, da naredimo naše davčne sisteme kolikor mogoče učinkovite, zanesljive in poštene. Zavzemam pozitivno stališče do predloga, da razširimo uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti. Med drugim predstavlja ključni korak v razvoju našega dela v zvezi s podnebnimi spremembami. Ko se bo leta 2013 začelo trgovati s pravicami do emisij, bomo potrebovali veljaven verodostojen sistem za trgovanje, ki ga ne bodo pestile goljufije na področju DDV in podobni problemi. Mehanizem obrnjene davčne obveznosti bo verjetno odličen način za preprečevanje takšnih goljufij na področju DDV. Zagotavljal nam bo tako verodostojnost in učinkovitost sistema.

Delo v zvezi s poročilom o mehanizmu obrnjene davčne obveznosti je bilo zelo konstruktivno. Veseli me, da so bili Komisija, Svet in določeni moji kolegi poslanci odločeni, da hitro pripravijo dobro rešitev. Osrednji element poročila je ustvarjanje celovitega sistema ocenjevanja – sistema, ki temelji na neotnih merilih. Zelo je pomembno, da pozorno spremljamo, kako dobro ta mehanizem obrnjene davčne obveznosti deluje v praksi na zadevnih področjih. Ukrepi za boj proti utaji davkov, ki so sedaj predloženi, predstavljajo pomemben korak na poti, vendar pa jih je treba šteti za majhen del obsežnejšega in dolgoročnega procesa.

Na tem področju bo treba še veliko postoriti. Lahko okrepimo sodelovanje EU in EU bi morala biti na čelu snovanja učinkovitih mednarodnih sporazumov za boj proti utaji davkov.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, ta navidezno bolj tehnični sveženj je v resnici povezan z nekaterimi zelo političnimi vprašanji. Prvič, upravno sodelovanje med državami v davčnih zadevah je ključno vprašanje za notranji trg. Prepričana sem, da je to pomembno poudariti, saj prosti pretok oseb in kapitala predstavlja eno izmed dragocenih načel *pravnega reda* Evropske unije, na katerega smo tako navezani. Vendar pa ne sme privedi do nepravilnih razmer obdavčitve, v katerih se nekateri osveščeni in mobilni državljani izognejo svojim davčnim obveznostim, medtem ko jih manj mobilni državljani še vedno izpolnjujejo.

Niti ne sme delovati kot pobuda za konkurenco med državami, pri čemer imam v mislih pobudo za goljufije in utajo. To pojasnjuje naše stališče v prid konsolidirani davčni osnovi za podjetja in samodejni izmenjavi podatkov med državami članicami, o katerih smo že razpravljali.

Če bi nam gospa Lulling izkazala čast in ostala z nami, bi ji lahko povedala, da se vprašanje državljskih svoboščin dejansko pojavlja takrat, kadar govorimo o izmenjavi občutljivih podatkov, vendar, da, po mojem mnenju, obstaja velika razlika med podatki, ki si jih lahko izmenjujemo med državami članicami Evropske unije – z drugimi besedami v okviru notranjega trga in v storitvah notranjega trga – in med podatki, ki si jih izmenjujemo z drugimi državami, celo s prijateljskimi državami kot so Združene države.

Drugo zelo politično vprašanje, zlasti po krizi, je boj proti davčnim oazam, pa tudi proti sivim področjem – ali praksam popuščanja –, ki na žalost še vedno obstajajo znotraj Evropske unije ali na pridruženih ozemljih. Po izjavah na vrhu G20 državljani pričakujejo rezultate in verodostojno Unijo. To je bil tudi glavni namen mnogih sprememb in verjamem, da mora ta parlament temu vprašanju ponovno pripisati pomen.

Za konec, da zaključim, bi rada besedo namenila gospodu Kovácsu – redko se lahko od nekoga poslovimo na prav tisti večer, ko se končuje njegov mandat – in, predvsem, dala še droben nasvet kandidatu za komisarja, gospodu Šemeti, katerega začetne korake na tem področju smo pozdravili, tako kot smo pozdravili začetne korake Barrosove komisije II, ki se zdi odločena, da se spopade z vprašanjem, zlasti s poverjanjem naloge gospodu Montiju, da pripravi osnutek poročila o notranjem trgu, ki ključuje vse te vidike.

Prepričana sem, da je, ne glede na to, kako uporne in nenaklonjene so lahko države članice, od Komisije odvisno, da stori, kar ste uspeli storiti vi, gospod Kovács, in uporabi svoja pooblastila za pobude, vendar morda v večjem obsegu. Blagajne držav članic so prazne. Obdavčitev je še en način, kako jih napolniti in če bo to storjeno na inteligen način, smo temu naklonjeni.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zaradi prizadevanj gospoda Domenicija je poročilo, o katerem bomo morali ta teden končno glasovati, zelo kakovosten dokument. Iskreno upam, da bo sprejet v sredo na našem plenarnem zasedanju. Številne prednosti, ki jih poročilo vsebuje glede vprašanj finančne preglednosti, davčne politike in boja proti davčni oazam, velike posledice, ki so tukaj pravilno poudarjene, so preprosto brez precedensa.

Prvič, morali bi pozdraviti dejstvo, da besedilo priznava pomembne omejitve boja proti davčnim oazam, ki se je izvajal do sedaj. Davčni dogovori in sezname OECD o nesodelujočih sodnih oblasteh, če povzamem strokovne izraze, ki se uradno uporabljajo, so nezadovoljivi in celo predstavljajo del problema, ki bi ga naj reševali.

Zato so predlogi v tem poročilu, namenjeni, da sežejo dlje od tega pristopa, da sprejmejo nove opredelitve davčnih oaz in uvedejo nova orodja – vključno s sankcijami – za pomoč v tem boju izjemno pomembni. To je očitno primer za predlog, da uvedemo samodejno izmenjavo davčnih informacij, tako znotraj Evropske unije in na mednarodni ravni.

Prav tako je tudi primer za računovodstvo posameznih držav, ki ga zahteva poročilo in ki bo omogočil merjenje resničnih dejavnosti podjetij v državah, v katerih so ustanovljena in preverjanje, da ta dejansko plačujejo davke, ki jih tam zakonito dolgujejo. To sta dve temeljni zahtevi, ki so ju dolgo podpirali številni strokovnjaki. Samo pozdravimo lahko dejstvo, da jih je Evropski parlament sprejel in bo s tem postal ena od institucij, ki je najbolj vključena v ta boj.

Gospe in gospodje, problem davčnih oaz pa ni zgolj tehnično vprašanje. Povezan je s temeljnimi odločitvami. Ali želimo državam v razvoju dati vzvode, da bodo imele koristi od svojih lastnih sredstev, namesto da bodo priča njihovi zaplembi? Ali želimo zagotoviti, da bodo vsa naša podjetja in vsi naši državljani v okviru svojih sredstev prispevali k financiranju civilne družbe? Z glasovanjem v prid poročilu gospoda Domenicija

bomo dali pozitiven odgovor na dve vprašanji. Odgovor, na katerega smo lahko po mojem mnenju samo ponosni.

Na osebni ravni bi se rada zahvalila gospodu Kovácsu za seminar, ki smo ga skupaj priredili v Bruslju 9. decembra, da bi to zadevo uvrstili na dnevni red. Hvala in vso srečo.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Gospod predsednik, komisar, danes razpravljamo o svežnju gospodarsko in politično spornih predlogov, ki naj bi bistveno izboljšali sodelovanje na področju obdavčevanja. Davčna goljufija ne nedvomno velik problem, ki zmanjšuje prihodke državnih proračunov. Vendar pa pomislimo, kje so razlogi za izogibanje davkom in kakšni motivi vodijo tiste, ki se zatekajo k davčnim goljufijam?

Na prvem mestu so vsekakor visoke davčne stopnje. Višji kot so davki, bolj bodo davkoplačevalci iskali načine, kako bi se izognili plačilu svojih davčnih obveznosti. Te dobro znane gospodarske resnice se moramo zavedati predvsem danes, ko večina politikov predvideva, da bo mogoče javnofinančni primanjkljaj rešiti z višjimi davki, ali povedano drugače, na prihodkovni strani proračuna, namesto da bi bistveno zmanjšali potrošnjo. Če mi dovolite še eno pripombo, namreč, da davčne oaze obstajajo predvsem iz tega razloga, saj ljudje selijo kapital v kraje z nižjimi davki. Če želite izkoreniniti ali omejiti obstoj davčnih oaz, morate znižati davke.

Drugi pomemben razlog za izogibanje davkom je nepreglednost in zapletenost davčnih sistemov. Več kot je izjem, več bo prevar. Statistični podatki in različne študije potrjujejo, da zaplete, na primer pri pobiranju DDV, povzročajo predvsem nejasne razlage in na tisoče najrazličnejših izjem. Na žalost pa niti Komisija niti poslanci Evropskega parlamenta niso predlagali, da bi morale države članice znižati davke ali uvesti bistvene spremembe, ki bi zagotovile večjo jasnost davčnih zakonodaj.

Sporni predlogi so naslednji: uvedba načela o obvezni izmenjavi informacij o davkoplačevalcih; nadalje, obvezni podatki o davkoplačevalcih so natančno opredeljeni in očitno zelo občutljivi; tretjič, obveznost izmenjave podatkov o vseh vrstah davkov se uporablja prvič; in četrtič - zakonodajna novost - krši se bančna tajnost.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, ta razprava je zelo pomembna, saj nas vlade in Komisija opozarjajo, da bo strategija izhoda iz krize v prihodnjih letih odvisna od načrtov korenitega zmanjšanja javnih naložb in socialne potrošnje. Podatki iz različnih poročil, ki smo jih danes obravnavali, pa vztrajno kažejo na to, da obstaja tudi druga pot naprej, boljša pot naprej, pot, ki bo spodbujala poštenost in zadovoljstvo med davkoplačevalci!

In ta pot naprej je tudi prava pot naprej pri premagovanju krize s prihodkovnega vidika – predvsem s prihodkovnega vidika – saj bo prekinila nočno moro, ki so jo povzročile davčne oaze in nočno moro zaradi močno razširjenega pojava izogibanja davkom in davčnih goljufij v velikih podjetjih in v bančnem sistemu.

In prav zaradi tega se popolnoma strinjam s poročilom gospoda Domenicija, ki pravi, da nismo storili dovolj, da bi ukinili bančno tajnost. To je pravi način ukrepanja, saj drži, da malo pravičnosti v gospodarstvu ni še nikomur škodovalo.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Gospod predsednik, komisar, tu ne gre za vprašanje, ali smo proti ali za boj proti davčni goljufiji. Jasno je, da smo za. Tukaj gre bolj za vprašanje, katera sredstva smo pripravljene uporabiti za doseg tega cilja. Trenutno med državami članicami vlada situacija, v kateri države niso pripravljene izmenjati podatkov o davkoplačevalcih z drugimi članicami, niti kadar so za to zaprosene. Obravnavani predlog zadeva uvedbo avtomatičnega sistema, v katerem si bodo davčni organi izmenjali vse podatke o državljanih in podjetjih, ki živijo ali imajo sedež v tujini. Menim, da je ne glede na to, na kakšen način bo po potekala izmenjava podatkov, pomembno, da ne uvedemo dodatne birokracije. Evropska unija je trenutno v krizi – v Španiji je brezposelnost skoraj 20-odstotna, v Latviji presega 20 %, v številnih drugih državah pa prav tako krepko presega 10 %. Na žalost pa trend še narašča. Države članice so zato prisiljene zmanjševati javno potrošnjo, nekaj, kar je v popolnem nasprotju s povečevanjem obsega birokratskega stroja. Ne moremo si privoščiti, da bi ta birokratski stroj še povečali. Vendar pa bi uvedba tega sistema avtomatične izmenjave podatkov neizogibno vključevala povečanje birokratskega stroja. Po mojem mnenju si evropski davkoplačevalci tega v tem trenutku ne morejo privoščiti. Menim, da bi morali obravnavati še en predlog, namreč, ne da bi zašli v skrajnosti, in sicer avtomatična izmenjava vseh podatkov, ampak da bi namesto tega zagotovili, da bi vsaj vse države članice izmenjale vse podatke na zahtevo. Če torej povzamem, avtomatična izmenjava podatkov na zahtevo. Hvala.

Arlene McCarthy (S&D). – Gospod predsednik, vsako leto izgubimo več kot 200 milijard EUR, zato mora boj proti davčnim goljufijam in izogibanju davkom v EU ostati prednostna naloga tega parlamenta, Evropske komisije in vlad držav članic. Ne morem verjeti, da lahko kdorkoli v Parlamentu meni, da je pravica do zasebnosti pravica, da se izogneš davku.

Seveda obstaja splošno strinjanje, da neučinkovito vodenje davčnih zadev spodbuja davčno goljufijo in izogibanje davkom. Davčna goljufija močno vpliva na nacionalne proračune. Javne službe, zdravstveno, izobraževalno in raziskovalno področje trpijo zaradi stalnega pomanjkanja nujnih virov. Še več, dobrotelnost, izogibanje davkom superbogatih in svetovnih družb močno vpliva na življenja več kot petih milijonov otrok v državah v razvoju.

Vlade v najrevnejših državah v razvoju so prikrajšane za 92 milijard EUR letno iz naslova davčnih prihodkov, medtem ko Svetovna banka ocenjuje, da bi že ena tretjina tega zneska - med 30 in 34 milijardami EUR – zadostovala za financiranje razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov. Še bolj šokanten pa je podatek britanske dobrotelne organizacije Christian Aid, ki trdi, da je okrog 7 bilijonov EUR skritih v davčnih oazah.

Zato so ukrepi in priporočila iz teh poročil nujno potrebni za zagotavljanje enakih osnovnih pogojev in za preprečevanje izkrivljanj in zlorab, ki podpirajo tovrstne sisteme izogibanja davkom in davčnih goljufij. Offshore sredstva predstavljajo kar tretjino svetovnih sredstev...

(Predsednik je prosil govornika, naj zaradi tolmačev govori počasneje)

...polovica svetovne trgovine poteka skozi davčne oaze in ukrepi za njihovo ukinjanje se počasi stopnjujejo. V davčnih oazah potekajo preiskave, EU in OECD pa dajeta številne predloge.

Edina prava pot naprej je tesnejše sodelovanje. To ne slabi nacionalne suverenosti, ampak nasprotno, krepi in spodbuja nacionalne davčne sisteme ter ustavlja tiste, ki poskušajo spodkopavati celovitost in delovanje teh sistemov.

Če smo se kaj naučili iz svetovne finančne krize je to potreba po večji odprtosti in preglednosti finančnih poslov. Zato podpiram predloge, katerih cilj je doseči svetovni dogovor in standard o avtomatični izmenjavi davčnih podatkov, ki so jih predložili naši poročevalci.

Naj na koncu rečem samo še to, da tisti, ki želijo oslabiliti te predloge, tako da se skrivajo za povzročanjem preplaha v zvezi z zasebnostjo podatkov, niso niti resni niti ne želijo podpreti ukrepov v svetovnem merilu, katerih namen je preprečiti izogibanje davkom in spodbuditi dobro vodenje, državljansko dolžnost in družbeno odgovornost.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, goljufija na področju DDV ni samo prekršek. Je kaznivo dejanje in problem, ki se sčasoma poveča ali zmanjša. Državljeni in s tem davkoplačevalci na podlagi najnovejših ocen vsako leto izgubijo do 100 milijard EUR, morda še več.

V času vedno večjega javnega dolga in krize državljani niso naklonjeni dejstvu, da se Evropska unija do zdaj ni mogla uspešno spopasti s tem problemom. Zato pozdravljam nov poskus uvedbe postopka obrnjene davčne obveznosti, o kateri bomo glasovali jutrišnjem. Kar poskušamo storiti s postopkom obrnjene davčne obveznosti, je, učinkovito odpraviti problem utaje DDV ali ga vsaj zmanjšati. Vendar moramo počakati, da bomo videli, ali bo ta postopek povečal število računov z DDV, kot si želimo, in preprečil nove primere goljufije. Zagotovo je vredno poskusiti. Skrbno bomo spremljali rezultate postopka, uporaba katerega je trenutno omejena do leta 2014, in izvedli kritično oceno.

Vendar bi si želel spremembo določene točke: zavzemam se za to, da se podjetja, ki v okviru preverjanja identifikacijskih števil za DDV pravilno izpolnijo svojo dolžnost biti skrbni, oprostijo vsakršne odgovornosti, tudi če prejemniki zgrešijo goljufijo. Izrecno obžalujem, da moja zahteva za to spremembo ni dobila večine v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve.

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, davčna goljufija je kaznivo dejanje, ki ne ropa samo vlad, temveč tudi vsakega posameznega davkoplačevalca – vsakega posameznega državljana, ki pravočasno plačuje davke. OECD, G20 in celo različni poročevalci v Parlamentu so opravili veliko dobrega dela za pomoč pri boju proti davčnim goljufijam. Rada bi govorila posebej o poročilu gospoda Domenicija in se mu zahvalila za odlično preglednost, ki jo je pokazal pri sodelovanju v Parlamentu, da bi izboljšal ta dokument. Vendar pa me skrbijo tri stvari.

Prvič, boj proti davčnim goljufijam se ne sme uporabiti kot skrivno opravičilo za tiste, ki želijo načeti razpravo o usklajevanju davkov v EU. V dokumentu je omenjena skupna konsolidirana osnova za davek od dobička pravnih oseb in menim, da bi morali počakati na oceno učinka Komisije pozneje letos, preden delamo zaključke o kakršnih koli prednostih in slabostih navedene razprave.

Drugič, sporno vprašanje izmenjave informacij. Zelo očitno je, da je v nekaterih okoliščinah potrebna boljša izmenjava in da ima samodejna izmenjava, kot davek na prihranke, resnično prednosti. Ta dokument gre precej dlje in zahteva samodejno izmenjavo na vseh področjih. Ljubše bi mi bilo, da bi obravnavali vsako posebno okoliščino, da bi videli, kje samodejno izmenjavo potrebujemo.

Tretjič, v Domenicijevem poročilu so za vso EU predlagane dajatve na finančne prenose v nekatere jurisdikcije in iz njih. Kot je poudaril komisar, so različne kazni in pobude, ki bi jih lahko uporabili za spodbujanje primerne vedenja na tem področju. Zelo sem zaskrbljena, da bi s temi besedami o dajatvah po vsej EU lahko samo z enim predlogom, ki bi bil lahko zelo sporen, naredili korak nazaj.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospod predsednik, s tem ko obravnavamo ta štiri poročila, za katera se zdi, da imajo zelo izstopajočo tehnično strukturo, razpravljamo o pomembnih političnih vprašanjih. Prvič in da razjasnim stvari: proti davčnim goljufijam in davčni utaji se je treba boriti stalno. Razlog za to je spoštovanje tistih, ki plačujejo davke in spoštujejo pravila.

Ob tej priložnosti bi rad razjasnil tudi, da to ni vprašanje, ki je posebno povezano s kakršno koli krizo. To je vprašanje javne etike. In ravno tako, kot je treba razpravljati o tem vprašanju, morajo Evropska unija in države članice razpravljati tudi o drugem vprašanju v zvezi z davčno konkurenčnostjo, da se z davčnimi politikami spodbudi gospodarska rast.

Spopadanje z davčnimi goljufijami in davčno utajo je treba tudi obravnavati z vidika zakonodaje. Zakoni morajo biti jasni. Zakoni morajo biti pregledni in upravni organi morajo tudi ravnati ustrezno. Prav zato je pomembno vprašanje v zvezi z izmenjavo informacij, pri katerem moramo upoštevati odločitve mednarodnih organizacij, ki so resnično preučile to vprašanje, kot na primer predvsem OECD. Pri tem je bistvena izmenjava izkušenj, da ukrepi, ki zvenijo dobro v teoriji, nimajo nasprotnega učinka v praksi.

Posebej pri davčnih oazah moramo podpreti odločitve in napredek, dosežen na G20, ter si moramo predvsem zapomniti, da morajo biti ukrepi na tem področju primerni, sorazmerni in učinkoviti.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Gospod predsednik, komisar, tu so nekatera dejstva, ki si jih je vredno zapomniti: v skladu z OECD je bilo leta 2008 v davčnih oazah varno spravljeno premoženje v višini od 5 do 7 bilijonov EUR. V Evropski uniji davčna utaja, kot je bilo danes že omenjeno, znaša od 2 do 2,5 % premoženja EU, kar je dvakratnik proračuna EU.

Dandanes tudi ni dvoma, da so davčne oaze, nedoločenost novih finančnih produktov, pomanjkanje upravnega sodelovanja, neuspešno reguliranje in nadzor trgov ter prevelike ambicije izvajalcev prispevali k strašni krizi, v kateri smo se znašli.

Na svetovni ravni napredujemo in se iz tega učimo – učimo se lekcij, predstavljenih v pobudah Mednarodnega denarnega sklada, OECD, G20 in Foruma za finančno stabilnost. Evropska unija je zlasti pod vodstvom gospoda Kovácsa, ki bi mu rada čestitala, sodelovala v številnih pobudah. Te vključujejo upravno sodelovanje, Direktivo o obdavčenju prihrankov, pomoč pri izterjavi dolgov, kodeks ravnanja ter večje sodelovanje Belgije, Avstrije, Luksemburga, otoka Man in celo sosednjih držav: Švice, Monaka in Lihtenštajna.

Vendar je pomembno, da ta skupna prizadevanja ne privedejo do tega, kar je tako dobro opisal sodržavljan gospoda Domenicija, ko je rekel v *Leopardo*, da se morajo spremeniti številne stvari, če želimo, da vse ostane enako. To je primer nečesa, kar se ne sme zgoditi!

Evropski državljani zdaj trpijo zaradi brezposelnosti, groženj zvišanja davkov in izgube osnovnih upokojitvenih pravic. Mala in srednje velika podjetja ne dobivajo kreditov in prodaja z izgubo je zelo razširjena. To so tisti državljani, ki od nas – kot njihovih predstavnikov v Parlamentu – pričakujejo, da se bomo naučili lekcij in resnično zagotovili konkurenco, pravičnost, preglednost in poštenost v Evropski uniji.

Ta štiri poročila, zlasti poročili gospoda Domenicija in gospe Alvarez, so skladna s povedanim. Upam, da bodo ta poročila dobila široko podporo poslancev tega Parlamenta in da bodo v resnici zagotovila Evropski uniji politični zagon, ki ga potrebuje, da se nauči pravih lekcij in tudi spodbudi mednarodno javnost, da jih prizna.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, vsi se zavedamo, da so davki, kot smo slišali, občutljivo vprašanje. Države članice na davke precej upravičeno gledajo kot na vprašanje, ki je predvsem nacionalno; vendar v finančni krizi vedno več držav ugotavlja, da se mora sodelovanje v EU izboljšati.

Davčna konkurenca je dobra zadeva. Vendar morajo biti pravila poštena in nobena država članica ne sme imeti koristi, ker pravila uporablja, da se izogne davkom. Davčna goljufija je nezakonita, nemoralna in izkrivlja položaj v posameznih državah članicah EU.

Lahko kritiziramo davčno obremenitev v svojih državah. Tudi sam sem znan po tem. Vendar si moramo prizadevati za spremembo politike v naši državi in se ne izmikati našim dolžnostim. Najučinkovitejši način izmenjave informacij je samodejni. EU pogosto kritizira davčne oaze različnih vrst. Zato je pomembno, da pokažemo, da si tudi notranje prizadevamo za izboljšanje preglednosti, odprtosti in sodelovanja na področju obdavčevanja, hkrati pa spoštujemo svetost zasebnega življenja.

Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo je v izogib nepotrebnim upravnim stroškom in za oblikovanje jasnejše pravne podlage vložila zahtevo za spremembo, na podlagi katere države članice ne smejo biti prisiljene pomagati drugi državi članici, če gre za znesek, nižji od 1 500 EUR na leto. Menim, da to jasno omejuje pooblastila organov in, kot razumem, gospod Kovács sprejema to spremembo.

– Nazadnje bi se rad zahvalil gospodu Kovácsu, ki bo komisar še 18 ur ali saj ni važno koliko časa. V čast mi je bilo sodelovati z vami. Niste dosegli vsega, vendar ste se potrudili po najboljših močeh. Hvala in vso srečo.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Gospod predsednik, v svojem šestem mandatu je Komisija sprejela niz zakonodajnih predlogov kot del boja proti davčnim goljufijam in izogibanju davkov v Evropski uniji. Ključni dejavnik tu je predlog direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Ker so ga sprejele dejansko vse države članice, je bila zdaj veljavna direktiva nedvomno prvi korak v smeri k upravnemu sodelovanju na tem področju, čeprav je bilo očitno, da v zvezi z njenim izvajanjem ni bilo posebnih rezultatov. Kljub temu ta predlog vključuje krepitev notranje suverenosti posameznih držav članic na področju obdavčevanja z uporabo bolj specifičnega in učinkovitega upravljanja davčnih prihodkov s strani vsake države, obenem pa tudi krepitev procesa evropskega povezovanja, ki postaja na področju obdavčevanja čedalje pomembnejše tako s političnega, gospodarskega in upravnega vidika.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar Kovács, hvala za vaše odlično delo. Upravno sodelovanje med državami članicami EU na področju davkov, kar je moja pristojnost, je velikopotezen projekt. Potreben je zato, ker utaje davkov niso zgolj greh. Vplivajo na države onstran meja.

V boju proti davčnim goljufijam in sumljivim davčnim oazam moramo sodelovati. Stališče držav članic, da vsega ni mogoče rešiti na evropski ravni, je očitna napaka. Preučevanje možnosti nakupa nezakonito pridobljenih podatkov o goljufih, kar je pravno problematično vprašanje, s katerim se spopadamo v Nemčiji, ne bi smel biti naš edini ukrep. Možno pa je, da je takšen nakup potreben.

V tej direktivi predvsem pozdravljam načrtovano samodejno izmenjavo informacij med davčnimi organi, pa tudi okrepljen postopek vzajemne izmenjave osebja med upravami in nujno potreben ukrep sprostitev bančnih zakonov o tajnosti daleč stran od EU.

Res je, da moramo odstraniti nekaj ovir, predvsem neskladje med izmenjavo podatkov na eni strani in varstvom podatkov na drugi. Med njima moramo vzpostaviti ravnovesje in ne smemo dovoliti, da bi en interes prevladal nad drugim.

Poleg tega se je treba bolj osredotočiti na čezmejno dvojno obdavčevanje. Govoril sem z vrsto malih in srednje velikih podjetij, ki istočasno poslujejo v različnih državah članicah. Pravijo, da so razmere preveč zapletene in da ni dovolj preglednosti in izkušenj, zato ne morejo sprejemati pravih odločitev o naložbah. To moramo upoštevati. Zmanjšati moramo tudi upravne postopke in posvetiti več pozornosti tistemu, kar je dejansko potrebno, da bi nam davčne uprave lahko pomagale pri tesnejšem sodelovanju in poenostavitvi naših postopkov. Če bomo to dosegli, če lahko takšne poenostavljene postopke umestimo v vsakodnevno življenje poslovnih, potem bomo dosegli očiten napredek. Ta direktiva je temeljna izjava o naši nameri, da to storimo.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Naša razprava o predlaganih davčnih reformah poteka v okoliščinah, ki neizogibno puščajo vtis na davčne politike. Gospodarska in finančna kriza povzročata rast primanjkljajev po vsem svetu, kar nato povečuje pomen sredstev, ki se dodeljujejo javnemu proračunu.

Kot je bilo že povedano, zadnja poročila o tej temi poudarjajo zaskrbljujočo razsežnost davčnih goljufij v Evropski uniji, ki znašajo več kot 200 milijard EUR na leto, kar je enako 2-2,5 % BDP.

Naši kolegi poslanci, ki so delali na teh poročilih in ki se jim želim zahvaliti za trud, so nam predstavili strahotno sliko obsega teh goljufij. Načrt za oživitve gospodarstva, ki ga je predlagala Evropska komisija za namen zmanjšanja vpliva krize, bo ustvaril stroške, ki bodo skupaj znašali do 1 % BDP. Mislim, da te razmere zahtevajo močne ukrepe proti goljufijam in tesnejše sodelovanje na davčnem področju med državami članicami, kar drži še toliko bolj, ker je kriza bolj kot kdaj koli prej poudarila negativen vidik soodvisnosti nacionalnih gospodarstev.

Na tej podlagi predlog direktive pomeni korak naprej, saj bo evropsko davčno zakonodajo uskladjal tako z gospodarskimi dosežki kot z okrepitvijo procesa evropskega povezovanja. V tem smislu lahko samodejna izmenjava informacij, odprava bančne tajnosti in ukrepi za izboljšane vzajemne pomoči v veliki meri prispevajo k učinkovitejšem upravnem sodelovanju med 27 državami članicami.

Na koncu bi zažele gospodu komisarju Kovácsu veliko uspeha pri njegovih nadaljnjih prizadevanjih.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) (sprva brez mikrofona) ... trenutna direktiva je zelo dobrodošla v času, kot je ta, ko davčni prihodki po svetu upadajo. Na skupnem trgu ne moremo na noben način sprejeti trenutnih razmer, v katerih je obdavčljiv prihodek mogoče prikriti v drugi državi članici, kjer ostane neobdavčen. Kot je bilo povedano, države članice EU vsako leto izgubljajo milijarde evrov davčnega prihodka zaradi neuspehov v izmenjavi informacij med državami članicami. Želel bi vas tudi spomniti, da bomo toliko časa, dokler bodo nekateri ljudje skrivali svoj prihodek in se s tem izogibali plačevanju davkov, morali ostali plačevati višje davke, da bi nadomestili primanjkljaj. To ni mogla biti namera – vsaj po mojem mnenju ne.

Nerazumljivo je, da nekateri zagovarjajo prevladujoč sistem, ki ljudem dejansko omogoča, da se izognejo plačevanju svojih davkov. Razumem, da nekatere države članice lahko veliko izgubijo, ampak ali je njihov argument res verodostojen? Ne, ni.

Spodbujati bi morali mednarodno sodelovanje na področju davkov in oblikovati skupne standarde za preprečevanje davčnih goljufij, tako na ravni EU kot na svetovni ravni. Hkrati vas želim spomniti, da obstajajo tudi tisti, ki vejrumejo, da je varstvo zasebnosti pomembno in da ga je treba ustrezno zaščititi. Tega ne smemo pozabiti, saj sistem, ki ga zdaj ustvarjamo, v očeh naših državljanov ne bi bil verodostojen, kar pa se ne sme zgoditi, če želimo uspeti.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Gospod predsednik, mislim, da je v tej gospodarski krizi postalo še kako jasno, da bomo ali propadli vsak zase v EU ali skupaj uspeli. Potreben je bil dolg proces, da smo dosegli točko, kjer bi lahko zares imeli primerno samodejno izmenjavo informacij o davčnih vprašanjih v EU ter popolno preglednost z učinkovitim sodelovanjem med uradniki in nacionalnimi državami.

Medtem ko od zasebnega sektorja – bank – zahtevamo, da naj po finančni krizi postane preglednejši in zanesljivejši, bi po mojem mnenju enako morali zahtevati tudi od naših nacionalnih držav in nas samih. Zato pozdravljam tukaj narejene korake, a pred nami je še dolga pot. Komisijo pozivam, naj bo zelo velikopotezna in zelo odločna v zvezi z mednarodnim sodelovanjem, da bi lahko dobili mednarodni sporazum o davčnih oazah in samodejni izmenjavi informacij.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, obdavčevanje je povsem ključnega pomena za upravljanje držav: mislim, da bi se s tem strinjala večina državljanov. Kljub temu pa mnogi državljani plačevanja davkov ne sprejemajo z odprtimi rokami in nasmehom. To sega v čas našega Gospoda, ki je poudaril, da je ena izmed najhujših vrst njegovega časa pobiralec davkov, ki je bil razumljen kot zlobnež.

Nisem prepričan, ali je njihov položaj v tem času kaj napredoval. Zdaj se imenujejo davčni komisarji, a kljub temu najbrž ne bi zmagali na nobenih tekmovanjih v priljubljenosti.

Tu pa je tudi dejstvo, da so nekoč tisti, ki so se izogabili davkom, včasih šteli skoraj za junake, ki so prelisičili oblast. Na srečo se tudi to spreminja, toda utaje davkov obenem cvetijo v vsaki državi in po vsem svetu. Tudi v moji državi so v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja same banke priskrbele ljudem offshore naslove za namen utaje davkov. Ko se je to razkrilo, so seveda morali plačati posamezniki.

V prihodnosti moramo torej zagotoviti, da se utaje davkov omejijo. Po ocenah OECD se z utajo davkov izgubi 2,5 % svetovnega BDP. Značilen primer je tihotapljenje cigaret, kjer so se cigarete gibale od gospodarstev z nizkimi davki do gospodarstev z visokimi davki, pri tem pa povzročale grozovito škodo zdravju in seveda tudi financam.

Hkrati je EU omejena pri tem, kar lahko naredi, saj ji Lizbonska pogodba ne daje veliko pristojnosti na področju davkov. To se v Lizbonski pogodbi pojavlja v okviru zagotovil, danih Irski.

Zato ne more biti nikakršne skupne konsolidirane osnove za davek od dobička pravnih oseb, načelo poštene davčne konkurence pa je treba ohraniti. Kar moramo torej storiti, je, da poskusimo stvari premakniti naprej s sodelovanjem in prepričanostjo – ne moremo pa tega storiti s prisilo.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, ti predlogi predstavljajo izjemna prizadevanja, ki olajšujejo boj proti davčni utaji in izboljšujejo sodelovanje med organi.

Moramo se zavedati, da obdavčenje ni nikoli namenjeno samemu sebi, temveč gre za orodje družbe za uresničevanje politično dogovorjenih ciljev, vključno z enakopravno razdelitvijo prihodka, obdavčenjem škodljivih navad in ustvarjanjem ekonomske osnove za storitve skupne blaginje. Dober davčni sistem temelji na pravični in široki davčni osnovi ter razumnih stopnjah obdavčitve.

Davčna goljufija in utaja davkov spodjedata davčno osnovo, poštene državljani in podjetja pa morajo plačati račun za davke, ki jih goljufi ne plačujejo. Kot smo tu slišali, je bruto domači proizvod trenutno na kritični točki v različnih delih Evrope. Posledica davčne goljufije in utaje davkov so skromnejši rezultati BDP, in sicer okrog 200 milijard EUR na leto. Tega si resnično ne moremo privoščiti.

Rada bi dala nekaj pripomb na poročila. Ko obravnavamo načine boja proti goljufiji na področju DDV, moramo upoštevati razmerje med stroški in koristmi, pravno varnost in načelo sorazmernosti. To je zelo jasno poudarjeno v poročilu gospoda Case. V boju proti goljufijam na področju DDV bi bilo smotno, da se usmerimo zlasti v blago in storitve, ki so dovzetni za goljufije, mehanizem obrnjene davčne obveznosti pa daje tem državam članicam priložnost, da uporabijo ureditev obrnjenega vrstnega reda, in sicer z odstopanjem od glavnega načela Direktive o DDV.

Upravno sodelovanje je način, ki dopolnjuje nacionalne zakonodaje, vendar se moramo zavedati, da jih ne bo nikoli nadomestilo, ali privedlo do njihove uskladitve.

Najbolj sporen vidik teh direktiv zadeva izmenjavo podatkov. Učinkovita izmenjava podatkov med carinskimi in davčnimi organi v državah članicah pomaga pri boju proti zlorabam, zato mislim, da bi morali spodbujati izmenjavo davčnih evidenc, namesto da jih blokiramo. Na Finskem so davčne evidence splošno znane in Finska je država z eno najnižjih stopenj korupcije na svetu. Zato ne razumem, kako bi samodejna izmenjava davčnih evidenc lahko pomenila kršitev državljskih pravic, kakor menijo nekateri od mojih kolegov poslancev.

Paul Rübigh (PPE). – (DE) Komisar Kovács, gospod predsednik, finančna zakonodaja je seveda nacionalna odgovornost, ki vzbudi lastne interese držav članic. Vendar bi morali v Evropski uniji razmišljati, kako bomo v prihodnosti ohranili notranji trg, zlasti pa štiri svoboščine.

Eden od glavnih problemov, ki ga moramo tukaj obravnavati, je seveda dvojno obdavčevanje. Majhna in srednje velika podjetja (MSP), ki ne morejo slediti celotni zakonodaji na tem področju, imajo znatne težave pri ponujanju svojih storitev v drugih državah. Komisija bi morala zato pripraviti predlog o tem, kako bi bilo treba upravljati dvojno obdavčevanje, predlog pa mora določati enostaven in pregleden davčni sistem za ta podjetja, saj je navsezadnje boniteta podjetja tista, ki določi ali bo preživel na trgu in ostalo likvidno. Poleg tega bi toplo pozdravil sistem „vse na enem mestu“ za MSP, da bi ta podjetja imela posebno kontaktno točko in bi se vračilo davka lahko izplačalo hitro, učinkovito in pregledno.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Želim omeniti sistem e-vlade, ki so ga nekatere države članice že razvile za izvajanje naslednjih vrst aplikacij: plačevanje davkov na elektronski način in tudi elektronsko plačevanje DDV ali pobude kot je elektronsko fakturiranje. Govorimo o novi digitalni agendi za naslednjih pet let, kar pomeni, da morajo države članice uporabiti informacijsko tehnologijo za izboljšanje upravnega sodelovanja tudi na davčnem področju.

Če se ne motim, je bila, vsaj glede elektronskega fakturiranja, že leta 2008 vzpostavljena skupina na visoki ravni, ki je novembra pripravila poročilo in priporočila za Evropsko komisijo. Komisar Tajani se je tudi zavezal v obdobju po tem, da bo oblikoval pobude v podporo elektronskemu fakturiranju, tako da se bo začelo široko uporabljati v vseh državah članicah. Komisijo želim vprašati, ali bo oblikovala takšen predlog, in kdaj se bo to zgodilo.

Nick Griffin (NI). Gospod predsednik, razpravljanje o sodelovanju na davčnem področju v obdobju trenutne krize evra je podobno prerazporejanju ležalnikov na Titaniku.

Južne države so poimenovane z grobo angleško kratico PIGS (Portugalska, Italija, Grčija in Španija). Tisti, ki so križani zaradi evra, niso prašiči, temveč ljudje, katerih prekletstvo je utopična dogma o eni sami rešitvi za vse. Ali bodo njihove ekonomije podlegle tisočim ranam, ali pa jih bomo potegnili iz vode, kar bo uničilo davkoplačevalce v Britaniji in drugod. Ostalo bo zelo malo davka za upravljanje.

Obstajata dva izhoda: ukinemo evro in ujetim državam tega jagodnega sovjeta povrnemo njihove lastne valute, ali pa izženemo problematične države iz območja evra. To so morda PIGS. Pravičneje pa bi bilo izgnati Nemčijo in njenega francoskega kolaboracionista, saj je upravljanje evra glede na nemške interese izvor tega razsula.

Ta kriza brez konca bo uničila zvezni projekt – davčno sodelovanje in vse ostalo. Tragedija je v tem, da bo v revščino pahnila mnogo nedolžnih žrtev, preden se bo to zgodilo.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Želela bi čestitati gospodu Stolojanu za njegova prizadevanja pri pripravi poročila o izterjavi terjatev. EU potrebuje skupno zakonodajo, ki se enotno izvaja v vseh državah članicah v boju proti davčnim goljufijam in utaji davkov. Neplačilo katerih koli davkov in dajatev lahko vpliva na notranji trg in proračun države članice. Prost pretok kapitala in oseb je zahteval širitev področja uporabe zakonodaje. Z začetkom tega leta bodo vključeni tudi obvezni prispevki za socialno varnost.

Eden od pomembnih korakov v procesu izterjave terjatev v EU je hitra izmenjava informacij. Instrumenti in obrazci, pripravljeni po enotnih standardih, ki bodo prevedeni v vse uradne jezike EU, bodo olajšali tekoče delo ustreznih organov. Enotni samodejni sistem bo omogočil reševanje poizvedovanj hitreje in ceneje.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Gospod predsednik, v trenutku ko čestitamo gospodu Alvarezu, gospodu Domeniciju in drugim kolegom poslancem za izjemna poročila, ko čestitamo komisarju Kovácsu za njegovo prizadevnost in mu želimo mnogo uspeha pri nadaljnjem delu, ko mu izražamo želje, da bi na svojega naslednika prenesel strast, s katero se je boril za skupno davčno politiko, moramo omeniti tudi države članice, ki se še vedno obotavljajo z ukrepi, ki so več kot potrebni v teh kriznih razmerah, ukrepi, ki bodo končno omogočili boljše sodelovanje.

Naravnost pretresljivo je dejstvo, da še vedno nismo napredovali pri vprašanju davčne osnove. Vsi, ki mislijo, da bodo lahko branili svojo suverenost na ta način, jo bodo izgubili, tako kot bodo izgubili svoje davčne prihodke. Zato je glavno sporočilo teh poročil to, da moramo vzpostaviti boljše sodelovanje v Evropi. Le tako bo prišlo do napredka!

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, boj proti davčnim goljufijam je nujen. Davčna goljufija in utaja davkov seveda nista povzročitelja gospodarske in finančne krize. Menim, da je pomembno ponovno pojasniti Parlamentu, da si moramo ponovno priboriti zaupanje davkoplačevalcev s pomočjo enostavnih davčnih sistemov in nizke ter pravične obdavčitve. Vendar to ne pomeni, da se nam ni treba aktivno boriti proti utaji davkov in davčni goljufiji, saj vsaka davčna goljufija spodkopava naš občutek za pravico.

To nas pripelje tudi do vprašanja davčnih oaz. Nemška sosed, Švica, je izrazila zaskrbljenost, ker naj bi se nanjo izvajal pritisk. V zvezi s tem bi želel Komisiji zastaviti konkretno vprašanje: ali se pripravljajo predlogi, ali pa sprejemajo ukrepi za izvajanje posebnega pritiska na Švico? Moje osebno mnenje je, da si Švica ne more privoščiti, da bi EU obravnavala manj ugodno kot ZDA. Zato to pomeni, da mora Švica dejansko sodelovati pri naših skupnih prizadevanjih v boju proti davčni goljufiji.

László Kovács, član Komisije. Gospod predsednik, spoštovani poslanci, menim, da je bila razprava zanimiva in navdihujoča. Kot večina izmed vas sem prepričan, da so naša prizadevanja v boju proti davčni goljufiji in utaji davkov ter za tesnejše davčno sodelovanje vredna našega truda. Zahvaljujem se vam za podporo in delo štirih poročevalcev in sem vam zelo hvaležen za podporo tem pomembnim pobudam Komisije.

Spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah je zapleten dosje, ki vsebuje več različnih vprašanj. Vaša poročila so zajela praktično vsa vprašanja, od formalnega zakonodajnega predloga za spodbujanje upravnega sodelovanja do našega dela s tretjimi državami. Vesel sem, da vas je bilo veliko, ki ste spodbujali Komisijo k večji ambicioznosti. Povsem soglašam z vami in sem prepričan, da se bo z vašo podporo in podporo vlad držav članic Komisija lahko soočala s prihodnjimi izzivi. Vem, da te zadeve ostajajo prednostna naloga za mojega naslednika. Komisija, Parlament in Svet bi morali nadaljevati s prizadevanji za odobritev zakonodajnih predlogov, ki so predloženi ali v pripravi, in z delom skupine o kodeksu ravnanja o poslovnem obdavčevanju.

Glede zunanjih vidikov načel dobrega upravljanja v davčnih zadevah bi bilo treba spodbujati vse dejavnosti, omenjene v sporočilu, in posebno pozornost posvečati dejavnostim, povezanim z državami v razvoju.

Poleg tega se vam želim zahvaliti za vaše pripombe in poglede na konkretne predloge za upravno sodelovanje, vzajemno pomoč pri izterjavi davčnih terjatev in neobvezno ter začasno ponovno uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti. Z zadovoljstvom ugotavljam, da imata Evropski parlament in Komisija enake poglede na ukrepe, ki bodo sprejeti za učinkovitejši boj proti davčni goljufiji in utaji davkov v Evropski uniji in širše. Vidim tudi, da trije predlogi uživajo splošno podporo.

Ena od prednostnih nalog španskega predsedstva je doseči hiter napredek in soglasen dogovor pri predlogu za upravno sodelovanje. To je zdaj tudi prednostna naloga večine držav članic. EU mora nujno doseči notranji soglasni dogovor, da bi lahko na mednarodnem prizorišču pokazala svojo odločenost, da preseže standarde OECD in priporočila G20 ter utre pot za prihodnji razvoj na mednarodni ravni tako, da dokaže svojo sposobnost razviti popolno upravno sodelovanje.

Ena sama, globalna rešitev za odpravo davčne goljufije in utaje davka seveda ne obstaja, vendar so predlogi, ki smo jih obravnavali danes, pomemben korak naprej v okviru strategije EU za boj proti davčni goljufiji.

In na koncu, le dan pred koncem mandata, se želim ponovno zahvaliti za podporo pobudam Komisije na področju davkov in carine, in zlasti za sodelovanje odborov ECON in IMCO.

Magdalena Álvarez, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, želela bi omeniti razloge, zaradi katerih presegamo uveljavljene standarde OECD za samodejno izmenjavo informacij.

V zvezi s tem lahko navedemo mnogo razlogov, vendar je jasno, da model OECD zadeva širši okvir mednarodnih odnosov, kjer so pravila igre zelo drugačna od tistih, ki se uporabljajo v EU.

Kakor je izjavil gospod Kovács, v Evropski uniji obstaja enotno gospodarsko območje, v katerem bi morali davčni podatki uživati enako svobodo gibanja kot ljudje, tako da bi vsaka država članica lahko uporabljala svoj davčni režim. V Uniji imamo enotni trg, v katerem ni ovir za blago ali ljudi. Zato ni razlogov, da bi postavljali ovire, ko gre za informacije o davkih.

Države članice so del političnega projekta in odnos med njihovimi davčnimi upravami mora biti skladen s tem projektom. Gre za politična načela, ki presegajo vprašanja praktičnih hotenj.

Želela bi tudi poudariti, da je zaradi boja proti goljufiji nacionalna davčna suverenost okrepljena, ne pa omajana. Drugače rečeno, davčna suverenost držav članic bo okrepljena, ko bodo postali dostopni učinkovitejši instrumenti za izvajanje njihovih davčnih sistemov. Zato bi morali vse to upoštevati in naša dolžnost je, da podpremo to direktivo.

Sicer pa je goljufija kazniva, kakor je pravilno ugotovil gospod Klinz. Ne moremo jo opravičiti s šibkimi utemeljitvami, kot so visoke davčne stopnje v nekaterih davčnih sistemih. Ravno nasprotno, upala bi si celo trditi, da bi se davki znižali, če bi se zmanjšala davčna goljufija. Zagotovo moramo vztrajati v naših prizadevanjih za poenostavitev različnih davčnih sistemov.

V zaključek naj poudarim, da imajo štiri poročila in štiri direktive, ki jih podpiramo, močan odvračalni učinek, saj bodo davkoplačevalci spoznali, da imajo goljufi zaradi teh določb veliko manj manevrskega prostora in manj varnih zatočišč, skušnjava za takšno početje pa bo veliko manjša. Čeprav bodo nekateri posamezniki poskušali to početi, bomo imeli na voljo učinkovitejše instrumente za ukrepanje.

Na koncu moram omeniti, da so se ti ukrepi pojavili ravno ob pravem času, saj je kriza izpostavila nevarnost pomanjkanja preglednosti in prenosa iz nekaterih držav v druge ter potrebo po javnih spodbudah. V zvezi s tem želim omeniti podporo gospoda Lamberts. Jasno je povedal, da si morajo v današnjih razmerah javne finance še zlasti prizadevati, da sprejmejo ukrepe za gospodarsko oživitev in socialno zaščito ter tako omilijo učinke krize.

Iz teh razlogov se državljani bolj kot kdajkoli prej zavedajo resnosti davčne goljufije in njenih posledic za gospodarstvo na splošno. Poleg tega komaj čakajo, da bodo njihovi predstavniki sprejeli ustrezne ukrepe za rešitev te zadeve.

Theodor Dumitru Stolojan, poročevalec. – (RO) Pozorno sem poslušal mnenja, ki so jih izrazili kolegi poslanci. Opazil sem tudi vzdržane glasove glede samodejne izmenjave informacij. Vendar sem trdno prepričan, da moramo v tem parlamentu na ravni evropske institucije pokazati vsem evropskim državljanom, ki pošteno plačujejo dajatve in davke, da smo odločeni sprejeti vse ukrepe za zmanjšanje davčne goljufije na najnižjo raven. Tako bodo sklepi o izterjavi terjatev iz naslova dajatev in davkov lahko ustrezno izvršeni ne glede na državo članico, kjer dolжник prebiva.

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS*podpredsednica*

David Casa, poročevalec. – (MT) Tudi jaz sem pozorno poslušal vse, kar je bilo povedanega, in če bi moral narediti zaključek te pomembne razprave, bi rekel, da vsi soglašamo s potrebo po uporabi vseh razpoložljivih sredstev v boju proti davčni in vseh drugih vrstah goljufije, ki so prisotne v različnih državah. To moramo doseči s takšnimi ukrepi, kot so bili predlagani danes, ne da bi pri tem škodovali trgovinskemu sektorju – zlasti MSP – in brez povečanja birokracije. Ravno nasprotno, predlagam, da je treba še bolj zmanjšati birokracijo na področjih, ki pogosto ovirajo trgovinski sektor.

Zagotoviti moramo, da ne kaznujemo poštenih državljanov, ki plačujejo davke in se jim ne izogibajo. To velja tudi za tiste v poslovnem sektorju, ki so udeleženi v čezmejni trgovini, vendar se ne izogibajo davkom in zato niso kriminalci.

Zato verjamem, da bomo s temi predlogi okrepili verodostojnost sistema za trgovanje z emisijami in s tem povezanih plačil. Kot sem poudaril, moramo istočasno zmanjšati administrativno breme za poštene podjetnike in tudi zagotoviti, da bo Parlament stalno obveščen o celotnem postopku sprejetja mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Pridružujem se kolegom poslancem, ki menijo, da se je treba zahvaliti komisarju za celotno delo, ki ga je opravil v preteklih letih. Gospod komisar, čeprav nismo bili vedno istih misli, sem prepričan, da imamo danes, ko se ozremo nazaj na davčni sektor, pravičnejši in učinkovitejši sistem za naše državljane, zlasti za državljane Evropske unije.

Leonardo Domenici, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, želim se zahvaliti za pripombe na naša poročila, ki so rezultat skupnih prizadevanj. Upam, da so te pripombe dober znak za pozitivno glasovanje Evropskega parlamenta.

Kot sta izjavila gospod Stolojan in gospod Casa, sem tudi jaz prepričan, da naša poročila zaslužijo podporo, vsaj v imenu vseh naših sodržavljanov – poštenih davkoplačevalcev, ki so najbolj prizadeti zaradi davčne goljufije in utaje davka. Naš cilj je zagotoviti, da vsi plačajo, tako da bo vsak posameznik plačal manj.

Želim samo podati dve pripombi. Gospa Lulling je na začetku razprave govorila o davčni kolonoskopiji. Iz izkušenj vem, da gre pri kolonoskopiji za nič kaj prijeten pregled, čeprav je lahko zelo koristen za zdravje. Na davčnem področju obstaja zelo enostaven način, da se temu izognemo: enostavno ne prikrivamo, ne skrivamo naših prihodkov in se ne izogibamo zakonskim obveznostim.

Moja druga pripomba je naslednja: prav je, da vedno pazimo, kako se uporablja javni denar, vendar mora to veljati tudi takrat, ko ga je vlada prisiljena uporabiti za reševanje bank in finančnih institucij, ki so špekulirale s svojim denarjem.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 10. februarja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Goljufija na področju DDV je kazniva dejavnost, ki močno vpliva na proračun, pri tem pa se uporabljajo nezakoniti sistemi vračila v vseh državah članicah in tudi Romunija ni izvzeta (na primer, „davčni vrtiljak“).

Sistem obrnjene davčne obveznosti, ki so ga začele uporabljati nekatere države članice, vključno z Romunijo, je zelo učinkovit. Vendar je bilo treba Direktivo o DDV 2006/112/ES prilagoditi tudi trenutnim razmeram, da bi se nevarnost nezakonitih sistemov vračila DDV (sistem na osnovi fiktivnega izvoza) obdržala na najnižji možni stopnji. Zato je uporaba obrnjene davčne obveznosti za proizvode z visoko stopnjo tveganja utaje davkov zanesljiv postopek, ki ima na splošno pozitiven učinek na proračun, čeprav se pojavi časovni zamik pri plačilu DDV iz naslova transakcij, zavezanih temu davku, v nacionalni proračun.

Naj zaključim z naslednjim: če se moramo odločiti med pobiranjem DDV šele na koncu gospodarskega cikla, ko je končni proizvod ali storitev dosegel končnega uporabnika, in preprečevanjem goljufij zaradi nezakonitega vračila DDV, je prva možnost pravilna. V idealnih razmerah bi se obrnjena davčna obveznost uporabljala kot pravilo, in ne kot izjema. Vendar bi bilo treba takšen ukrep sprejeti šele po temeljiti analizi vpliva na proračun.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. Želim opozoriti le na eno stvar glede davčnega sodelovanja med državami članicami. To je bilo pomembno občutljivo vprašanje v irski kampanji za referendum o Lizbonski pogodbi. Moje kolege v Parlamentu želim opozoriti le na nekaj. Sodelovanje med državami članicami je temelj te Unije; vendar je sodelovanje vedno temeljilo na medsebojnem sporazumu. Na davčnem področju moramo paziti na to, da ne upoštevamo potreb nekaterih držav članic. Nekateri države morajo uporabljati pravila drugače: če gre, na primer, za otoško državo ali državo, katere prebivalstvo ne more podpirati velikega delujočega trga, mora slednja uporabiti vse razpoložljive prednosti, da privabi naložbe. Kolege pozivam, da to upoštevajo pri pripravi predlogov o tej zadevi. Predlogi se ne bi smeli vmešavati v subsidiarnost. Za vse predloge bo potrebna odobritev držav članic. To je element, ki ni nepomemben za to razpravo.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Pobude z davčnega področja, ki so bile predmet današnje razprave, imajo zlasti pomembno vlogo v boju proti čezmejni davčni goljufiji in utaji davka; to so vprašanja s pomembnim političnim vidikom in resnimi posledicami za proračune držav članic. Spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah zahteva ukrepanje na ravni EU in izven EU ter v vseh državah članicah. Potrebujemo močne ukrepe, enostavne, pregledne zakone in posledično manj birokracije. Nenazadnje moramo državljanom zagotoviti dostop do pomoči.

Ukrepi, ki zagotavljajo preglednost, izmenjavo informacij na vseh stopnjah, izboljšanje pomoči za države članice, vzpostavitev učinkovitega čezmejnega sodelovanja in pošteno davčno konkurenco, predstavljajo bistvene cilje, zlasti v trenutni finančni krizi, ko smo vsi videli, kako pomembna je vzdržnost davčnih sistemov. Države članice z dobrim upravljanjem v davčnih zadevah so se lahko veliko hitreje in učinkoviteje odzvale na gospodarsko krizo.

Pozdravljam pobudo Komisije in delo, ki so ga opravili poročevalci. Verjamem, da obstaja politična volja za spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah. Vendar moramo zagotoviti, da ti predlogi niso le udarna politična retorika; zato moramo ukrepati in jih izvesti čim prej.

Marianne Thyssen (PPE), v pisni obliki. – (NL) Gospa predsednica, davčni organi se soočajo z izzivom globaliziranega in povsem digitalnega sveta. Odkrivanje davčnih in socialnih goljufij je celo na notranjem trgu zapletena dejavnost. Poleg tega je pomanjkanje sedanje evropske zakonodaje o čezmejnem upravnem sodelovanju med davčnimi organi problematično. Zato ustanovitev davčnega urada za zvezo za vsako državo članico, da se pospeši in poenostavi upravno sodelovanje med državami članicami, zasluži našo podporo. Trenutno so zahtevki za posredovanje davčnih informacij tako dolgotrajni, da se davčne uprave pogosto odločijo, da na informacije preprosto ne bodo počakale. Možnost samodejne izmenjave informacij, ki jo predlaga Komisija, v celoti podpiram, in sicer iz dveh razlogov. Prvič, to bo omogočilo državam članicam učinkovitejše pobiranje davkov, kar je v času krize edino pošteno in ne pomeni nobenega razkošja. Drugič, to bo pomenilo enako obravnavanje operaterjev na notranjem trgu. Načelo vzajemnosti pri posredovanju davčnih informacij je tudi skladno s sporazumi z OECD in G20. Gre za nedvoumno nujno sporočilo, ki ga je nedavno povsem upravičeno izjavilo tudi belgijsko računsko sodišče. Zato bom odločno podprla poročilo gospe Alvarez.

15. GM/Opel: trenutni razvoj (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o GM/Opel: trenutni razvoj.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, ta razprava zadeva vprašanje, za katero se zelo zanima evropska javnost: javno financiranje prestrukturiranja skupine Opel/Vauxhall s strani ene ali več evropskih vlad.

Komisija je pozorno spremljala to vprašanje. 14. julija 2009 sva s komisarko Kroes tu v Evropskem parlamentu izpostavila primer Opel/Vauxhall. Komisija je prav tako organizirala več neuradnih srečanj z evropskimi ministri, odgovornimi za to zadevo.

Kakor veste se je General Motors jeseni 2009 odločil, da podjetja Opel/vauxhall ne bo izpustil iz rok in da ga bo prestrukturiral. Konec novembra 2009 je General Motors predstavil povzetek svojega načrta za prestrukturiranje službam, pristojnim za konkurenco.

Čeprav k vlogi Komisije običajno ne sodi predhodna ocena industrijske in poslovne logike v ozadju primera prestrukturiranja, pa so službe Komisije, ker od držav članic ni bilo informacij glede morebitne državne pomoči za načrt, takšno oceno izvedle na zahtevo Sveta za konkurenčnost.

Na podlagi vsebine načrta General Motors za prestrukturiranje in informacij, ki jih je dobila Komisija, kaže, da ta načrt za prestrukturiranje ne temelji na negospodarskih vidikih, kar pa bi škodilo prihodnji sposobnosti evropskih dejavnosti skupine Opel/Vauxhall.

SedANJI načrt General Motors ima mnogo skupnih značilnosti z drugimi načrti za prestrukturiranje, ki so ga v preteklosti pripravili sam General Motors in drugi zainteresirani vlagatelji, in to velja za nekatera ključna področja. Skladen je z zgodnejšimi odločitvami, ki jih je General Motors sprejel pred začetkom krize, zlasti glede vprašanja dodeljevanja določenega modela določeni proizvodni lokaciji.

Dalje, General Motors je gospodarsko upravičil svoje odločitve glede reorganizacije proizvodnih obratov po Evropi z navajanjem posebnih položajev posameznih obratov. Zdi se, da te odločitve spodbujajo premisleki, kot so obseg modelov, dodeljenih na različne lokacije v Evropi, ustrezni življenjski cikli različnih modelov, ustrezne proizvodne količine za dani model, ki se sedaj proizvaja na več kot eni lokaciji, sorazmerno nizka raven dodatnih naložb, potrebnih za nadaljnjo centralizacijo proizvodnje danega modela, vrednost obrata določenih proizvodnih procesov in tako dalje.

Razumem, da mora General Motors o tem načrtu še razpravljati s predstavniki delavcev, od katerih se pričakuje, da bodo sprejeli zaveze in tako omogočili bistveno znižanje stroškov v Evropi. Komisija bo še naprej pazljiva in bo zagotovila, da bo, kjer je vključena državna pomoč, prestrukturiranje podjetja Opel/Vauxhall še naprej temeljilo na gospodarskih vidikih, na katere ne bodo vplivali neposlovni pogoji, povezani z državnim financiranjem, in zlasti, da na geografsko razdelitev prizadevanj za prestrukturiranje ne bodo vplivale politične zahteve.

Komisija bo seveda še naprej pozorno spremljala celoten razvoj dogodkov v skupini Opel. V tem smislu ste zagotovo seznanjeni z dejstvom, da je 21. Januarja 2010 General Motors uradno naznanil svoj namen, da leta zapre obrat v Antwerpnu. Razumem skrb, ki jih je povzročila objava, da bo v tovarni izgubljenih več tisoč delovnih mest.

Žalostno je videti, da skupina Opel/Vauxhall meni, da so zaprtja tovarn nujna. Poudariti moram, da je to odločitev sprejel le General Motors. Komisija ne more in ne sme poskušati določati lokacij, kjer bodo izvedena ta zmanjšanja. Ne more se jim izogniti, lahko pa predvidi njihove posledice.

Komisija je v sodelovanju z belgijskimi oblastmi pripravljena, da uporabi vsa sredstva, ki jih ima na voljo, da pomaga tem delavcem. Razpravljali smo o možnosti, da Belgija predloži zahtevo za pomoč v okviru Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. To je zagotovo ena izmed možnosti, ki jih je treba raziskati in na prvi pogled se zdi, da bi ta zahteva za pomoč, če bi bila potrjena, izpolnila potrebna merila.

Ivo Belet, v imenu skupine PPE. – (NL) Pravite, da nameravate ostati oprezni, a mislim, da to ne zadostuje. Menimo, da je položaj General Motorsa v Evropi nesprejemljiv.

General Motors računa na to, da bo več nacionalnih in regionalnih vlad v Evropski uniji zagotovilo državno pomoč, katere namen je med drugim kritje socialnih stroškov zaprtja obrata v Antwerpnu. Gospod komisar, kaj takega je nesprejemljivo; nesprejemljivo za delavce in za Evropo.

Po našem mnenju je ta dokumentacija zelo pomemben preskus za vas, zelo pomemben preskus verodostojnosti Evropske komisije. Ne moremo dovoliti takšnih stvari, saj bi to pomenilo ogromen precedens za drugo dokumentacijo v prihodnosti. Komisar, to je primer protekcionizma, ki neprestano dviguje svojo grdo glavo in je nesprejemljiv. Spodkopava temelje EU in še več, vedno morajo trpeti manjše države, kakor je ponovno dokazal ta primer.

V zadnjih nekaj mesecih so vlade EU dopustile, da so jih Američani General Motorsa razdvojili kot ministrante, in jasno je, da se to ne sme ponoviti. To je mogoče preprečiti le s skupnim evropskim pristopom.

V današnjem nemškem tisku je vaša kolegica, Nelie Kroes, komisarka za konkurenco, povedala, da je državna pomoč v avtomobilskem sektorju mogoča le, če bo ta pomoč usmerjena v razvoj inovativnih in okolju prijaznih izdelkov. S tem se strinjamo, a mnogo bolje je, da se takšne zadeve usklajujejo na evropski ravni, kot pa, kar se dogaja zdaj, da so predmet posebnih pogajanj med različnimi evropskimi državami in General Motorsom, ker je to pot, ki ne vodi nikamor.

Poleg tega bi nas samo ena skupna evropska ponudba General Motorsu seveda postavila v mnogo močnejši položaj in nam seveda omogočila, da zahtevamo jamstva na socialnem področju – ki vam morajo biti vsekakor pri srcu – in na področju zaposlovanja. Navsezadnje, zakaj ne bi smelo biti mogoče delavcem v

zadevnem obratu v Antwerpnu odpreti novih obetov in seveda tudi delavcem v drugih tovarnah v Evropi, ki so pri tem prizadeti?

Komisar Špidla, za to še ni prepozno. Menimo, da mora v primerih takšnih čezmejnih dejavnosti prestrukturiranja Evropska komisija sama zagrabit bika za roge in se lotiti proaktivne politike namesto, da le gleda in čaka. Kaj to točno to pomeni? To pomeni začetek skupne strategije, izvajanje bolj dinamičnih ukrepov in predvsem mnogo učinkovitejšo rabo vseh evropskih instrumentov, ki jih imamo na voljo, in njihovo združevanje, namesto, da ukrepamo neurejeno, kot to počnemo sedaj.

Po mojem mnenju smo bili do zdaj mnogo preveč popustljivi pri svojem ukrepanju v zvezi s to dokumentacijo. Evropska komisija je mirno gledala, ko je General Motors slavil zmago. To se mora spremeniti v interes delavcev, saj so oni tisti, ki trpijo zaradi sedanjega pomanjkanja evropske politične volje.

Moja druga točka, gospod komisar, pa je ravno tako pomembna. Danes se bodo v Španiji srečali evropski ministri za industrijo, da bi predstavili evropski akcijski načrt za avtomobilski sektor. Mislim, da to nujno potrebujemo. Vi, Evropska komisija, morate spraviti skupaj glavne industrijske akterje in zagotoviti, da tudi naš avtomobilski sektor v bližnji prihodnosti ne bo postal preplavljen s kitajskimi proizvodi. Ta četrtek se bodo sestali vodje držav ali vlad Evropske unije na izrednem evropskem vrhu v Bruslju na pobudo in na povabilo našega predsednika Hermana Van Rompuya. Na dnevnem redu je le ena točka: povečanje evropskega gospodarskega sodelovanja.

Gospod komisar, začnimo z avtomobilskim sektorjem, saj ta ostaja naša najpomembnejša industrija. Ta resnično določa hitrost za gospodarsko obnovo in je lahko zelo pomembna sila za zaposlovanje.

Kathleen Van Brempt, v imenu skupine S&D. – (NL) Nujno sem zahtevala, da se ponovno razpravlja o tem vprašanju na plenarnem zasedanju, saj zadeva več tisoč delavcev na mojem dvorišču, v Antwerpnu v Flandriji – videli boste, da bo o tej temi spregovorilo mnogo poslancev Evropskega parlamenta – a tudi zlasti zato, ker zadeva vseevropako nalogo prestrukturiranja, v katero je vključeno zaprtje enega od obratov in izguba več tisoč delovnih mest. Več tisoč ljudi – moških in žensk in njihovih družin – čaka temna prihodnost.

Menim, da ti ljudje Evropsko unijo danes gledajo z mešanim občutkom upanja in strahu. Ali imajo dober razlog za upanje? Morda. Gospod komisar in Komisija, rada bi vas vprašala, kakšni so vaši načrti, ker ne skrivam dejstva, da sem izredno razočarana nad današnjim vnovičnim ponavljanjem komisarke Kroes, da bo v primeru, če se bo ta dokumentacija pojavila na razpravi, uporabila pravila za državno pomoč.

Vendar pa sem prav tako razočarana nad vašim odzivom in stališčem. Seveda bomo morali zagotoviti, da bo ljudem ponujena pomoč, če bo zaprtje izvedeno. Vendar pa danes želimo precej drugačno Evropsko komisijo, takšno, ki si to dokumentacijo vzame k srcu in igra politično vlogo, ki bi jo morala. Začne lahko tako, da zahteva od evropskega vodstva Opla, da končno predloži svoj poslovni načrt in zagotovi poln dostop do gospodarskih in drugih utemeljitev, ki predstavljajo osnovo za to odločitev. Navsezadnje, kar sem prepričana, da veste, je evropsko vodstvo v Antwerpnu v zadnjih letih na primer prejelo zelo velike količine pomoči in sredstev s strani flamske in tudi belgijske oblasti, da bi lahko še naprej ostali konkurenčni. Sedaj se vse to pometa pod predpražnik in nimamo tako močne Evropske komisije, da bi storila kar koli glede tega.

Moje drugo sporočilo, ki je prav tako zelo določena zahteva Komisiji, je, da bi rad, da Komisija sprejme mnogo jasnejše ukrepe in je v prihodnosti mnogo manj dovzetna za kompromise, ko gre za dejavnosti prestrukturiranja. Če se dve podjetji združita, mora biti Komisija o tem obveščena, zakaj potemtakem ne more biti tako tudi pri prestrukturiranju? Zakaj Komisija ne more uporabiti enakih gospodarskih in socialnih meril za dejavnosti prestrukturiranja? Šele potem bomo imeli jasno vizijo za industrijsko politiko in tudi za socialno Evropo. K temu poziva Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (NL) Najprej – kakor je bilo seveda že povedano –, dogodki v Antwerpnu so zadali močan udarec več tisoč družinam in tudi delavcem v podjetjih dobaviteljev. A povedati vam moram, gospod komisar, da so me vaše besede dokaj pretresle.

Najprej in najpomembneje, pravite, da je odgovoren General Motors, kot da nikakršne odgovornosti ne nosijo regionalne, belgijske, ali evropske oblasti. Kakor sem tu povedal prej, glede na to, da govorimo o čezmejni zadevi – takšni, ki zadeva več držav – in o prestrukturiranju podjetja, bi morala Komisija dejansko prevzeti zadevo, da bi zagotovila skladnost z evropskimi pravili. Tega ni storila in je to namesto tega prepustila državam članicam – Nemčiji – in nato vodstvu General Motorsa.

Komisijo bi pozval naj v prihodnjih primerih prestrukturiranja multinacionalk v Evropi prevzame takšno dokumentacijo v okviru svoje industrijske politike namesto, da ravna le kot koordinatorka med različnimi ministri za ekonomske in finančne zadeve.

Drugič, gospod komisar, pretresen sem bil, ko ste povedali, da še vedno nimate te dokumentacije. Povsod po tisku piše, da bo razdeljene 2,7 milijarde EUR državne pomoči, potem pa nam Komisija pove, da še nima poslovnega načrta ali dokumentacije. Po mojem mnenju je skrajni čas, da Komisija ne le pridobi dokumentacijo – jo preprosto vzame –, ampak tudi končno preveri, ali gre tu za protipravno ravnanje. Navsezadnje, to je vsekakor primer protipravnega ravnanja. Državno pomoč je mogoče zagotoviti le za razvoj novih, inovativnih izdelkov.

A kaže, da se bo znesek 2,7 milijardi EUR, ki ga je zahtevalo več držav članic, da ohranijo svoja podjetja odprta, preprosto uporabil v smislu splošne pomoči za ohranitev delovanja evropskih obratov, evropskih dejavnosti. Čas je, da se Komisija tega loti in ne podaja le izjav – kakor sta to počela gospa Kroes in vi –, ampak poskrbi, da njene službe dejansko pridobijo poslovni načrt in preverijo, ali je bila zagotovljena nezakonita pomoč ali ne.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Ne vem, ali se tega zavedata, a verodostojnost Evrope, Evropske unije, je ogrožena v mislih več tisoč družin, velikega dela evropskega prebivalstva.

To razpravo smo imeli že prejšnjega septembra. Že takrat je bilo jasno, da je bil odziv Evropske komisije dejansko zelo neodločen. Komisarka Kroes je takrat dejala, da bo zadevo raziskala glede ustrezne skladnosti s pravili konkurence, a od takrat se je, kot je poudaril gospod Verhofstadt, zgodilo le malo. Evropska unija očitno nima dostopa do poslovnega načrta čeprav – kot vsi vemo iz tiska – naj bi Opel zaprosil za 2,7 milijard EUR državne pomoči. Zato vsi – poslanci EP in ministri regionalnih in zveznih vlad – menimo, da zaostajamo za dejstvi. Gospod komisar, to je nesprejemljivo; to so ključne zadeve.

Povedati moram, da sem, odkar nam je gospod Reilly iz General Motorsa sporočil odločitev, prejemal elektronska sporočila, z zadevami kot sta „Ničvredna Evropa“ in „Evropa lahko izgine, saj ne stori ničesar za svoje prebivalce“. Tako čutijo ljudje. Zato, ko slišim enega od vaših kolegov, gospod komisar – komisarja De Guchta –, ko pravi, da Komisija niti nima dostopa do poslovnega načrta, menim, da je to nesmiselno. V času, ko bomo kmalu morali preveriti, ali je dopustno obljubiti teh 2,7 milijard EUR državne pomoči na podlagi načrta za oživitve, študije neodvisne službe za svetovanje, in v času, ko vsi mi v Flandriji vemo, da Opel dejansko ima možnosti, vam pravim, gospod komisar, da ste tu malodušni vi. To je vaš zadnji govor v Parlamentu, a v tem parlamentu pričakujem od vas več odločnosti. Pričakujem več odločnosti od Komisije. Prav tako pričakujem – in tu se strinjam za gospodom Beletom – zelo otipljive načrte, ki bodo avtomobilsko industijo spet postavili na noge in ji dali pravo prihodnost, usmerjeno k temu, čemur skupina Zelenih/Evropske svobodne zaveze pravimo zeleni New Deal: zvezi sprostitev sredstev v korist podnebnju z okoljsko razumnim pristopom.

Derk Jan Eppink, v imenu skupine ECR. – (NL) Po zaprtju Opla v Antwerpnu se pojavlja vprašanje glede tega, kakšen obseg delovanja ostaja za industrijsko politiko. General Motors je podjetje, ki je svojo konkurenčnost izgubilo zaradi prekomernih pokojninskih stroškov, ki so jih terjali ameriški sindikati. Središče ameriške proizvodnje avtomobilov se je že prestavilo na južne Združene države, kjer so sindikati šibkejši, in sem sodijo tudi nemški in japonski proizvajalci avtomobilov.

General Motors je ponazoritev tega, kaj se zgodi, če postanejo stroški dela previsoki. Flamski ekonomist Geert Noels je nedavno dejal, da so stroški dela v Belgiji močno narasli od leta 2000, kar se je slučajno zgodilo v času vlade gospoda Verhofstadta, ki je danes tu prisoten. V Nemčiji stroški dela padajo od istega obdobja. Noels meni, da je to razlog za zaprtje tovarne Opel v Antwerpnu. Industrijska politika zahteva, da ohranjamo svojo konkurenčnost, gospod Staes.

Vsaj enkrat pogledjmo v prihodnost. Kakšno je stanje kemične industrije v Flandriji? Neposredno zaposluje 64 000 ljudi in sto tisoč posredno: precej več kot 160 000 ljudi zasluži za preživetje v kemični industriji. Vendar pa se je nedavno nemško kemično podjetje Bayer odločilo, da se bo preselilo iz Antwerpna, in to je slabo znamenje. Avtomobilska industrija se mora prav tako boriti s posledicami protiavtomobilske politike, ki jo spodbujajo zeleni: ne moremo zahtevati protiavtomobilske politike in hkrati zahtevati, da ostanejo odprte avtomobilske tovarne. Avtomobile se prikazuje kot neugodne, saj bi se morali ljudje voziti z avtobusi. Avtomobili postajajo predragi za ljudi z nižjimi dohodki. Rezultat tega je, da je prodanih manj avtomobilov in sedaj poglejte tovarno Opel v Antwerpnu.

Kemična industrija se mora boriti z evropsko podnebno politiko. Ali bo sedaj, ko konferenca v Københavnu ni uspela, Evropa začela sama zmanjševati svoje emisije CO₂ za 20 % do leta 2020? To bi pomenilo konec za flamsko kemično industrijo na enak način kot so višji stroški dela pomenili konec za tovarno Opel v Antwerpnu. Gospa predsednica, konec flamskega kemičnega sektorja bi pomenil 54-krat hujše posledice kot konec tovarne Opel v Antwerpnu. Če Flandrija zanemari svoj kemični sektor, bo postala Grčija Severnega morja, kakor pravi flamski podjetnik Thomas Leysen, in upam, da flamski prijatelji to upoštevajo.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

Guy Verhofstadt (ALDE). – (NL) Gospodu Eppinku bi rad povedal, da smo v obdobju med letoma 2000 in 2009 poskrbeli, da je ostal odprt Ford v Belgiji, da je ostal odprt Volkswagen in da se bo tam proizvajal Audi 1 in to smo dosegli z zmanjšanjem stroškov: stroškov dela z delom na smene. Zaradi tega so ta podjetja ostala v Belgiji in izvedla nove naložbe.

Zato sem prepričan – in gospoda Eppinka sprašujem, ali ima enako prepričanje –, da je Opel zagotovo dobičkonosna tovarna, ki bi lahko ostala v Belgiji, če bi nadaljevali s to politiko.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Mislim, da bi imel Opel v Antwerpnu prihodnost, če ne bi bilo krize in sesutja celotnega koncepta General Motorsa.

Gospod Verhofstadt pa ne more zanikati, da je avtomobilska industrija v Evropi in tudi v Flandriji zadnja leta upadala, in gospod Noels, ekonomist, ki sem ga omenil, je dejal, da so visoki stroški dela eden izmed razlogov, da so Američani zaprli Opel v Antwerpnu namesto katere druge tovarne. Opel v Antwerpnu je bil učinkovita tovarna, a to pravijo tudi za Opel v Lutonu, Združenem Kraljestvu, in tudi za nemške tovarne, in od tu moje prepričanje, da imajo visoki stroški dela vedno eroziven učinek na industrijsko politiko, takšen, ki ga je treba preprečiti, če želimo ohraniti zaposlenost.

Patrick Le Hyaric, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, slišal sem vaša pričakovanja in povedati vam moram, da sem zaskrbljen. Vse kar ste storili, je bilo to, da ste zagovarjali načrt General Motorsa. Če bi podprli splošni interes, bi zagovarjali delavce in govorili malce več o njih. General Motors ne zapira Opla v Belgiji, ker je ta v težavah: ustvaril je 3,4 milijone EUR dobička, a to ni preprčilo tega, da se znebi 2 600 delovnih mest. Naj se nam ne govori, da je to zaradi geografskih razlogov, ker se bo General Motors vsega skupaj znebil 10 000 delovnih mest.

V resnici zapirajo tu, da bodo lahko izkoriščali delavce v Južni Koreji; takšna je resnica, gospod komisar, in toliko bi nam morali povedati. Dodal bi, da se to ne dogaja ob ozadju evropske solidarnosti, ker ena država – Nemčija – obljublja dodatno pomoč Oplu in dopušča, da se tovarna v Antwerpnu zapre. Z drugimi besedami, med nami ni solidarnosti. In vi, vi potrjujete zaprtje tako, da nam v naprej govorite, da bo majhna količina pomoči uporabljena kot obliž za olajšanje bolečine delavcev, General Motors pa še naprej žanje dobičke.

Torej, takšno upravljanje je protisocialno; to je delovanje proti ozemlju Evropske unije in ustvarja ogromen nered, kar trenutno vidimo v Tojoti, kjer je treba več sto tisoč avtomobilov umakniti iz prodaje. To je celo grožnja za varnost voznikov. Sedaj je potrebna radikalna sprememba. Komisija mora služiti namenu; naj služi interesom evropskih ljudi.

To so razlogi, zakaj bom pozval novo Komisijo, naj pripravi osnutek evropske direktive, po kateri bo posvetovanje s sveti delavcev in sveti delavcev na skupinski ravni obvezno in jim bo dalo pristojnosti za spremljanje uporabe državne pomoči in pomoči Evropske unije. Takšno pomoč mora spremljati klavzula, ki zagotavlja zaposlovanje, usposabljanje in plače, a prav tako mora dajati zagon evropski strategiji za sodelovanje med skupinami, ki izdelujejo avtomobile, na področjih raziskav in proizvodnje novih in čistih vozil.

Za ta namen mora Evropska centralna banka ponovno financirati nacionalne banke s posojilom, ki bo toliko koristnejše, ker bo uporabljeno za zaposlovanje, usposabljanje in naložbe v raziskave in za razvoj nove generacije okolju prijaznih vozil.

Nazadnje pa predlagamo, da se pripravi osnutek evropske uredbe, ki skupine zavezuje, da vključijo svoja finančna podjetja in vsa svoja holdinška podjetja v svoje poslovodne knjige, da bodo imeli oblasti in sindikati celoten pregled nad ekonomskim položajem skupine in ne le po posameznih primerih, po posameznih tovarnah, katerega edini cilj je dejansko razorožiti delavce in jih postaviti pred dejstvo.

Paul Nuttall, v imenu skupine EFD. – Gospa predsednica, dovolite mi, da najprej izrazim svoje sočutje delavcem v Antwerpnu, rad pa bi poudaril še nekaj vprašanj glede EU in General Motors.

Spyker Cars postane Saab Spyker v poslu, vrednem 400 milijone EUR, a naj ne bo dvoma, to ni običajen trgovinski posel, kjer je eno podjetje plačnik in drugo prejemnik plačila. To je posel v slogu Komisije, ki bolj ustreza planskemu gospodarstvu. Spyker plača, a uporabi denar iz Evropske investicijske banke. Z drugimi besedami, plača evropski davkoplačevalec in celotno zadevo podpiše švedska vlada. Seveda je podpisano le tveganje. General Motors bo vseeno imel del dobička in Saab Spyker bo zavezan kupiti v celoti sestavljene avtomobile iz neke druge tovarne General Motorsa, ki se nahaja v tako dobro znanem evropskem narodu v Mehiki.

Zakaj rešujemo delovna mesta v Mehiki z denarjem evropskih davkoplačevalcev? Ali ne moremo sestavljati Vecter v tovarni Ellesmere Port v mojem volilnem okrožju? Saj to je vse, na kar je bil zmanjšan Saab.

Prav tako je splošno znano, da imajo General Motors in evropske institucije poseben odnos. Evropska banka za obnovo in razvoj je prečrpala več kot 1 60 milijonov EUR v dejavnosti General Motors v Rusiji in Ukrajini in ima v lasti 30-odstotni lastniški delež proizvodnega obrata General Motorsa v St. Petersburgu.

Zato bi rad vprašal Komisijo, zakaj je državam, kot sta Ukrajina in Mehika, na voljo tako pretirana finančna podpora, nikoli pa ni na voljo britanskim podjetjem. Rover bi lahko rešili za delček te cene in verjetno bi bila rešena delovna mesta v Rolls Roycu v Nethetonu na Merseysideu, v mojem volilnem okrožju, a zdaj so še vedno v nevarnosti delovna mesta v General Motorsu na severozahodu Anglije in Komisija še vedno uporablja davčne prihodke mojih volivcev, da bi zavarovala delovna mesta General Motorsa v Mehiki in Rusiji.

Philip Claeys (NI). – (NL) Zaprtje Oplavega obrata v Antwerpnu je katastrofa, ne le za delavce in dobaviteljska podjetja, ampak tudi, ker je jasno zaznaven tok dogodkov, kjer se vse oblike industrijske proizvodnje v Flandriji in drugod po Evropi zmanjšujejo.

Komisija mora raziskati, ali je državna pomoč, če ta prihaja, v skladu s strogimi pogoji. A vseeno bi moralo biti mogoče zagotoviti začasno državno pomoč podjetju, kot je Opel Antwerp, če bo takšna pomoč usmerjena k prehodu na inovativnejšo proizvodnjo. Očitno cilj ne more biti v neskončnost umetno ohranjanje pri življenju industrijske sektorje, ne smemo pa pozabiti, da je Opel v Antwerpnu dobičkonosna tovarna z visoko usposobljenimi delavci, visokimi ravnmi produktivnosti in sodobno opremo.

Zato nočem verjeti, da imamo opravka z nekakšnim industrijskim dinozavrom, ki je v zelo bližnji prihodnosti obsojen na izumrtje. V tej razpravi smo slišali ponovne prošnje za veliko drvenje naprej. Nekateri pravijo, da bi morala Evropa prevzeti še več pooblastil, in sicer na predpostavki, da več Evrope avtomatično ustvarja boljšo Evropo. A vseeno bi bilo dobro, če bi EU prevzela prožen a trden položaj v okviru svoji sedanjih pooblastil, na primer z zagotavljanjem, da pravila veljajo ravno toliko za Nemčijo kot za Flandrijo, da večje države članice ne bodo na koncu dobile več kot manjše.

Rad bi zaključil tako, da nekaj besed naslovim na prestavnike belgijskih strank, ki so na položaju. Deloma ste odgovorni za to, da je Belgija ena najdražjih držav v Evropi glede industrijske proizvodnje. S pomočjo zatiralnega davčnega bremena ste poskrbeli, da flamski delavci stanejo bistveno več kot njihovi kolegi v drugih državah, in da lahko istočasno za to pokažejo manj – tudi to je dejavnik – in čas je, da o tem malo bolj premislite.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Komisar Špidla, gospa predsednica, Komisija bi morala zaščititi evropske interese in glede tega se strinjam s tem, kar so povedali predhodni govorniki. Komisija bi morala ponovno premisliti svoj pristop.

Od jutri naprej bo poskušal General Motors nagrabit 2,7 milijard EUR vredno javno pomoč po Evropi, ne da bi prispeval en sam svoj cent. Jasno moramo pokazati, da Evropa, to je Komisija, ne bo dala na razpolago nobenega denarja, če to pomeni, da bo zaprtih še več tovarn ali da se bo proizvodnja prestavila izven Evrope. Vendar pa države članice istočasno ne bi smele podpreti načrtov General Motorsa za to in ne bi smele misliti le na reševanje svojih lastnih obratov.

Delavcem ne smemo dovoliti, da izigravajo drug drugega, prav tako pa si tega ne smejo dovoliti države članice, ker bi bila posledica vsakega takega razdeljevanja oddaljevanje v tujino. Evropski davkoplačevalec in drugi delavci Opla v Evropi ne bi smeli plačati računa. Tega tam ne bo nihče razumel! Ljudje hočejo razumeti, kaj počne Evropska unija. Ne glede na to, kakšne načrte ima General Motors za Evropo, bi morala Komisija poskrbeti, da igrajo po evropskih pravilih.

Evropski svet delavcev je predlagal rešitev, ki temelji na solidarnosti, in razumen finančni načrt za rešitev Opla, po katerem bi vse tovarne ostale v Evropi in s katerim bi bile na podlagi solidarnosti narejene prilagoditve v vseh tovarnah. Upravi se ne sme dovoliti, da ta načrt zanemari, prav tako gospod Reilly in njegovi kolegi ne smejo prezreti postopka posvetovanja z Evropskim svetom delavcev ali pravic do posvetovanja in sodelovanja, ki so jih zajamčili za evropske delavce. Evropska rešitev, ki temelji na solidarnosti, je mogoča, a vključiti se mora Komisija.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Vesela sem, da je danes ponovno na dnevnem redu dokumentacija v zvezi z Oplom, čeprav opažam, da izjava Komisije vsebuje zelo malo novega.

Gospod komisar, na dolgo ste govorili o neformalnih zasedanjih, ki so potekala na podlagi povzetka načrta, niste pa povedali ničesar o resničnem poslovnem načrtu. Prav tako ste dejali, da niste imeli vtisa, da načrt temelji na negospodarskih vidikih; rada bi, da mi poveste, katere vidike tega načrta ali dokumentacije navajate. Pravite, da Komisija nima nadzora nad tem, kje bodo izgubljena delovna mesta. To je res, a lahko bi se poglobili v zadeve, lahko bi preverili merila glede poslovnega načrta, lahko bi preverili, če so zares v skladu z evropsko zakonodajo o prestrukturiranju in konkurenci, a o tem danes nismo slišali ničesar.

A vaša kolegica, komisarka Kroes, nam je na septemberskem plenarnem zasedanju podala zelo jasne obljube. Dejala je, da Komisija ne bi nikoli sprejela, da se denar davkoplačevalcev uporabi v korist nacionalnim političnim interesom. Opažam, da danes ni spregovoril noben član skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) razen gospoda Beleta – in zagotovo noben nemški – in to samo po sebi pove zelo veliko. Kakor jaz to vidim, je Nemčija pobrala svoj plen; a to je zelo težak položaj za Oplove delavce v Antwerpnu.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Gospa predsednica, gospod komisar, primer Opla nam kaže, kako sporen je – kakor se je jasno pokazalo v naši razpravi – in kako težko je posredovati preko političnih odločitev in rešitev gospodarske stiske trgovinskih podjetij.

Pred nekaj meseci smo tu razpravljali o možnosti finančne pomoči Oplu s strani nemške vlade. Vsi zelo dobro razumemo pomemben položaj tega podjetja in učinek njegovih morebitnih težav, zlasti na več tisoč zaposlenih, pa tudi povezane učinke na dobaviteljska podjetja in seveda tudi na povečane stroške državnih socialnih sistemov v primeru katastrofalnega poteka dogodkov. Kljub temu smo mnogi med nami svarili pred političnimi odločitvami glede velikih podružnic iz javne blagajne.

Kakor lahko vidimo danes, niso problema rešili niti tako imenovani načrti za razgradnjo niti precejšnje načrtovane finančne subvencije. Nasprotno, zdi se, da so le odložili vprašanje in dodatno poslabšali ekonomske težave podjetja in nismo niti prepričani, ali so to resnične težave ali le taktika podjetja. Krizne razmere zdaj vplivajo na določen del, podjetje v Antwerpnu pa prehaja v zelo težak položaj. Le razglabljammo lahko, zakaj ta težava negativno vpliva natanko na ta del podjetja, ki leži zunaj države matičnega podjetja.

Primer Opla dobiva še eno dodatno razsežnost. Ko začnemo razpravljati o nacionalnosti določenih delov podjetja, zaidemo v neprijetno rešitev za večnacionalno podjetje. Težava podjetja potem postane težava različnih držav in rešitev na evropski ravni postane zelo težka. V teh danih razmerah mora Evropski parlament ostati v položaju organa, ki zahteva skladnost s sprejetimi pravili držav članic EU tako, da se izogne vmešavanju v konkurenčno okolje in hkrati sprejme načelo subsidiarnosti. Istočasno pa je zelo nevarno, če takšne zapletene gospodarske težave velikih podjetij lahko izzovejo rivalstvo med državami članicami EU z znaki protekcionizma v določeni industrijski panogi.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospa predsednica, sem Avstrijka in za besedo sem prosila, ker se krši evropsko pravo in ker je ta primer aktualen in kot takšen zadeva vse nas. Primer Opla v Antwerpnu ni, kot uprava Opla neprestano prepričuje javnost, v prvi vrsti povezan z zaprtjem obratov, da bi reševali presežne zmogljivosti, ki so posledica manjše količine prodanih avtomobilov. Ta primer se nanaša na preseljevanje industrije v Južno Korejo, kršenje pogodbe s strani gospoda Reillya, vodje Opel-Vauxhalla, kršenje pravic delavcev ter njihovih pravic in pravic njihovih zastopnikov do informacij, posvetovanja in udeležbe. Na koncu gre tu za selektivnost, z drugimi besedami, za zbiranje ali poskus, da se zdaj zbere 2,7 milijard EUR javne pomoči. Gospod Reilly je z Evropskim svetom delavcev sklenil Okvirni sporazum Delta, da ga je potem lahko prelomil. Modeli avtomobilov, ki bi jih bilo treba proizvajati v Antwerpnu, se bodo sedaj najverjetneje proizvajali v Južni Koreji, evropski delavci pa bodo morali nazadnje to plačati z omejitvijo plač.

Še ena točka, ki me močno skrbi, je vprašanje upravljanja režijskih stroškov, ki naj bi bili prav tako znižani za 30 %, a splošni režijski stroški gospoda Reillya so povečani z zakonito določenih 7 % na 21 %. To pomeni, da se zaničuje nemška pravica do udeležbe. Zato pozivam Komisijo, naj upošteva ne le vprašanje učinkovitosti

pri določanju državne pomoči, kakor ste dejali, komisar Špidla, ampak predvsem skladnost s pravicami do informacij, posvetovanja in udeležbe.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospa predsednica, zdaj se spoprijemamo z verjetno eno najhujših gospodarskih kriz, ki jih je izkusil kdor koli med nami v tem parlamentu. Avtomobilska industrija je ena od industij, ki jo je najbolj prizadela. Ponovno se spoprijemamo s položajem, ko obstaja tveganje, da se zapre evropska avtomobilska tovarna. To ne vpliva le na samo tovarno, ampak tudi na podizvajalce in na tiste, ki delajo za podizvajalce. To ni le osebna tragedija za zaposlene, ki izgubijo svoja delovna mesta, ampak tudi velik problem za Evropo, ker slabi zelo pomembno industrijsko panogo.

Globalizacija bo prinesla spremembe in vidimo podjetja, kako premeščajo svoje dejavnosti na druge dele sveta. Ko se podjetja prestavljajo v druge države, ker imajo zaposleni v tistih državah slabše pogoje, slabša delovna okolja in manj sindikalnih pravic, potem imamo vzrok za revizijo ureditev v naših trgovinskih sporazumih in drugih instrumentih.

Prav tako moramo razpravljati o tem, kaj lahko storimo skupaj, da rešimo ta problem tekmovanja z državami, ki nudijo delavcem slabše pogoje – v Uniji in tudi v smislu drugih držav. Prav tako moramo ukrepati enoglasno, da bomo preprečili podjetjem, da bi med sabo izigrala države članice. Evropski načrt za avtomobilsko industrijo mora biti napreden in mora temeljiti na znanju in razvoju in ne na slabših pogojih.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospa predsednica, rada bi začela tako, da izrazim našo popolno solidarnost delavcem Opla in njihovim družinam. Prav tako smo solidarni z delavci, ki so zaposleni v podjetjih, ki oskrbujejo Opel, in z njihovimi družinami. Ti ljudje so pretrpeli več mesecev negotovosti, ki je vodila do načrta, ki poziva k državni pomoči in žrtvam delavcev.

Ta položaj bo vplival tudi na tovarno v Figueruelasu v Španiji in na vse tam zaposlene. Posledično in tudi, da bi preprečili, da takšne razmere nastanejo v prihodnosti, pozivamo komisarja in prihodnjo Komisijo, da izdelata novo aktivno industrijsko politiko, namreč za avtomobilski sektor. Takšna politika mora vključevati spremljanje in ukrepanje v izogib neinvesticij, kot je ta, ki je pustila več podjetij, kot sta General Motors in Opel, v nemogočem položaju, pri čemer delavci nosijo najtežji del posledic.

Komisija ne more ostati le opazovalka. Tako zato tudi pozivamo Komisijo, naj strogo pregleda in preveri vsebino Oplovega načrta, saj se še vedno zdi zelo netočen glede vprašanj, ki se nanašajo na preživetje. Edina področja, kjer je to jasno opredeljeno, se nanašajo na žrtve, ki se pričakujejo od delavcev in lokalnih območij.

Komisijo prav tako pozivamo, naj ukrepa, kot je njena dolžnost, da zagotovi, da bodo na vsak sprejet ukrep v zvezi s finančno uspešnostjo pristali delavci in njihovi predstavniki, kar v preteklosti ni bilo vedno tako. Glede zavarovanja prihodnosti Opla Europe ponovno pozivamo, da morajo biti prihodnji projekti usklajeni s pristnimi ekonomskimi in industrijskimi merili za preživetje v evropskem okviru, da bi se izognili ponavljanju razmer, kot so te, s katerimi se sedaj spoprijemamo, in da bi zagotovili, da bo postala evropska avtomobilska industrija v prihodnosti inovativna in trajnostna panoga.

Državlani, ki spremljajo naše razprave in razprave o vozilih prihodnosti, si še vedno želijo potovati v varnejših, udobnejših in bolj trajnostnih vozilih, ki so v skladu z visokimi evropskimi standardi kakovosti, na katere so se navadili. Posledično si tudi želijo, da se evropski delavci v prihodnosti ukvarjajo s temi avtomobili.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, naprej bi rad izrazil sočutje svojim belgijskim kolegom, saj sem zavzet pri delavcih Della v svojem volilnem okrožju, ki so izgubili delova mesta, ko je bila tovarna premeščena na Poljsko. Popolnoma dobro razumem njihov položaj. Iz svojih izkušenj bi jim izpostavil nekaj stvari.

Najprej je popolnoma najpomembnejše, da se pomoč aktivira čim prej, saj, ko bo začela ura biti, bodo roke Komisije zvezane in je ne bodo mogli razprostrti brez zakonodaje, kar pa se ne bo zgodilo še nekaj časa, če se sploh bo.

Drugič, kakršna koli pomoč bo dana, mora biti osredotočena na delavce, ne pa na delavce, ki sodijo v vnaprej določene postopke itd, ki jih lahko imajo državne agencije. To je popolnoma nujno. Trenutno sem zavzet pri delavcih v Dellu in tem posebnem vprašanju. Zato bi svojemu kolegu, Ivu Beletu, in drugim dejal, da bi bilo morda zanimivo, da bi se zbrali, izmenjali izkušnje in še naprej delali, ko bo ta proces napredoval. To v celoti potrjujem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rada bi začela s tremi ključnimi vprašanji. Kaj čaka evropsko industrijsko politiko? V katero smer gre evropska gospodarska konkurenčnost? Nazadnje pa, kaj se bo zgodilo z evropsko delovno silo, in če zadevo razširim, s kakovostjo življenja evropskih državljanov?

Na začetku tega leta je stopnja brezposlenosti v Evropski uniji dosegla 10 %. V državah, kot sta Latvija in Španija, ta številka znaša 20 %. Zato menim, da je to tako pomembna tema. To je tudi razlog, zakaj mislim, da je v primeru evropske večnacionalne korporacije, kjer se izvaja postopek prestrukturiranja, pomembno, da so v postopek posvetovanja vključeni sindikati iz drugih držav članic, pa tudi kot del Evropskega sveta delavcev, in ne le iz države, kjer ima korporacija svoj sedež. Menim, da lahko ta ukrep uveljavite vi, kot komisar za zaposlovanje in socialne zadeve, ali oseba, ki bo prevzela to delovno mesto.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, Opel ima veliko tovarno na Portugalskem, v Azambuji, in v njej je bilo zaposlenih skupaj skoraj 2 000 delavcev. Vendar pa je bilo podjetje zaprto, opustilo je proizvodnjo na Portugalskem in se preselilo v Španijo. Zaradi tega je ostala sled brezposelnosti, ki negativno vpliva na več tisoč delavcev, na katere je posredno ali neposredno vplivala strategija Opla.

Upoštevati je treba, da podjetje tega ni storilo zaradi plač, ki so bile na Portugalskem nižje kot v Španiji. Podjetje je to storilo, da bi povečalo proizvodnjo, pri tem pa ni upoštevalo socialnih posledic svoje odločitve. Zato si je nujno treba zapomniti zgodovino Opla in pri spremljanju njegovih dejavnosti ukrepati na učinkovit način. Zapomniti si moramo, da moramo kar zadeva državno podporo za multinacionalke podpirati industrijsko proizvodnjo, pravice delavcev in pravice skupnosti na prizadetih območjih, prav tako pa moramo zagotoviti sindikatom in drugim predstavnikom delavcev, da bomo učinkovito posredovali.

Krisztina Morvai (NI). – Gospa predsednica, kaže, da je glavni zakon pravnega reda globaliziranega neoliberalnega kapitalizma, da mala skupina bogatih privatizira dobiček in nacionalizira izgube in škodo in z njo bremeni davkoplačevalce, večina katerih so revni ljudje.

Kaj ima to opraviti s pravico? Kaj ima to opraviti z etiko? Ali to niso koncepti, ki jih je mogoče uporabljati v okviru ekonomije? Ali ni to sistem, ki je že v temeljih napačen? Ali ni s tem sistemom nekaj strukturno narobe? Ali ne bi morali kot Evropski parlament in Evropska unija začeti ponovno premišljevali o ocelotni strukturi – sistemu kot takšnem?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, zadnje objave skupinskih odpustanj v državah članicah EU, vključno s tistimi, ki jih je naznanil koncern Opel, so v skladu s širšim valom problemov, ki jih zadnje čase preživljajo motorna in druge industrije zaradi gospodarske krize. V okviru problemov motorne industrije smo si postavili naslednje vprašanje: ali je sprejemljivo ohraniti delovna mesta, dajati državne subvencije avtomobilskim podjetjem ali drugim proizvajalcem. V zadnjem letu ali dveh smo imeli mnogo primerov takšnega državnega protekcionizma, ki je bil razširjen na različno blago, in tudi različnih odzivov in odločitev Evropske komisije. Sprejem javnega mnenja na to je bil nejasen. Na eni strani je bilo izpostavljeno, da takšne subvencije izkrivljajo konkurenco, po drugi pa je bilo poudarjeno, da je nujno, da se borimo proti vse večji brezposelnosti in da državna pomoč vsekakor služi temu namenu.

Po mojem mnenju je v obdobju gospodarske krize na tem področju potrebna bolj prožna politika – politika, s katero so soglašale države članice in Evropska komisija in je enaka za ta sektor in za druge.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Gospa predsednica, imam pripombo, ki bi jo rada podala glede tega, kar je povedal naš kolega poslanec o tem, da v tej razpravi ne sodeluje dovolj nemških kolegov. Čeprav sem nemška socialna demokratka, se strinjam z vašo kritiko ministra Severnega Porenja-Vestfalije, ki je član CDU in je dejal, da je zadovoljen, da se zapira obrat v Antwerpnu in ne obrat v Bochumu. Mi, nemški socialdemokrati smo za evropsko rešitev, z drugimi besedami, načrt, ki ga je predlagal Evropski svet delavcev. Naj še enkrat povem zelo jasno: Nimam pojma, zakaj so se nemški konservativci in liberalci izognili tej razpravi.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, s to razpravo smo se dotaknili serije vprašanj, nekatera od njih so po mojem mnenju teme za razpravo v naslednji Komisiji. Razprava bo nedvomno zelo globoka in bo zajemala celoten koncept industrijske politike, celoten koncept državne pomoči in tudi druga vprašanja.

Kar zadeva zadevo, ki je bila tu izpostavljena, z drugimi besedami primer Opla, pa ta ne zadeva industrijske politike kot takšne. Jasno je, da ima Komisija dovolj prostora za manevriranje v okviru pogodbe. Mislim, da lahko z zadovoljstvom izjavim, da je Komisija do sedaj izkoristila vse možnosti, ki jih ima v okviru pogodbe in jih je izkoristila celo na načine, ki niso bili popolnoma običajni. Omenim lahko dve srečanju, ki jih je načrtoval moj kolega Günter Verheugen, kjer so države razpravljale o razmerah, kakršne so, in do neke mere

je to omogočilo usklajen pristop. Ocena prejšnjih načrtov je bila podobno neobičajna. Povedati moram, da struktura prava EU ne omogoča oblike trdne pravne podlage za takšne pristope. Kljub temu je bila ob upoštevanju pomembnosti tega vprašanja uporabljena.

Kar zadeva vprašanje državne pomoči, da sedaj s pogajanji nismo dosegli nikaršne državne pomoči, predlagana ni bila nobena država in Komisija mora končno določiti, ali se državna pomoč zagotavlja v okviru predpisov. Trdno sem prepričan, da mora biti postopek tu kar se da strog, ker ne moremo dovoliti, da tako resno odločitev pogojujejo dejavniki negospodarske narave in, da pride do razmer, ko imamo namesto konkurence med podjetji, države, ki tekmujejo, da bodo ponudile najvišje subvencije. S tega stališča bo Komisija zelo dobro ocenila načrt za državno pomoč, pa seveda tudi vse okoliščine, povezane z državno pomočjo.

V svojem zadnjem govoru pred približno tremi meseci sem poudaril, da bomo storili vse, da bi zagotovili skladnost z vsemi predpisi v zvezi s posvetovanji z delavci. To smo storili in to bomo počeli še naprej. Medtem pa ne bomo odlašali s sprejemanjem vseh ukrepov, ki nam jih dopušča pravna struktura Evropske komisije. Menim, da moj naslednik pri tem ne bo nič manj strog.

Gospe in gospodje, verjamem, da ta primer odpira celo vrsto vprašanj, o katerih je treba razpravljati in prav tako verjamem, da je Komisija dolžna kar najbolje izkoristiti vse možnosti, ki jih ima na tem področju na razpolago.

Rad bi poudaril še eno zadnjo stvar, ki sem jo omenil prej v svojem uvodnem govoru: če bodo odpuščeni kateri koli delavci – in tu v razpravi je bilo omenjeno, da General Motors razmišlja o odpustitvi 8 000–10 000 zaposlenih – potem bo ta zadeva nedvomno segala dlje od Antwerpna. Komisija ponovno uporablja vse instrumente, ki jih ima na voljo in so v takem primeru uspešni. Sem sodita tudi Evropski socialni sklad in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji.

Močno si bomo prizadevali, da bi poskrbeli za čimprejšnjo zaključitev te zadeve. Parlament ima tu seveda aktivno vlogo, ker lahko postanejo predlogi, ki jih je predložila Komisija, resničnost šele, ko bo o njih razpravljal Parlament.

Gospe in gospodje, celotna pomoč EU mora biti najprej usmerjena v ljudi in ne v podjetja in to je tudi temeljni okvir za vse naše odločitve.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Veronica Lope Fontagné (PPE), v pisni obliki. – (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, preprosto bi rada izrazila svojo solidarnost z družinami vseh, ki jih je prizadela grozljiva novica o zaprtju tovarne v Antwerpnu. V mislih nimamo le tistih, ki jih bo izguba njihovih delovnih mest neposredno prizadela, ampak tudi vsa podjetja podizvajalcev, ki bodo trpeli zaradi tega. Tudi njih moramo upoštevati. Obrat v Figueruelasu se nahaja v moji regiji, Aragón, torej ta zadeva vpliva neposredno na nas. Zato zagovarjamo aktivno politiko za avtomobilski sektor z novimi modeli, ki so bolj okolju prijazni in inovativnejši in vodijo k ustvarjanju novih delovnih mest.

16. Enakost žensk in moških v Evropski uniji – 2009 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospoda Marca Tarabelle v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2009 (COM(2009)0077 – 2009/2101(INI)) (A7-0004/2010).

Marc Tarabella, poročevalec. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi rad čestital Evropski komisiji za odlično poročilo. Dejansko ima to poročilo o enakosti žensk in moških, o katerem glasujemo vsako leto, zame poseben prizvok. To je prvo poročilo, ki sem ga predstavil v Odboru za pravice žensk in enakost spolov, katerega aktiven član sem. Nadalje je to poročilo, ki je letos popolnoma nujno glede na gospodarsko, socialno in finančno krizo, ki jo preživlja zlasti Evropska unija.

Zato sem v svojem poročilu rad poudarjal vpliv krize na ženske. Najprej tako, da sem opazil, da je bilo na začetku krize odpuščenih več moških – to je moč pričakovati zaradi vpliva zlasti na težko industrijo – v zadnjih mesecih pa se je na enak način in enako hitro večala brezposelnost žensk in moških.

Nadalje, v več kot ducat državah članicah ostaja stopnja brezposelnosti višja za ženske, ženske pa so preveč zastopane v zaposlitvah s skrajšanim delovnim časom. Zato Komisijo in države članice pozivam, naj zagotovijo točne statistične podatke o vplivu krize na ženske in moške in na države članice, preden uvedejo kakršne koli proračunske politike varčevanja, naj izvedejo študije o vplivu, ki temelji na spolu, da bi preprečili, da to nesorazmerno vpliva na ženske.

Boj za odpravo nasilja nad ženskami je po mojem mnenju tudi pomembna točka. Dvajset do petindvajset odstotkov evropskih žensk v času svojega odraslega življenja trpi zaradi fizičnega nasilja, to je dejstvo, a 10 % teh je tudi žrtev spolnega nasilja. Zato menim, da se morajo tudi moški zavezati za boj proti nasilju nad ženskami.

Špansko predsedstvo Evropske unije se je odločilo, ne le da bo boj proti nasilju nad ženskami eno njegovih glavnih prednostnih nalog, med drugim z ustvarjanjem evropskega centra za spremljanje spolnega nasilja, ga bi zagotovilo usklajene podatke, ampak tudi, da bi ustvarilo evropsko ureditev za zaščito žrtev. Zato podpiram ta pristop in prav tako pozivam, da se razglasi evropsko leto boja proti nasilju nad ženskami, da bomo povečali ozaveščenost v vseh državah članicah in da bomo zagotovili, da ta boj postane prednostna naloga.

Obrnimo se sedaj na zaposlovanje. Tu je dejstvo: ženske so ogromno vložile v trg dela. 59,1 % žensk danes dela. Lizbonska strategija je določila cilj 60 %. Skoraj smo ga dosegli, a še vedno je bistvena razlika v nekaterih državah članicah, prav tako pa tudi povprečna razlika v plači, ki se razlikuje po posameznih študijah, in sicer med 17 % in 25 %.

Zato bi prosil države članice, naj ustrezno uporabljajo direktive o enaki obravnavi žensk in moških pri zaposlovanju. Te iste države članice pozivam, naj uvedejo zakonodajne ukrepe za spodbujanje spolnega ravnovesja na odgovornih položajih, zlasti v zasebnih sektorjih. Očitno verjamem, da se moramo boriti proti seksističnim stereotipom. Med svojo predhodno vlogo ministra za usposabljanje sem srečal žensko, ki je morala opustiti usposabljanje, da bi lahko postala voznica šolskega avtobusa, ker se je njen inštruktor norčeval iz nje.

Upam, da v prihodnosti ne bo nihče presenečen, če bo moški pomival posodo ali ženska vozila šolski avtobus, kot sem ravno omenil. Na kratko, Komisijo in države članice je treba pozvati, naj začnejo s kampanjami za ozaveščanje o tem vprašanju v šolah.

Spolne in reproduktivne pravice so pomembno poglavje, ker morajo imeti ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami. Več tisoč žensk je ogrozilo svoja življenja, da bi se borile za te pravice, in danes je 24 od 27 evropskih držav legaliziralo splav. Evropski parlament je dolžan ščititi ta pravni red, ki je za ženske popolnoma temeljnega pomena, in vztrajamo, da morajo imeti ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami, nenazadnje z enostavnim dostopom do kontracepcije in splava.

Preusmerimo se sedaj na očetovski dopust. Tu je dejstvo: moški imajo pravico, da so v celoti udeleženi prvih nekaj dni po prihodu otroka v družino. Res je, da lahko od Komisije zahtevamo, da v zvezi s tem podpre vse korake, ki so ciljno usmerjeni v uvedbo oblike očetovskega dopusta na evropski ravni. Menim, da mora biti porodniški dopust povezan z očetovskim dopustom.

Gospa predsednica, gospod komisar, zaključil bom. Ko je bilo to poročilo predstavljeno v Odboru za pravice žensk in enakost spolov, so ga zelo pohvalili predstavniki vseh političnih skupin v Evropskem parlamentu. Tudi glasovanje v tem odboru je zelo dobro potekalo in poročilo je bilo sprejeto z zadovoljivo večino. Zato vabim vse kolege poslance, naj ponovno podprejo moje poročilo, ko bo v sredo potekalo glasovanje, sam pa bom pozorno poslušal razpravo, ki bo sedaj potekala, in bom potem lahko odgovoril na vaša vprašanja.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, sedanja Komisija pozdravlja poročilo in osnutek resolucije o enakosti žensk in moških v Evropski uniji 2009.

Rad bi se zahvalil poročevalcu, gospodu Tarabelli, za podporo, ki jo je Parlament izrazil za sprejeti pristop in za ukrepe, ki jih je sprejela Evropska komisija za spodbujanje enakosti žensk in moških. Enakost spolov je ena izmed temeljnih vrednot Evropske unije in predpogoj za doseg ciljev rasti Evropske unije, zaposlovanja in socialne kohezije.

Na tej podlagi je Evropska unija zgradila resnično politiko za spodbujanje enakosti žensk in moških. Medtem ko je bil dosežen nesporen uspeh na tem področju, pa še vedno ostaja nekaj velikih izzivov. Komisija se strinja s stališčem poročevalca, da moramo nujno nadaljevati s svojimi prizadevanji.

Med mojim mandatom sta bila enakost spolov in pravice žensk v središču mojega zanimanja. V teh zadnjih petih letih je bila zavezanost Komisije za enakost spolov uradno zabeležena v načrtu za enakost žensk in moških. Med izvajanjem tega načrta je Komisija uvedla več opaznih pobud. Za ponazoritev bom omenil tri od njih.

Komisija je predlagala nekatere praktične ukrepe za premagovanje razlike v plačilu med moškimi in ženskami. Razlika, ki znaša 17 %, preprosto ni sprejemljiva. Leta 2010 bo Komisija poročala o analizi učinkovitosti evropske zakonodaje in bo predstavila potek ukrepov za premagovanje razlik v plačilu.

Komisija je opazila zanimive zamisli, ki jih vsebuje resolucija Evropskega parlamenta. Prav tako bi vas spomnil, da je Komisija marca 2009 začela s kampanjo za ozaveščanje, usmerjeno v mobilizacijo vseh strani, vključenih v boj proti razliki v plačilu. Glede na uspeh kampanje bo ta podaljšana v leto 2010.

V času svojega mandata sem tudi skrbno spodbujal večjo zastopanost žensk v gospodarskem in političnem življenju. Na podlagi tega sem junija 2008 uvedel evropsko mrežo žensk za odločanje. Do določenega napredka je prišlo. Sedanji Evropski parlament ima na primer najvišji odstotek žensk: 35 %

Vendar pa so še vedno potrebna bistvena prizadevanja, zlasti na nacionalni ravni, ker ženske predstavljajo le 24 % nacionalnih poslancev parlamenta, in v podjetjih, kjer ženske predstavljajo manj kot 11 % članov uprav pomembnih podjetij, ki so uvrščena na borzo.

Tretja pomembna pobuda pa je vzpostavitev delovanja Evropskega inštituta za enakost spolov. Vesel sem, da lahko danes povem, da je kljub počasnemu začetku, ki smo si ga zamislili, inštitut začel s svojimi dejavnostmi v Bruslju in je že nameščen v svojih pisarnah v Vilni.

Sedanja kriza ima resne neugodne učinke za trg dela in grozi nedavnemu napredku v zvezi z zaposlovanjem žensk, glede na to, da ženske težje najdejo zaposlitev in da so v bolj neugodnem položaju že na začetku.

Gospe in gospodje, v svojem mandatu sem se zavezal, da bom izboljšal ravnotežje med delom in zasebnim življenjem. Strinjam se z Evropskim parlamentom, ko poudarja pomembnost omogočanja očetom, da igrajo večjo vlogo v družinskem življenju. Zato sem svoje službe zadolžil, naj začnejo z analizo koristi stroškov morebitne pobude Komisije na tem področju.

V poročilu Evropskega parlamenta je prav tako po pravici izpostavljena pomembnost odprave nasilja nad ženskami. Komisija bo delala za ta cilj z namenom in z veliko odločnostjo.

Tega govora ne bi rad zaključil brez tega, da poudarim zelo dobro sodelovanje med Parlamentom in Komisijo. To sodelovanje je bilo ključni dejavnik v napredku, ki je bil dosežen v zvezi z enakostjo spolov. Enakost spolov ni le namen sam po sebi. Od nje so odvisni doseganje rasti Evropske unije, zaposlovanje in cilji socialne kohezije.

Zahvaljujem se vam za vaše sodelovanje in pozornost.

PRESEDSTVO: GOSPA ANGELILLI

podpredsednica

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, Odbor za pravice žensk in enakost spolov je glasoval za to poročilo z neznatno večino treh glasov, saj je bilo šest članov od triintridesetih odsotnih. Mislim, da ne moremo govoriti o „zadovoljivi“ večini. Jasno je, da imamo enake skrbi glede diskriminacije, ki še vedno obstaja v zvezi z enakostjo žensk in moških, kljub zelo dobri evropski zakonodaji, ki jo imamo na tem področju od leta 1975.

Zakaj je ta diskriminacija tako vztrajala? Tako je zato, ker se te direktive ne uporabljajo dobro, ali pa zato, ker tisti, ki so diskriminirani zaradi nečesa, ne morejo uveljavljati svojih pravic pred sodiščem. Namesto, da neprestano zahtevamo nove direktive s tveganjem slabitve, ki jo to sproži, moramo zagotoviti, da bodo vlade, socialni partnerji in vsakdanji svet dela v celoti izvajali obstoječe zakonodajno telo.

To poročilo ponovno odzvanja vsako pritožbo, vsako očitno posploševanje o revnih, pretepanih in posiljenih ženskah... Nekatere trditve je zato treba spraviti v perspektivo s spremembami. Menim pa, da je bolj resna zadeva to, da je to resnično poveljevanje socialnega gospodarstva, ki temelji na solidarnosti, namenjeno temu, da nas pripravi k mišljenju, da bi s potiskanjem žensk vanj uspešno prikazali njihovo sposobnost zaposlovanja in jim tako omogočili izboljšati njihov družbeni status in da bi postale bolj neodvisne s finančne plati.

Dejansko je ravno nasprotno. Potonile bi v močno razširjeno revščino, izgubile bi vse spodbude in motivacijo za služenje plače, ki temeljijo na učinku, in hotele, da se jim odvzame vsaka odgovornost.

Nadalje, predlogi za oblikovanje evropske listine o pravicah žensk in tako nove oblike zaščite poleg človekovih pravic – ki jih k sreči ženske že uživajo – in nove oblike birokracije v obliki evropskega centra za spremljanje spolnega nasilja, čeprav imamo dovolj oddelkov za izvajanje tega dela, so kontraproduktivni ali pa niso združljivi z načelom enakosti spolov, ki je dejansko močno vpeto v pogodbi. Če bi lahko posmeh ubijal, potem nekaterih članov Odbora za pravice žensk in enakost spolov ne bi bilo več med nami.

Nazadnje pa obžalujem svojeglavost nekaterih poslancev, ki ob vsaki priložnosti, ne glede na to, ali je to primerno, zagovarjajo vključevanje nebistvenega splava v to poročilo pod pretvezo, da moramo za zagotavljanje spolnega in reproduktivnega zdravja zagovarjati svoboden in enostaven dostop do splava. Ne. Prednostna naloga mora biti spodbujanje izboljšane poučevanja mladih deklet, zlasti glede kontracepcije. Slednja danes obstaja, da se prepreči nosečnost v zelo zgodnji starosti. Ko sem bila jaz mlada, je ni bilo. Zato smo predlagali ločeno glasovanje, da nam ne bo treba glasovati proti poročilu gospoda Tarabelle, ki ga ne smemo obsojati, a je ponovno podlegel skrajnostim nekaterih svojih kolegov.

Iratxe García Pérez, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospa predsednica, rada bi začela z zahvalo gospodu Tarabelli in vsem poslancem, ki so pomagali pri razvoju tega poročila, za delo, ki so ga opravili.

Pred letom dni smo razpravljali o poročilu, ki je bilo zelo podobno temu, ki ga imamo pred sabo danes. Žal se moramo še naprej osredotočati na ključna vprašanja, v zvezi s katerimi moramo še napredovati glede enakosti moških in žensk. Med ta vprašanja sodi spolno nasilje, ki velja za eno glavnih družbenih težav, ne le v Evropi, ampak tudi po svetu. Potem je tu razlika v plačilu, ki ostaja nespremenjena in je do sedaj nismo mogli premostiti. Med druga vprašanja sodijo spolne in reproduktivne pravice, združevanje družinskega in poklicnega življenja, vstop žensk na trg dela pod enakimi pogoji kot veljajo za moške, položaj ranljivih skupin žensk, kot so invalidne ženske ali ženske na podeželju in zastopanje žensk v javnem življenju.

Ta vprašanja sprožamo vsako leto znova in ni nam uspelo dosti napredovati. Dovolite mi, da navedem le en podatek, in sicer, da le v 3 od 27 držav članic ženske predstavljajo več kot 40 % poslancev.

Menim, da je bistvenega pomena, da vztrajamo na potrebi po okrepitvi našega spodbujanja enakosti moških in žensk. Nujno je treba podpreti pobude, kot so pobude španskega predsedstva, ki je izjavilo, da je enakost moških in žensk ena njegovih prednostnih nalog. To je zaveza ženskam današnjega časa in tudi ženskam prihodnjih generacij. Dosežen je bil napredek, a pot je še dolga in pri oblikovanju politik za zagotavljanje, da bo imela ena polovica prebivalstva Evrope enake pravice in priložnosti kot druga, moramo ravnati velikopotezno.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – (NL) Najprej moje pohvale poročevalcu. Rada bi začela z nekaj najhujšimi pripombami glede zadev, s katerimi se ne strinjam z njim. Ko gre za vpliv gospodarske krize na ženske, dejansko mislim, da je zelo pomembno, da ponovno uredimo svoje javne finance in jih čim prej ponovno spravimo v red; to je tisto, kar bo koristilo ženskam, in ne javni dolg. Prav tako mislim, da poročilo vsebuje nekaj predlogov, ki se morda slišijo zelo privlačni, a so usmerjeni proti simbolični politiki, kot sta leto za to, center za spremljanje tega. Osredotočimo se le na posebne ukrepe.

Vseeno pa poročilo vsebuje tudi številne stvari, ki jih zelo pozdravljam. Prva – zaradi predloga spremembe, ki ga je predložila Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo – je sklic na položaj gospodinjestev, sestavljenih iz ene osebe. Evropsko komisijo bi pozvala, naj vsaj enkrat izvede študijo o tej temi, saj imamo evropsko družinsko politiko, a le redki se zavedajo, da je eno od treh gospodinjestev v Evropi gospodinjestvo, ki je sestavljeno iz ene osebe. Ti ljudje pogosto trpijo zaradi resne diskriminacije v smislu socialne varnosti, davčnih vprašanj, nastanitve in podobnega.

Drugič – in tu imam v mislih tudi gospo Lulling – dejansko sem navdušena nad zelo preprostimi navedbami spolnega in reproduktivnega zdravja in spolne avtonomije žensk; dostop do varnega, zakonitega splava je sestavni del tega spolnega reproduktivnega zdravja. Medtem ko se v celoti strinjam z gospo Lulling, da je poučevanje vsekakor zelo pomembno, pa opažam – vsaj v naši domači državi; mogoče je drugače v Luksemburgu – so dejansko Krščanski demokrati tisti, ki to vedno preprečujejo. Zato, če smo sposobni delati skupaj na razumnem in odkritem poučevanju mladih ljudi, lahko računate na mojo podporo in prav tako mislim, da moramo prekiniti to hinavščino; ne smemo zapirati žensk v zapor ali jih obsojati na nevarne splave.

Nazadnje, gospa predsednica, glede nasilja nad ženskami močno pozdravljam pobudo španskega predsedstva, da to uvrsti med svoja prednostna področja. Navsezadnje se le redki ljudje zavedajo, da nasilje nad ženskami vsako leto terja mnogo več žrtev kot terorizem, a še vedno – popolnoma narobe – velja samo za žensko vprašanje.

Marije Cornelissen, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, imamo dokaj nov Evropski parlament in skoraj imamo novo Evropsko komisijo. To je v bistvu prvič, da s poročilom gospoda Tarabelle glasujemo o ukrepu, za katerega novi parlamentarni Odbor za pravice žensk in enakost spolov želi, da se izvede v prihodnjih letih.

Zeleni smo zelo zadovoljni s tem precej naprednim poročilom. Zvrhano poln je načrtov, ki želimo, da se izvedejo. Končno želimo, da se sprejmejo zakonodajni ukrepi za nadaljnje sodelovanje moških in žensk pri varstvu s pozivom za očetovski dopust. Končno predlagamo, da se podpre ženske pri odločanju z upoštevanjem norveške prakse kvot za svete direktorjev.

Zeleni smo tudi resnično zadovoljni s pozornostjo, ki se posveča učinkom krize na ženske: brezposelnost ženske je drugačna in učinki zmanjšane javne porabe so drugačni. To moramo resno obravnavati.

Močno upamo, da bo Parlament pokazal pogum in pripravljenost za boj proti diskriminaciji žensk in podpreti enakost s konkretnimi ukrepi, ki bi lahko dejansko prinesli rezultate z glasovanjem v korist temu poročilu. Upamo, da bo Komisija ustrezno ukrepala.

Konrad Szymański, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, s svojim predlogom, da se poskrbi, da bo splav v Evropski uniji prosto dostopen, to poročilo krši izključno pristojnost držav članic na tem področju. Vendar pa to ni najpomembnejši razlog za glasovanje proti temu dokumentu. Danes ni potrebna nikakršna vera, da vidimo v nerojenem človeškem zarodku osebo. Preprost pregled z ultrazvokom, ki je na voljo v vsakem mestu v Belgiji, celo v najmanjših, je dovolj, da nam omogoči, da vidimo podobo nerojenega človeškega bitja na zaslonu. Zato bi moralo vsako odgovorno zakonodajno telo storiti vse, kar je mogoče, da se zmanjša število splavov. Večja dostopnost splava je kazalec, kako je padla naša kultura in kaže naš odmik od človeških vrednot. Zato bi prosil, da se to upošteva, preden kdor koli v tej dvorani glasuje za ta škodljivi dokument.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospa predsednica, kakor kaže resničnost in potrjuje sam Eurostat, ima gospodarska in socialna kriza resen učinek na ženske. Tako je zaradi vse večje brezposelnosti, negotovega dela in nizkih plač v povezavi z razlikami v plačilih med moškimi in ženskami, ki so se ponovno povečale in povprečno presegle 17 % na ravni EU. Tako je tudi zaradi revščine, ki je nastala zaradi vprašanj, ki obkrožajo nizke plače in dohodke, vključno z upokojitvami in pokojninami za starejše ženske, ali pa zaradi težav z dostopanjem do nizkocenovnih ali brezplačnih kakovostnih javnih storitev. Prav tako obstajajo vprašanja trgovine z ženskami in deklicami in prostitucije, nasilja na delu in doma in različnih oblik diskriminacije žensk v ranljivejših položajih.

Kakor je poudarjeno v poročilu, in tu bi rada čestitala našemu poročevalcu, je zato nujno pri razvoju politike Skupnosti posvetiti določeno pozornost gospodarskemu in socialnemu položaju žensk. Za to je potrebna študija socialnega vpliva novih strategij Skupnosti za preprečevanje povečanja diskriminacije in neenakosti, za zagotavljanje kakovosti v socialnem napredku in ne v upadanju gospodarskih, socialnih pravic in pravic na področju zaposlovanja, in za zaščito družbenega namena materinstva in očetovstva. Nujno je vlagati v resnično strategijo za razvoj in socialni napredek, ki daje prednost zaposlovanju s pravicami, proizvodnji, kakovostnim javnim storitvam in socialni vključenosti. Čas je, da bistveno napredujemo pri izboljševanju življenj večine žensk, tudi na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, in da prekinemo hinavščino, ki še vedno obkroža vprašanje splava.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospa predsednica, v Evropi se širi ideologija, ki uči neenakosti moških in žensk. Pravi, da imajo ženske slabši status kot moški. Pravi, da mora biti v okviru zakonodaje o dedovanju delež moškega dvakrat večji od ženskega. Pravi, da sta na sodišču za pričanje potrebni dve ženski priči v nasprotju z eno moško. Pravi da so v sojenju glede posilstva potrebne štiri moške priče, da se obsodi moškega, pričanje ženske pa se ne prizna, tudi ne pričanje posiljene ženske. Mimogrede, štiri priče morajo biti muslimani, ne nemuslimani.

Uganili ste, da govorim o šeriatskem pravu. Torej, očitno nekateri muslimani verjamejo, da dobijo samomorilski napadalci v Raju za nagrado 72 devic, a nikjer ne najdem navedbe, da ženske samomorilske napadalke dobijo enakovredno nagrado moških. Zagotovo je to očiten primer spolne diskriminacije.

Britanska vlada je na nekaterih sodiščih že uradno priznala šeriatsko pravo. Medtem ko je bigamija v Združenem kraljestvu še vedno nezakonita, pa so poligamne islamske žene uradno priznane kot vzdrževani družinski člani za namene davčne olajšave in plačila prispevkov.

Evropa drzno koraka nazaj proti Arabiji iz šestega stoletja. Če hočemo pravo enakost, potem posamezne evropske države nikakor in v nikakršni obliki ne smejo priznati šeriatskega prava.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, na trg dela vstopa več žensk. Vendar pa več delovnih mest ne pomeni več kakovostnih delovnih mest. Veliko število žensk dela za krajši delovni čas in na delovnih mestih, ki jih je sedanja kriza najbolj prizadela. Približno 60 % vseh univerzitetnih diplomantov je žensk, a vseeno obstajajo ovire, ki ženskam učinkovito preprečujejo, da bi svoje možnosti čim bolje izkoristile. Zato moramo vzpostaviti zavezujoče minimalne standarde: minimalne standarde, ki veljajo za celotno EU, glede očetovskega dopusta, izboljšane otroške oskrbe in izboljšane zdravstvene oskrbe. Tako lahko prekinemo mnogo stereotipov, ki temeljijo na spolu, in končno dosežemo nujno resnično enakost spolov.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Gospod Tarabella mi bo vsekakor oprostil, če se ne bom najprej zahvalila njemu, ampak bom svojo zahvalo najprej namenila komisarju Špidli, ker je verjetno tu z nami zadnjič kot komisar. Rada bi poudarila njegovo predanost obravnavanju enakosti spolov, zaposlovanja žensk in podobnih problemov.

V zvezi s poročilom se je pojavilo več vprašanj. Pozornost bi rada pritegnila k vsaj dvema točkama: ena je razlika v plačilu za moške in ženske. Zadnji statistični podatki kažejo na razliko za več kot 17 %. Izboljšave ne prihajajo le počasi, ampak so tudi dvoumne, ker je številka višja, kot je bila pred dvema letoma. In v resnici še ne vemo, kakšne bodo posledice krize. Vsakodnevne izkušnje kažejo, da kratkoročno ni verjetno izboljšanje.

Vendar pa je v osnovi nesprejemljivo dejstvo, da se razlike v plačah ne kažejo le pri tistih, ki svoje kariere šele začenejo, ampak tudi, ko se matere vračajo na trg dela po porodniškem ali starševskem dopustu. V Evropi, ki se bori z demografsko krizo, je to samo po sebi moteče in popolnoma nesprejemljivo. Predpisi EU takšno diskriminacijo očitno prepovedujejo.

Kakor je bilo že omenjeno, ustrezen pravni standard izhaja iz leta 1975, in očitno je, da je ta direktiva, kot mnoge druge, popolnoma neučinkovita. Zelo sem vesela, da je komisar Špidla naznanil, da lahko pričakujemo v letu 2010 poročilo o korakih, ki jih namerava narediti Komisija za učinkovitejšo zakonodajo. Rada bi dodala le še en stavek, ki zadeva listino o pravicah žensk. Verjetno je pomembnejše in nujneje izboljšati učinkovitost in dostopnost obstoječih zakonov, kot pa ustvariti nov pravni standard, ki bo ravno tako neučinkovit kot so bili prejšnji.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Gospa predsednica, najprej bi rada čestitala poročevalcu za njegovo odlično delo in upam, da bodo predlogi, ki jih vsebuje ta resolucija, sprejeti. V evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti smo priča obrazu revščine, ki dobiva vse bolj ženski spol. Večina skoraj 80 milijonov ljudi, ki živijo v Evropi v revščini, so ženske in otroci. Ženske bolj kot kdor koli drug trpijo v gospodarski in socialni krizi. Ženske so zadnje, ki so vstopile na trg dela, in prve, ki so brezposelne, in poleg tega je bila razlika v plačilu moških in žensk 15-odstotna, leta 2009 pa že več kot 17-odstotna.

Vašo pozornost bi rada pritegnila k nekaterim predlogom, ki menim, da so inovativni in zelo pomembni, in bi prosila za podporo kolegov poslancev za te predloge: zelo potrebna izdelava evropske listine o pravicah žensk, kakor je že bilo omenjeno, predlog direktive za preprečevanje in boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, nasilja v družini in trgovine z ženskami, vključitev očetovskega dopusta v evropsko zakonodajo, ki že obstaja v ogromni večini držav članic, za spodbujanje ravnotežja med poklicnim življenjem ter družinskim in osebnim življenjem, in povečanje rodnosti.

Zaključiti bi želela z zahvalo komisarju Špidli za vse, kar je storil pri spodbujanju enakosti spolov in za njegovo udeležbo v Evropskem parlamentu. Želim vam veliko uspeha, komisar.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi sama želim čestitati poročevalcu, gospodu Tarabelli, za to poročilo. Trdno sem prepričana, da to poročilo nudi odgovor na potrebo po boju proti stereotipom in pojavu spolne diskriminacije. To poročilo je morda nekaj povprečnega za mnoge od mojih kolegov poslancev, a zame je obnovljena, učinkovitejša obveznost za enakost spolov na evropski ravni, ki je usmerjena v izboljšanje socialno-ekonomskega statusa žensk, zlasti tistih iz novih držav članic, pa tudi za zagotavljanje njihove širše zastopanosti v političnem in poslovnem življenju in spodbujanje razvoja njihove kariere.

Glede na to, da socialne, pravne in ekonomske ustanove določajo dostop žensk in moških do sredstev, njihove priložnosti in sorazmerno moč, menim, da je izredno pomembno, da se ženskam zagotovi enake pravice glede njihove vključenosti v politiko, zasedanja pomembnih političnih in vodilnih položajev v poslovanju in njihovo zastopanje na najvišji ravni v upravah podjetij. To velja tudi za vsa večja izobraževalna usposabljanja in nudenje enakih možnosti ženskam kot moškim za razvoj kariere, zlasti po dolgem obdobju porodniškega dopusta. Hkrati pa je treba vedno premisliti tudi o ohranjanju ravnotežja med kariero in družinskimi obveznostmi.

Oblikovati moramo institucionalni mehanizem za začetek dosledne politike glede tega vprašanja, ker je mogoče v boju proti spolni diskriminaciji zmagati z uvedbo dolgoročnih pozitivnih spodbud in zakonodajnih reform in s povečanjem prihodkov in kakovosti življenja. Drugače v tem parlamentu danes ne bi razpravljali o tem.

Da bi bistveno napredovali na področju enakosti pred zakonom, enakih možnosti, vključno z enako plačo za opravljeno delo, in enakim dostopom do kadrov in drugih proizvodnih virov, ki zagotavljajo več možnosti, imamo mi – Evropski parlament in Evropska komisija – priložnost spodbujati države članice in civilno družbo in jih moramo spodbujati, da sprejmejo učinkovite ukrepe.

Verjamem, da bo imela enaka udeležba ženski pri upravljanju z viri, v gospodarskih možnostih in v vladnem in političnem življenju, pozitiven vpliv na gospodarski razvoj naše družbe, ter bo s tem okrepila sposobnost držav za razvoj, zmanjšala revščino in bo učinkovito in bolje vodena.

V tem smislu je spodbujanje enakosti spolov pomemben element strategije za izhod iz gospodarske krize in zagotavljanje zadovoljive rešitve za demografsko krizo. To bo moškim in ženskam zagotovilo priložnost, da se spopadejo z revščino in izboljšajo svoj življenjski standard.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Gospa predsednica, pozornost nove Komisije bi rada usmerila v dva vidika poročila, ki sta zlasti pomembna za našo skupino, Zelene, in upam, da bosta ti dve pripombi posredovani prihodnjemu odgovornemu komisarju.

Dve točki: prva se nanaša na dolgo pričakovano revizijo Direktive o enakem plačilu za enako delo. Mislimo, da je to ključnega pomena za ženske po Evropi. Razlika v plačilih je nesprejemljiva: sedaj smo v letu 2010 in čas je, da se izvedejo ukrepi za izničenje te razlike. Vi, gospod Špidla, ste priznali, da potrebujemo nove pravne ukrepe. Resnično se veselimo, da bomo od Komisije prejeli predlog o novem pravnem ukrepu v tem zakonodajnem obdobju.

Druga točka se nanaša na upravičenost do očetovskega dopusta. Tu bi rada poudarila, da se to poročilo nanaša na enakost žensk in moških. Tudi za moške želimo enakost, da bodo lahko preživljali svoj čas s svojimi otroki in imeli to odgovornost, če si to želijo. Potrebujemo enako izbiro za ženske in moške o tem, kako živeti, kako delati in kako skrbeti za njihove družine in otroke. Torej, medtem ko menimo, da je za Evropski parlament nujno, da pošlje signal očetom, bi radi poslali več kot le signale: radi bi odprli vrata sodobni družbi. Na Komisijo se zanašamo, da bo končno uvedla zelo sodobno in v prihodnost usmerjeno direktivo v zvezi s tem vprašanjem.

Nazadnje pa se že zelo veselimo predlogov španskega predsedstva v zvezi z izkoreninjenjem nasilja nad ženskami po Evropi in upamo, da bo Komisija te predloge upoštevala.

Julie Girling (ECR). – Gospa predsednica, ženske poslanke EP smo zagotovo v manjšinskem položaju. Imamo zadovoljivo in spodbudno delo z enakim plačilom, enakimi pokojninami, enakim dostopom do odgovornih položajev: torej zelo drugače kot mnogo naših volivcev.

To poročilo pozdravljam in odobravam poudarek, ki ga gospod Tarabella daje gospodarski blaginji žensk. Mislim, da je to najpomembnejši dejavnik pri spodbujanju enakosti spolov. Če ženske nadzirajo svoja življenja v ekonomskem smislu, lahko mnogo bolje nadzirajo vse druge vidike svojih življenj. Zagotoviti moramo, da v teh težkih gospodarskih časih ženske ne bodo ostale zadaj na slabo plačanih in nezanesljivih delovnih mestih.

Rada bi čestitala Evropskemu inženirskemu združenju za njihovo nedavno politično vizijo, v kateri pozivajo k spodbujanju študija matematike in znanosti, zlasti za ženske. Želijo, citiram „pripeljati mnogo večje število kvalificiranih žensk, ki so se predolgo izogibale mnogih področjih inženirstva“.

Da, položaj žensk se nanaša na politike, na usmerjanje, a tudi na ukrepanje: ukrepanje, ki je glasnejše od besed. To je pot naprej, s prosvetljenimi delodajalci, ki priznavajo moči žensk in spodbujajo njihovo ekonomsko blaginjo.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila gospodu Tarabelli in njegovim kolegom v Odboru za pravice žensk in enakost spolov za zelo dobro poročilo.

Poudarila bi predvsem dve zadevi. Upam, da plenarno zasedanje podpira pomembnost očetovskega dopusta. Očetovski dopust ne pošilja le pomembnega signala, da sta za otroke odgovorna oba starša, ampak ima tudi številne pozitivne posledice. Študije kažejo, da očetje, ki so imeli očetovski dopust, še naprej prevzemajo večjo odgovornost za dom, družino in otroke v kasnejšem življenju. Z drugimi besedami, vključevanje očetov ustvarja razumno podlago za nadaljnje delo v zvezi z enakostjo.

Druga točka, ki bi jo rada izpostavila in jo podpiram, je, da je treba ženskam končno priznati moč, da same odločajo o svojih telesih, o svoji spolnosti in reprodukciji. Dajanje te moči ženskam pomeni, da so otroci, ko se rodijo, zaželeni in da so resnično sposobni za razvoj – to je osnovna pravica vsakega otroka. Radi bi doživeli, da se preneha uničevanje ženskih življenj, dejstvo, da ženske še danes umirajo zaradi nezakonitih splavov. Dajte ženskam pravico do samoodločanja – ne le, ko gre za finance, politiko in družbo, ampak tudi glede njihovih teles.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospa predsednica, tudi jaz menim, da je to vprašanje pomembno, in zato, ko sedim in poslušam to razpravo, se moram čuditi dejstvu, da kaže, da vse politične skupine, z izjemo skupine Evropa svobode in demokracije, mislijo, da je boj za enakost žensk nekaj, kar morajo ženske reševati same. Morda boste ta vtis dobili v vsakem primeru, ko tu danes poslušate drugače odlične govornike. Mislim, da imamo osupljivo pomanjkanje govornikov, in vesel sem, da je moja skupina uspela poslati dva.

Glede na povedano v zvezi z načinom in obliko razprave, bi rad povedal, da je po mojem mnenju samo poročilo močno osredotočeno le na družbeno-gospodarske premisleke. Mnogo je govora o trgu dela, razlikah v plačilu, usposabljanju, pravilih o direktorjih podjetij in podobnem, in te stvari so vsekakor pomembne; a obstaja zlasti eno področje – kakor je že omenil eden od prejšnjih govornikov –, ki je popolnoma odsotno, in to je velik kulturni problem, s katerim se srečujemo zaradi priseljevanja iz islamskega sveta. Mislim, da je nekoliko sramotno, da v poročilu, kjer bi morale biti obravnavane enake pravice žensk, niso niti omenjeni problemi, kot so vsiljene poroke, vsiljeno nošenje naglavnih rut, uboji iz časti, obrezovanje, pomanjkanje dostopa do izobrazbe in tako dalje. Te elemente je treba vključiti, če želimo točno sliko Evrope v letu 2010.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Rada bi predlagala, da Evropski parlament k vprašanju splava pristopi na nov način. Pozivam, da končno prekinemo izredno laž, da je splav za ženske nekaj koristnega, celo merilo svobode žensk. Ne! Kakor ve mnogo ljudi, žensk in moških enako, je splav boleče in škodljivo nadlegovanje ženskega telesa in duše. Ravno zaradi tega, namesto, da neprestano govorimo o enostavnejšem dostopu do splava, raje končno govorimo o preprečevanju splavov, to poudarjajmo in v zvezi s tem pomagajmo ženskam. Pomagajmo ženskam, da se pripravijo na načrtovane nosečnosti, in če pride do nenačrtovane nosečnosti, če je spočet nenačrtovan otrok, bi moral ta otrok imeti možnost priti na svet in, da ga z ljubeznijo vzgajajo ženske, pari, ker bi morali dobiti vso pomoč in podporo, da bi lahko to storili.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, predlog resolucije gospoda Tarabelle, ki se nam je v Odboru za pravice žensk in enakost spolov pridružil po zadnjih evropskih volitvah, je velikopotezno. Zlasti imam v mislih odstavek 20: „Parlament želi, da bi bila kar najhitreje oblikovana evropska listina o pravicah žensk“.

Vsakdo, ki je seznanjen z zgodovino evropskega povezovanja, se bo spomnil, da je bilo že v Rimski pogodbi poskrbljeno za načelo enakosti spolov na trgu dela. Zakoni o enaki obravnavi žensk in moških obstajajo v vsakih državi članici. Enostavno je zahtevati nove listine. Težje pa je uporabljati obstoječe instrumente.

V resnici pa, če ne bomo odstranili odstavka 20 iz tega predloga resolucije, bomo k Evropski konvenciji Sveta Evrope o človekovih pravicah, k listini Evropske unije o temeljnih pravicah in k popolnoma novemu inštitutu za enakost spolov prispevali četrti instrument, ki bo imel obliko posebne nove listine, posvečene podpiranju žensk.

Imam nekaj vprašanj. Kakšna bi bila korist nove listine za pravice žensk? Kakšno dodano vrednost bi prinesla? Je ni. Zmotno je verjeti, da bo listina rešila probleme žensk. Naravni zakon, ki bi nas moral voditi v naših mislih in v naših odgovornih političnih ukrepih, ne priznava posebnih pravic. Nihče ne more reči, da so v

pravnih instrumentih zanemarjene pravice žensk. To bi bilo nepošteno v intelektualnem smislu in dejansko nepravilno.

Zato glasujem proti odstavku 20. Listina je glavno vprašanje. Če bo odstavek 20 ostal v predlogu za resolucijo, je ne morem podpreti.

Nazadnje, gospod komisar, se vam zahvaljujem za sodelovanje z Odborom za pravice žensk in enakost spolov med vašim mandatom.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Gospa predsednica, najprej bi rada čestitala svojemu kolegu, gospodu Tarabelli, za poročilo o enakosti, ki ga je napisal, in za njegovo uspešno izvajanje naloge, v kateri obravnava celo vrsto vprašanj, ki se nanašajo na enakost spolov.

Priznati moramo, da je bil v zvezi z enakostjo dosežen določen napredek. Vendar je potrebnega še mnogo truda, zlasti v okviru gospodarske in socialne, krize, ki ima še večji vpliv na en že izredno ranljiv del prebivalstva, namreč na ženske.

Prav tako moramo poudariti dvojno diskriminacijo, ki včasih vpliva na ženske zaradi prizadetosti, starosti ali njihove pripadnosti nacionalni manjšini. Rada bi poudarila tri posebne točke. Na evropski ravni se moramo opremiti s skupnimi, zanesljivimi in skladnimi kazalniki. To bi nam moralo omogočiti, da predlagamo rešitve, ki odražajo pogoje resničnega življenja in jih je mogoče izmeriti z uporabo verodostojnih podatkov, ki se nanašajo na enakost spolov.

Če se želimo resnično pomakniti k resnični enakosti, potem je treba na evropski ravni uvesti očetovski dopust. To je pomemben dejavnik, ko gre za enakost možnosti pri zaposlovanju in družinskem življenju.

Nazadnje, moja tretja točka je, da enakost spolov nujno sloni na tem, da imajo ženske nadzor nad svojimi telesi. To zelo jasno pomeni, da morata biti kontracepcija in splav čim bolj dostopna ženskam. Žal mi je, da je to vprašanje bilo rečeno še vedno tako občutljivo, a očitno je, da dokler ženske ne bodo mogle nadzirati svojih spolnih pravic, nismo uspeli doseči svojega cilja v boju za resnično enakost moških in žensk.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej moje pohvale gospodu Tarabelli, sedaj pa k poročilu. Enakost žensk in moških sama po sebi ni cilj, je pa predpogoj, za doseganje naših splošnih ciljev.

Enakost v vsakodnevem življenju je v interesu vseh, tako moških in žensk, a tega problema ne bomo rešili le s posameznimi kosi zakonodaje. Dejstvo, da o tem še danes razpravljamo in o tem razpravljamo že 40 let, je znak, da nas bo le večstranska povezana politika približala našemu cilju. Zato bi rada poudarila veliko pomembnost izvajanja in nadzora.

Drugič, širjenje zastarelih spolnih stereotipov pušča moške in ženske v bistveno srednjeveških vlogah v družbi in krepí neenakost spolov. Radi bi spremenili položaj, a prav tako moramo biti tudi sami za vzor. Jutri bomo ratificirali novo Evropsko komisijo, v kateri je zastopanih le tretjina žensk. Tega danes ne moremo več spremeniti. Pozvala bi, da se za izvolitev naslednje Komisije imenujeta dva kandidata za komisarja iz vsake države članice – moški in ženska. Tako ne bomo izbirali na podlagi spola, ampak na podlagi njihove sposobnosti. Statistika izobrazbe kaže, da se ženske tega ne bi smele bati, in tako sem prepričana, da se ne bi smele sramovati. Nazadnje pa bi se rada zahvalila gospodu Špidli in upam, da bo izpolnil vse cilje, ki si jih je zastavil.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospa predsednica, v tem pomembnem poročilu iz leta 2009 je po pravici navedeno, da je nasilje temeljna ovira do enakosti moških in žensk. Vendar pa se ne nanaša prav na nasilje v družini. Žal je ta problem zelo razširjen in vpliva na vse skupnosti. Na primer, v Grčiji je bilo v zadnjih osemnajstih mesecih zabeleženih 35 umorov.

A vseeno so podporne strukture za zlorabljene ženske osnovne ali pa sploh ne obstajajo. Evropski parlament bi moral spodbujati države članice, vključno z Grčijo, naj ustvarijo podporne strukture za zlorabljene ženske v vsaki lokalni oblasti, s celotnim psihološkim, pravnim in poklicnim svetovanjem in hoteli za ženske z ustreznim osebjem.

Države članice bi morale prav tako upoštevati spremembe, ki so jih predlagale ženske organizacije in odvetniki, da popravijo nejasnosti in vrzeli v zakonodaji v zvezi z nasiljem v družini. Nazadnje bi bilo treba v šolah uvesti programe proti spolni diskriminaciji v želji po spremembi socialnega stereotipiziranja.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Rad bi najprej povedal, da menim, da je prav, da Evropski parlament tesno sodeluje v vprašanju kot je enakost spolov. Vendar pa si ne morem kaj, da ne bi mislil, da naša evropska politika trpi zaradi resne, zelo resne oblike shizofrenije. Rad bi citiral iz nedavnega poročila agencije. Šestnajstletno Medine Memi iz mesta Kahta v turški provinci Adiyaman je njena družina živo zakopala v kurnik poleg družinskega doma. Policija jo je našla, kako je slonela v sedečem položaju, zakopana dva metra pod zemeljsko površino. Pri mrlškem ogledu so ugotovili, da je imela deklica v pljučih in v želodcu veliko količino prsti. Oče deklice je mirno priznal svoje dejanje policiji in dejal, da jo je zakopal, ker se je spoprijateljila z nekimi dečki. Gospe in gospodje, v Turčiji in podobnih državah ženske ubijajo na ta način samo zato, ker so na primer govorile z drugimi moškimi. Če enakost spolov jemljemo resno, kako lahko sploh gojimo predstavo, da bi lahko bila država s takšnim odnosom do žensk del civilizirane Evrope. Enakost spolov ne pomeni le preračunavanja majhnih razlik v dohodkih, ampak predvsem pravico do življenja in človeškega dostojanstva, ki se ženskam v mnogih naših sosednjih državah vedno znova odreka.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Gospa predsednica, danes razpravljamo o poročilu o napredku na področju enakosti moških in žensk v Evropski uniji. Razprava je potekala o mnogih stvareh, a če v poročilu manjka ena tema, je to strašna neenakost moških in žensk v evropski muslimanski skupnosti, kjer so ženske popolnoma podrejene moškim na podlagi pravil Korana. Udeležba muslimanskih žensk v poklicnem življenju ali pri višjem izobraževanju skoraj da ni odprta za razpravo za moške in, če sploh, morajo ženske nositi burko ali naglavno ruto, ki močno zmanjšuje njihove možnosti, da najdejo delo.

Zato bi se morala Evropska unija boriti, ne za pravico do nošenja burke, ampak za pravico, da lahko ženske delajo ne da bi jo morale nositi. Nizozemska stranka za svobodo (PVV) podpira Francijo pri poskusu prepovedi burke na javnih mestih in bi želela videti, da se takšne prepovedi uvedejo na nacionalni ravni tudi v drugih državah članicah. Gospa predsednica, nekaj je treba storiti glede nezaslišanega podrejanja teh žensk.

PVV želi energičen boj proti tej zaostalosti. Te ženske imajo pravico do svobode izražanja in svobode do študiranja ne da bi se morale bati Islama, ki bi jih izoliral. Čas je za novi val emancipacije. PVV zato ne bo potrdila tega poročila, saj v njem niso obravnavana zelo pomembna vprašanja, kar mislimo, da je velika sramota.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, mnogokrat smo danes že slišali, da ženske v Evropi še naprej trpijo zaradi neenakosti na delovnem mestu. Vendar pa se je stopnja njihove zaposlenosti dvignila z 51 % v letu 1997 na 58 % v letu 2007. Danes so ženske visoko usposobljene, a število žensk na vodstvenih položajih je ostalo v zadnjih nekaj letih nespremenjeno, vseeno pa je število studentk, ki se vpšejo na študij ekonomije, poslovanja in prava višje kot število študentov.

Priznati moramo, da je bilo leta 2007 31 % žensk zaposlenih na delovnih mestih s krajšim delovnim časom, kar je štirikrat več kot moških. V povprečju ženske zaslužijo 17,4 % manj kot moški, so v večji nevarnosti za revščino in zlasti na starost jih prizadanejo ne le samota in odvisnost od nege, pač pa tudi revščina. To moramo spremeniti.

Ženske v podjetjih, ženske na delu – to glasno zahtevamo. Pozivamo k posebnim sporazumom, da starševski dopust in varstvo mater postaneta enakopravna in nekako smo dosegli ravno nasprotno: ženske so predrage in ne dobijo delovnih mest. Ekonomija si izmišljuje vse rešitve. Dejanska nepravilnost tega položaja leži v podrejenem položaju žensk in dejstvu, da so slabo priznane njihove družinske in gospodinjске dolžnosti.

Gospod komisar, ravno ste povedali, da bi želeli, da se izvede analiza stroškovne koristi tega položaja, a tega ne morete niti izračunati niti plačati. Priznati moramo, da bi matere in očetje z veseljem izbrali skrb za svoje družine, če jih ne bi obravnavali kot manjvredne in če to ne bi bilo na splošno neugodno za napredovanje njihove kariere. Ljudje, ki opravljajo družinsko delo, opravljajo zelo pomembno delo v družbi, ker ustvarjajo našo prihodnost, pridobivajo spretnosti in celo krepitev vloge in položaja tudi za njihove prihodnje poklicne dejavnosti.

Zato bi morala ekonomija delati v podporo družinam in ženskam. Mnogo nujneje je premisliti o načinu delovanja naših družb kot pa ustanavljati nove evropske centre in inštitute za nadzor.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospa predsednica, mednarodna gospodarska kriza ima očitno negativen vpliv na moške in ženske. Povzročila je izgubo dela in njena posledica so politike finančnega varčevanja. Vendar pa tega ne smemo nikakor izkoriščati v izgovor za prenehanje spodbujanja politik enakosti, ker so te politike lahko gonilo socialnega in gospodarskega napredka in oživitve Evrope.

Istočasno pa je kriza edinstvena priložnost in izziv, da Evropska unija in vlade držav članic ustvarijo pogoje za povečanje konkurenčnosti v svetovnem merilu s pregledom in vključevanjem razsežnosti enakosti spolov v vsako politiko, da bi obravnavala dolgotrajne demokratične primanjkljaje na račun žensk.

Pospešiti moramo svoja prizadevanja, da odpravimo razlike v plačilih, nasilje, stekleni strop, diskriminacijo in revščino. Najti moramo načine za uskladitev dela in družinskega življenja, izboljšanja varstvenih ustanov za otroke, dojenčke in ostarele, podpore zaposlenih žensk in zaposlenih parov ter enostarševskih družin in invalidov. Vendar pa moramo najprej učinkovito v prakso spraviti vso zakonodajo o enakosti.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, imamo evropsko leto proti revščini in izključenosti. Ženske so še vedno v zelo veliki nevarnosti, da postanejo revne ali da morajo živeti v revščini. Mnogo majhnih korakov jim pomaga do tega položaja: dekleta so nagnjena k izbiri delovnih mest, ki niso tako dobro plačana. Potem se odločijo, da bodo imela otroke, kar jih pogosto privede do tega, da lahko opravljajo le delo s krajšim delovnim časom. Ali pa se morajo odločiti, da bodo skrbele za svoje starše ali stare starše, kar starejše ženske spet postavlja v položaj, ko se ne morejo vrniti na delo. Ta obdobja se seštejejo in posledično poklicne kariere žensk napredujejo mnogo počasneje. To se prav tako odraža v dejstvu, da imajo na primer nižje plače. Ta zadeva ima mnogo vidikov in mnogi med njimi so bili vključeni v to poročilo.

Resnično pomembno sporočilo, ki ga moramo prenesti je, da je zunaj že mnogo priložnosti, a dekleta in ženske jih morajo izkoristiti. Zavest, da dekle študira inženirstvo in da je dovolj pogumna, da to počne – to moramo spodbujati v šolah. To prav tako velja zlasti za priseljenke. Prav tako bi rada bi podala še eno pripombo: če danes pogledate po dvorani, boste videli, da je na tej razpravi prisotnih dve tretjini žensk in ena tretjina moških. Pridobiti moramo tudi moške, da se bodo za to temo mnogo bolj zanimali, da bomo lahko nekega dne videli še preostali dve tretjini moških, ki bodo skrbeli za ženska vprašanja in jih podpirali.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, v poročilu gospoda Tarabelle o enakosti žensk in moških v Evropski uniji je bilo Evropski komisiji in državam članicam podanih več pomembnih predlogov. Ponovno, izpostavljen je bil problem neenakosti v smislu plačil ženskam, prav tako pa tudi odsotnost zakonodajnega predloga Komisije, da bi se te razlike zmanjšale. Postavljeno je bilo vprašanje žensk, ki delajo v malih družinskih podjetjih, kjer ženske pogosto niso vključene v socialno varstvo, njihovo delo pa ni zabeleženo v registrih trajanja njihovega dela in tako se to delo ne šteje za njihovo pokojninsko pravico. Poudarjena je bila pomembnost in nujnost svetovanja na področju kariere, ki bi pomagala aktivirati ženske, ki so izgubile svoje mesto na trgu dela, zelo pogosto, ker so rodile otroka ali pa so ostale doma, da bi skrbele za ostarelo osebo. Poudariti je treba potrebo po podpori žensk, ki želijo ustanoviti svoje podjetje. Nekdo je pozval k spodbujanju tehničnih poklicev med mladimi ženskami, ki so na začetku svojega poklicnega življenja, da bi se povečal delež žensk na delovnih mestih, ki jih značilno opravljajo moški. Poudarjena je bila potreba po prednostni obravnavi skupin žensk, ki so v posebno težkih položajih, kot so invalidne ženske, starejše ženske in ženske, ki skrbijo za vzdrževane osebe.

Vendar pa so po moji oceni med temi pomembnimi in temeljnimi vprašanji tudi nepotrebne določbe, ki se nanašajo na reproduktivno zdravje in druge, ki omogočajo širok in neomejen dostop do splava. Pozornost kolegov poslancev bi rada pritegnila k dejstvu, da so odločitve o zadevah, povezanih s splavom, v pristojnosti vlad posameznih držav članic. Borimo se za enako obravnavo moških in žensk, a to ne sme biti odvisno od izbir, povezanih s področji spolnosti. Takšna praksa lahko bistveno zmanjša podporo za poročilo, o katerem razpravljamo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Najprej bi se rada zahvalila poročevalcu, gospodu Tarabelli, za delo, ki ga je opravil.

Da bi premagali to gospodarsko nazadovanje, je zelo pomembno, da vlagamo v človeški kapital in družbeno infrastrukturo ter tako ustvarimo pogoje, da bodo lahko ženske in moški izkoristili vse svoje možnosti.

Evropska unija se je sedaj približala cilju libbonske strategije, da se doseže 60-odstotna stopnja zaposlenosti žensk do leta 2010. Vendar pa se zaposlenost žensk močno razlikuje od ene države članice do druge. Zato morajo Komisija in države članice učinkovito ukrepati, da bi zagotovile, da se bo izvajala Direktiva o enakem obravnavanju moških in žensk na področju zaposlovanja in poklica.

Danes se plačila moških in žensk v državah članicah močno razlikujejo in zato moramo države članice nujno pozvati, naj uporabljajo načelo „enakega plačila za enako delo“. Komisija mora še predložiti v razpravo predlog, ki se nanaša na uporabo načela enakega plačila za moške in ženske.

Nujno je spodbujati enako delitev odgovornosti med moškimi in ženskami glede osebnega in družinskega življenja in bolje razporediti čas, odmerjen za plačano ali neplačano delo.

Države članice morajo sprejeti vse mogoče ukrepe za dostop do ustanov za varstvo predšolskih otrok.

Še vedno je treba rešiti zadevo očetovskega dopusta. Zato moramo najti skupno rešitev za utrditev tega dopusta v direktivi.

Vendar pa je v posvetovanjih Komisije glede nove strategije za leto 2020, premalo pozornosti posvečene zadevam enakosti moških in žensk. Zadeve glede enakosti spolov je treba okrepiti in vključiti v novo strategijo.

Za zaključek pa bi se z vsem srcem rada zahvalila članu Komisije za naše dolgo sodelovanje na področjih enakosti spolov, zaposlovanja in družbenih zadev. Hvala in vso srečo!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, v Evropi prihaja do sprememb – kar lahko vidimo iz poročila –, ki so naklonjene izboljššanemu izobraževanju in povečanju zaposlovanja žensk, čeprav še vedno obstajajo velike razlike. To izboljšanje se dogaja na področjih, kjer se ženske odločajo zase in kažejo pobudo in pogum. Vendar pa na področjih, kjer nimajo veliko vpliva, delujejo stereotipi, ki jim ne dopuščajo, da bi napredovale ali sodelovale v javnem življenju. Zato se število žensk na vodilnih položajih ne povečuje in zato se njihovo sodelovanje v politiki povečuje zelo počasi. Zato je tu ključnega pomena, da se borimo proti stereotipom in izvajamo ukrepe, ki so namenjeni za spodbujanje enakosti spolov v javnem življenju in v politiki. Poročilo govori o krepitvi teh ukrepov, a to ni dovolj. Skupaj moramo podati takšne predloge. Komisijo in države članice moramo spodbujati, da bodo začele razpravljati in da bodo ukrepale za povečanje udeležbe žensk v politiki. Kjer so ženske vključene v politiko, se več pozornosti polaga na socialne zadeve, ustanove za varstvo otrok, ženske zadeve in enakost žensk na splošno.

Na Poljskem smo začeli razpravo o temi prednostnih nalog v politiki. Skupina žensk je začela ljudsko pobudo, da bi se izdelal osnutek zakona enakopravnosti v politiki, da bi morale biti 50 % kandidatov na volitvah žensk. Zbrali smo več kot 100 000 podpisov v podporo temu zakonu in smo jih predložili poljskemu parlamentu. Začela se je velika razprava in ne vem, ali bo ta zamisel uspešna – če bo parlament glasoval za naš predlog. Ne vem, če bo to velik uspeh, a sama razprava, ki poteka, je močno spremenila družbeno zavest. Imamo rezultate glasovanj, ki to kažejo. Zato pozivam, da se takšna razprava o udeležbi žensk v politiki začne v državah Evropske unije.

PRESEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Gospod predsednik, dobro je, da resolucija, o kateri razpravljamo, vključuje točko 38, ki določa, da morajo imeti ženske nadzor nad svojimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami, namreč glede enostavnega dostopa do kontracepcije in splava in možnost varnega splava. To je pomembno, zlasti za državljane držav, ki imajo restriktivne zakone proti splavu in kjer se širi zmotna propaganda za življenje. V moji državi – na Poljskem – politična pravica, ki je v oblasti duhovščine, ne dopušča ustrezne spolne vzgoje in omejuje kontracepcijo in zakonit splav. Celo beseda „splav“ je bila skoraj v celoti izločena iz poljskega jezika in jo je nadomestil izraz „uboj spočetega otroka“. Da bi prekinili zakonitve prekinitve nosečnosti, ki se jih vsako leto izvede le nekaj sto, že več let potekajo poskusi, da bi se poljski ustavi dodala klavzula, ki bi ščitila življenje od trenutka spočetja. Številka 100 000 nezakonitih splavov ne moti tako imenovanih borcev za življenje, ki se hinavsko pretvarjajo, da se takšni splavi ne dogajajo.

Evropska unija mora prekiniti zaničevanje reproduktivnih in spolnih pravic žensk v državah članicah.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, ženske predstavljajo polovico talenta Evrope. Tega ustvarjalnega potenciala ne smemo zapraviti. Če uspemo ta potencial usmeriti v gospodarstvo, bomo naredili velik skok naprej glede odnosov, ki še vedno obstajajo v evropskih družbah in tudi glede nove agende Unije za večjo rast, več delovnih mest in večjo konkurenčnost.

Enake možnosti obstajajo na papirju. Unija je izdelala vsaj 13 direktiv o enakosti spolov. To načelo je zasidrano v pogodbi in v ustavi in zakonodajnih aktih držav članic, a podatki iz resničnega življenja govorijo drugačen jezik. Še nikoli prej ženske niso bile tako dobro izobražene, a ko gre za podjetništvo, so ženske še vedno mnogo premalo zastopane.

Glede razlike v plačilih se v zadnjih letih ni spremenilo praktično nič. Pri poslovanju ženske redko ne izpolnjujejo obveznosti, ko gre za vračilo posojil, a dostop do financ je ženskam težji in ga določa prizadevanje

bank za poroštvo. Imeti morate več denarja, da si lahko sposodite denar, a le 1 % svetovnega premoženja je v lasti žensk.

Kljub višji usposobljenosti, kljub višji izobrazbi ženske ostajajo popolnoma premalo zastopane med nosilci odločanja. Ključ do vsega je, da se ženske pridružijo na položaje odločanja. Ženske lahko zagovarjajo svoja vprašanja in tržijo svojo agendo, a resnična moč leži v odločanju in zato bi morale ženske sodelovati.

Kritična masa je bistvena za spremembe. Ena sama ženska v telesu, ki odloča, bo morala kmalu prilagoditi svoje vedenje, da jo bo sprejela moška večina. Za začetek bi lahko pomenilo napredek že to, da je v upravi, ki odloča, nekaj žensk, a vse strategije ne bodo veliko pomagale, če nam ne bo uspelo odpraviti največje ovire za ženske: usklajevanja družinskega in poklicnega življenja. Preostale ovire pozivajo k političnemu odzivu in zato še vedno potrebujemo politike, prilagojene za spol, na nacionalni in tudi na evropski ravni.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi potrdil vse, kar so povedali moji kolegi poslanci, mnoge ženske in številni moški in naš poročevalec, gospod Tarabella, ki mu čestitam, in rad bi povedal, da vsi vneto podpiramo vse ukrepe in pobude za odpravo vseh oblik diskriminacije med moškimi in ženskami. To je samoumevno, saj moramo tako delovati v odprti, demokratični, svobodomiselnih družbi, kjer želimo vsi živeti.

Potekajo pomembna prizadevanja in to moramo poudariti. Na evropski ravni bi ta parlament spomnil na Direktivo 2006/54/ES, ki od držav članic zahteva, da odpravijo vse oblike diskriminacije med spoloma do avgusta 2009. Prav tako bi ta parlament rad spomnil na evropski načrt za enakost moških in žensk v obdobju 2006–10.

Pozdravljam tudi vse pobude, ki jih glede tega izvajajo nacionalne vlade v državah članicah Evropske unije in bi parlament spomnil nanje, zadnja med njimi je ta, da vlada predsednika Sarkozyja spodbuja zakonodajo za prepoved burke na javnih mestih.

Vse to so posebni koraki, a potrebnih je še več, če želimo spremeniti predvsem naš odnos v smislu preprečevanja vseh oblik diskriminacije. Žal diskriminacija še vedno obstaja in v ranljivi kategoriji, ki bi jo rad omenil, so „sveže“ mamice. Presenetilo me je, ko sem v poročilu Evropske komisije o barcelonskih ciljih in o ustanovah za otroško varstvo v Evropski uniji prebral, da skoraj vse evropske matere izjavljajo, da svojih otrok ne morejo vzgajati kot bi želele zaradi prevelikega števila obveznosti, s katerimi se srečujejo vsak dan. Razumeti moramo dejstvo, da nesposobnost doseganja resnične enakosti spolov ogroža današnje otroke, ki so prikrajšani za stabilno družinsko okolje, v katerem se močno čuti prisotnost mater, in to moramo v čim večji meri poudariti. To ogroža psihično ravnotežje in razvoj stabilne osebnosti današnjih otrok, ki so državljani Evropske unije jutrišnjega dne.

Zita Gurmai (S&D). – Gospa predsednica, gospodarska kriza je izpostavila dejstvo, da so vprašanja pravic žensk in enakosti spolov medsebojno povezana s tekočimi gospodarskimi vprašanji.

V državah, ki so uvedle legalizacijo, prijazno enakosti spolov, je zastopanost žensk na trgu dela bistveno večja, pa tudi odstotek rodnosti. Te države imajo bolj zdrave gospodarske, socialne in pokojninske razmere. Poleg tega so plače žensk ključnega pomena v družini.

Jasno je, da je treba z naslednjo strategijo EU 2020 načrtovati jasno zavezo glede integracije enakosti spolov v vse evropske politike. To strategijo je treba uskladiti z novim načrtom za enakost spolov, pa tudi s prihodnjo listino za pravice žensk. Kakor je v svojem poročilu navedel Marc Tarabella so zdravstvene in spolne pravice žensk enako pomembno orodje tudi za družbeno-gospodarsko krepitev vloge in položaja žensk. Zagotoviti moramo dostop do znanja, informacij, zdravstvene oskrbe in pomoči, da bodo imele vse ženske izbiro in položaj enakih pravic in dostopa.

Rada bi se zahvalila za pet let, ko sem delala skupaj z Vladimírijem Špidlo, ker je to zadnja možnost, da ga pozdravim. Najlepša hvala za odličen prispevek vas in vaše ekipe.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v tej izredno zanimivi razpravi je bilo zajeto že skoraj vse. Težko se spomnim česar koli, s čimer bi lahko prispevala. Vendar pa bi rada podala majhno pripombo: poskušati bi morali zagotoviti, da ženske ne bodo več v položaju, ko bodo morale izbirati med družino na eni strani in delom na drugi. Ustvariti moramo pogoje, da bo to postala resničnost. Morali bi imeti možnost hitro ukrepati, da bi lahko zagotovili, da bodo lahko ženske čim bolj izpolnjevale svoje materinske in poklicne vloge.

V resnici je izločitev iz obstoječega plačilnega načrta verjetno neizogibna. Vendar pa bi moralo biti za žensko mogoče, da nadoknadi zamujen delovni čas, ko se vrne na delo. Mislim, da je to rešitev in da bi morali delati v tej smeri, zlasti v težavnih gospodarskih časih. Če bomo uspešni, in k takemu uspehu lahko mnogo pripomoremo v Evropskem parlamentu, potem bomo dosegli sodobno Evropo z resnično enakimi možnostmi. Vsem nam je jasno, da je to resnično mogoče le z dosledno enakostjo žensk in moških.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Gospod predsednik, poročilo gospoda Tarabelle o enakosti moških in žensk daje odlično obrazložitev velikih izzivov, s katerimi se srečujemo na področju enakosti v EU. Eden od teh izzivov je povečati delež žensk v upravah javnih in zasebnih podjetij – nenazadnje v finančnem sektorju. Smo sredi gospodarske krize, v kateri moramo uporabiti vse sposobnosti, ki jih imamo, če želimo ustvariti potrebno rast. Povsem preprosto, na kocki je naša konkurenčnost.

EU bi se morala zato učiti od Norveške. Leta 2002 je takratni norveški minister za trgovino in industrijo prevzel pobudo in predlagal, da je v upravah podjetij zastopanih vsaj 40 % vsakega spola, in sicer na podlagi preprostega preračuna: Norveška mora uporabiti vse svoje sposobnosti, ki jih ima, če želi država tekmovali na mednarodni ravni. Sedanja oblika novačenja, v kateri moški v prvi vrsti novačijo moške, je uničujoča v zvezi z ustvarjanjem inovacij in rasti. Izkoristiti moramo potencial obeh spolov in prevzeti pobudo v EU za zakonodajo, ki je podobna norveški. Leta 2002 je bilo v upravah na Norveškem 200 žensk, danes jih je skoraj petkrat toliko. Istočasno pa študije kažejo, da podjetja, v katerih sta v upravi zastopana oba spola, poslujejo bolj v čisto gospodarskem smislu. Zato je popolnoma zdrava pamet, da se borimo za enakost.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod komisar, načelo enakosti žensk in moških je del osrednjega toka velike reke, ki je že osvobodil tujce, sužnje, črnce, in to je načelo človeškega dostojanstva, enakega za vse. Poročilo gospoda Tarabelle in poročilo Komisije sta zato oba hvalevredna, ker je prav, da vedno odločno vztrajamo na tem načelu.

Vendar pa moram podati dve odločilni pripombi. Tok človeškega dostojanstva in enakosti bi moral zadevati vse ljudi, popolnoma vse, tudi tiste, ki čakajo na prihod na svet, nerojene otroke. Zato je nesprejemljivo početi to, kar je navedeno v točki 38, to je govoriti o splavu kot o vidiku spolnih reproduktivnih pravic ali pravic žensk. Nihče ne zanika zapletenosti problemov, ko gre za zahtevne in nezaželene nosečnosti – obstajajo resni problemi – a v vsakem primeru o teh stvareh ne bi smeli govoriti razen v povezavi s potrebo, da se goji spoštovanje do življenja in da se ponudi materam vse vrste pomoči, da bodo lahko svobodno izbrale nadaljevanje svoje nosečnosti.

Moja druga kritika se nanaša na razširitev pojma spolno in reproduktivno zdravje, kakor je storjeno v uvodni izjavi X, da se preko fizičnih in mentalnih vidikov vključijo tudi socialni vidiki.

Sprašujem se, kaj pomeni, da mora vsakršno spolno vedenje, ne glede na to kakšno je, biti označeno za splošno dobrobit in tako priznано in hvaljeno. Ali to ne pomeni, da na koncu ne kršimo le svobode vesti, ampak tudi svobodo mnenja? To vprašanje bom postavil le zato, ker menim, da ni prelahko.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, dovolite mi, da se strinjam s kolegi, ki pravijo, da več zakonodaje ni odgovor, če ne izvajamo obstoječe zakonodaje o enakosti.

Drugič, kot nekoga, ki je odrasel z gibanjem za večjo enakost, me skrbi, da mlade ženske mislijo, da je boja konec. Zato moramo poživiti razpravo med mladimi ženskami in mladimi moškimi glede agende o enakosti.

Glede gospodarske krize, da, ta vpliva na ženske, a seveda, ko delovno mesto izgubijo moški, so prizadete tudi ženske. Mislim, da moramo zelo jasno povedati, da gospodarska kriza negativno vpliva na vse, zlasti družine.

Glede odstavkov 34 in 35 se popolnoma strinjam in bi potrdila, da se pozove vse države, ki še niso ratificirale evropske Konvencije o ukrepanju proti trgovini z ljudmi, da to storijo. Upam, da bo irska vlada izpolnila svojo zavezo in to storila letos.

Nasilje v družini je grozljiva resničnost: mnogo žensk je resnično umorjenih v njihovih lastnih domovih. Nedavno smo imeli sodno zadevo, pri kateri je bil vključen takšen incident na Irskem.

Vendar pa v odstavku 38 ni upoštevana klavzula o subsidiarnosti v zvezi s splavom in mislim, da ga je treba spremeniti.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Gospod komisar, gospe in gospodje, ko je potekal boj pred približno stotimi leti za volilne pravice žensk, ni bila to posebna pravica, za katero so se borile ženske, ampak pravično priznanje njihovih osnovnih državljskih pravic. Poskusimo tudi danes ubrati to pot.

Trdno sem prepričana, da bo k večji vključenosti žensk v politično življenje, zlasti na nacionalni ravni, pripomogla resnično svobodna konkurenca med kandidati na volitvah. Pod takšnimi pogoji se bodo ženske nedvomno borile zase. Na primer, na zadnjih parlamentarnih volitvah v Češki republiki se je zaradi svobodne kandidature med kandidati celotno število žensk, izvoljenih izmed vseh parlamentarnih strank, povečalo z revnih 15 % na sprejemljivih 26 %. Podobne rezultate smo ugotovili pri drugih vrstah volitev.

Ženske ne smejo biti v vlogi prosilk. Če imajo enake možnost, bodo dosegle cilj. Vendar pa, dokler so volilni sistemi tekmovanja med izbranimi skupinami kandidatov za predvidljive sedeže brez resničnih možnosti, da so izbrani drugi kandidati, ni enakih možnosti. Zato se trudimo za resnično enake možnosti za vse, z drugimi besedami, tudi za ženske. Potem kvote ne bodo potrebne.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred kratkim sem imela v Evropskem parlamentu govor o svojem delu, o svojih nalogah tu in o svojih mnogih imenovanjih. Potem mi je nek moški postavil naslednje vprašanje: „Kaj na to pravi vaš mož?“ To vprašanje sem slišala že mnogokrat. Vem, da se to vprašanje postavlja ženskam, a menim, da ravno nasprotno, tega vprašanja nikoli ne postavijo moškim. „Kaj na to pravi vaša žena?“

(Medkllici)

Vaša je? No prav, potem lahko v vašem primeru govorimo o resnični enakosti.

Naj vam navedem še en primer: mlad poročen par, moja prijateljica, sta ravno dobila dojenčka in starša imata eno skupno delo, to je skrb za njunega otroka. Za ženo to velja kot nekaj običajnega, moža pa sprašujejo, zakaj preživi pol dneva in menja plenice in, ali ne misli, da si je s tem upočasnil kariero. Tudi to ni enakost.

Za zaključek pa naj se dotaknem še enakih plačil, o katerih smo razpravljali danes. Čeprav obstajajo podjetja, ki plačujejo po tarifah, obstajajo dokazi, da ženske delajo v oddelkih, kjer imajo manj priložnosti za napredek in kjer prejemajo nižje plače. Še zadnji primer: podjetja, kjer je v upravi vsaj 30 % žensk, dosegajo boljše poslovne uspehe. Enakost se izplača!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Pozdravljam to resolucijo in vesel sem, da je ključno mesto dobilo vprašanje žensk, ki delajo v kmetijstvu in nimajo jasnega, določenega pravnega statusa glede pravice do lastnine in njihove vloge v družinskem gospodinjstvu. To vprašanje, z morebitnimi pomembnimi posledicami, je tudi na dnevnem redu Sveta španskega predsedstva, kot pomemben cilj. Za to zadevo moramo poiskati najboljše rešitve, ki jih je mogoče uporabiti.

Prav tako upam, da bo imela vloga, ki jo igrajo ženske v evropskem gospodarstvu, pomembno mesto tudi v prihodnji strategiji EU 2020, o kateri bo ravno ta teden na informativnem vrhu v Bruslju potekala razprava.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, zelo bi se rada zahvalila kolegu poslancu, gospodu Tarabelli, za njegovo poročilo. Dejstvo, da to poročilo vsebuje več kot 40 odstavkov, je jasen dokaz, da enakost in enake možnosti za ženske niso tema, ki bi jo lahko pošteno obdelali v manj kot eni uri. Tu je dovolj gradiva za več razprav. Vendar pa bi se danes rada osredotočila na dve točki. Prva točka je odstavek 8 poročila, ki je kritičen do dejstva, da integracija načela enakosti spolov v sedanji lizbonski strategiji dejansko ne obstaja. Rada bi se pridružila pozivu, da Komisija in Svet vključita poglavje o integraciji načela enakosti spolov v svojo polizbonsko strategijo „EU 2020“.

Nadalje, ključnega pomena je, da države članice izvedejo oceno vpliva, ki temelji na spolu, saj, če želimo biti resni glede boja proti negativnim učinkom te krize, potrebujemo ukrepe, ki bodo upoštevali poseben položaj žensk. Mislim, da bi bilo treba države članice resnično pozvati, naj ukrepajo na podlagi takšnih podatkov in ocen vpliva, da bi spodbudile gospodarsko oživitve. Prav tako menim, da imajo ženske pravice glede svojih teles in zdravja.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Medtem ko pozdravljam to poročilo, pa bi rada izpostavila eno stvar. Mislim, da ta zakonodaja ni smotrna, zlasti ne, ker je ta enakost moških in žensk glavni element človeške civilizacije in kulture. Menim, da je treba sprejeti pozitivne ukrepe na začetku razvoja vsakega posameznika in začeti z obliko vzgoje, ki odpravlja stereotipe in daje močno podporo in namen pravici enakosti spolov od otroštva. Če ne bomo prilagodili te miselnosti in na ta način izvedli povezovanja, bomo imeli še vedno enako razpravo o raziskovanju te zadeve in manj o tem, da je treba nekaj storiti.

Rada bi poudarila še eno stvar. Neenakosti se zožijo v družbenem znanju ali novi obliki gospodarstva. Mislim, da so to pomembni koraki na poti k enakosti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi poudarila, da so zastareli barcelonski cilji, navedeni v tem poročilu, v navzkrižju s priporočili strokovnjakov. Strokovnjaki so dokazali, da najmlajši otroci, tisti, ki so stari do dveh let, ne bi smeli biti v ustanovah in zato ni mogoče takšnega cilja vsiliti državam članicam. Za zdrav duševni razvoj dojenčkov in otrok, ki so komaj shodili, je temeljnega pomena, da zanje cel dan skrbi njuna mati ali oče. To poročilo nadalje posega v pravice držav članic, saj izraža željo po spremembi politik, usmerjenih v družino. Naše delo je seveda boj za učinkovite evropske ukrepe za boj proti trgovini z ljudmi in nasilju nad ženskami in otroki. Menim, in to bi rada poudarila, da v tem poročilu ni spoštovana pravica do življenja nerojenega otroka. Menim da v tem poročilu ni ravnotežja. Rada bi zaključila tako, da se zahvalim komisarju Špidli in mu zaželim mnogo uspeha.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Evropska unija je v zadnjih trideset letih res storila veliko za izboljšanje položaja in pravic žensk. Vendar pa je najbolj osupljiva razlika, ki še vedno vztraja in se še pogloblja, plačilo moških in žensk.

Ženske v povprečju zaslužijo skoraj 20 % manj, medtem ko imajo razlike v plačilih žensk in moških pomemben učinek na življenjske zaslužke in pokojnine žensk in na to, kar vse pogosteje navajamo kot feminizacijo revščine. Razlike v plačilu so povezane z mnogimi pravnimi, družbenimi in gospodarskimi dejavniki, katerih obseg je širši in sega dlje od vprašanja enakega plačila za enako delo.

Prav tako bi se morali lotiti evropske kampanje, da bi poskusili odpraviti globoko zakoreninjene predsodke glede domnevno naravnega dejstva, da obstajajo tisti, ki nosijo hlače, in tiste, manjvredne osebe, ki nosijo krila. Odprto moramo govoriti o temi nasilja v družini in trgovine z ljudmi, ki je še vedno tabu, in seveda o vključevanju enakosti spolov v izobraževalne procese učencev v osnovni šoli.

Rada bi zaključila tako, da postavim vprašanje vsem, ki danes sedite tu. Kako lahko družba ceni in ščiti ženske kot edinstvena in izjemna bitja, kot nosilke življenja, če menimo, da je mendarodni dan žena preostanek socializma?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, vesel sem, da danes tu govorijo tudi moški, čeprav, kot je mogoče videti, smo v manjšini. Rad bi, da gledamo na politiko o spolih v kategorijah velikih nedotaknjenih družbenih možnosti in zato bi bilo treba v naslednjih 10 letih te generacije izenačiti neenakosti na vseh področjih, če želimo misliti na hitro razvijajočo se družbo.

Obstajajo tri problematična področja: najprej nesorazmerje akademskega sveta. Ženske so bolj izobražene, a ne napredujejo. Drugič, udeležba žensk v politiki bi morala biti bistveno večja, in zato mislim, da bi morale vse države članice sprejeti pravila o enakosti. Tretjič, področje podjetništva. Ženske bolj obvladujejo na primer mikro podjetja, a njihova udeležba pri vodenju velikih podjetij je dokaj majhna. Sedanja stopnja rasti kaže, da bodo ženske dosegle enako udeležbo šele leta 2280. To je treba spremeniti.

Imam tri zaključke. Najprej, center za spremljanje bi moral preučiti najboljše prakse. Drugič, rad bi izrazil brezmejno zahvalo gospodu Špidli, ker je v Evropskem socialnem skladu, pomembnem finančnem instrumentu Evropske unije, dovolil možnost vlaganja v vrtce. Tretjič, rad bi izjavil, da bom, če načrtujem otroka v tem mandatu, vzel očetovski dopust, če mi bo gospod Buzek dovolil.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Verjamem, da je potreben učinkovit sistem za načrtovanje kariere, da bi zagotovili enake možnosti za moške in ženske, kar pomeni, da mora obstajati dovolj ustanov za varstvo otrok, kot so otroške jasli in vrtci.

Evropska unija ima zdaj čakalne seznime otrok, ki jih je treba vpisati v jasli in vrtce. Obstaja celo veliko število otrok, ki jih ni mogoče vpisati v takšne izobraževalne ustanove zaradi neazdostnega števila mest. Vsak evro, vložen v razvoj ustanov za varstvo otrok, pomeni povračilo šestih evrov za družbo, ki so posledica ustvarjenih delovnih mest, in izboljšanje v kakovosti življenja evropskih državljanov. Zato upam, da bodo v prihodnosti Evropska unija in države članice vložile več v te varstvene ustanove za zelo mlade otroke.

Nenazadnje pa bi rada vašo pozornost pritegnila k položaju enostarševskih družin in k težavam, s katerimi se srečujejo samski starši, ki sami vzgajajo otroke.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, po mojem mnenju obstajata dva ključa do enakih pravic žensk in moških. En ključ je enak dostop do gospodarskih virov in drug ključ je enak dostop do odločanja v javnem življenju. Po mojem mnenju so nesprejemljive razlike med plačilom žensk in moških,

ki še naprej trmasto obstajajo. Obstajati bi moralo enako plačilo za enako delo. Nadalje, rada bi poudarila, da je po mojem mnenju zelo pomembno, da imamo večjo udeležbo žensk v političnem življenju in na splošno v javnem življenju. Globoko sem prepričana, da bo večja udeležba žensk v javnem življenju, v večjem številu in na bolj poštenih načelih, pomenila, da bodo ustvarjeni proračuni, politika in načrti v večji meri odražali sanje, potrebe, težnje in načrte celotne družbe.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) V tej gospodarski in finančni krizi se je stopnja brezposelnosti žensk povečala za 1,6 % v letu 2009, v primerjavi s stopnjo brezposelnosti moških, ki se je povečala za 2,7 %.

Pomembno se je povečala udeležba žensk pri političnih procesih odločanja. Odstotek žensk v Evropskem parlamentu se je povečal z 31 % na 35 % v primerjavi s predhodnim parlamentarnim mandatom. Odstotek žensk, ki zastopajo Romunijo, znaša 36 %. Če vzamem primer Romunije, predstavlja izvolitev ženske, nekdanje poslanke EP, za predsednico romunske poslanske zbornice, prvo takšno izvolitev. Osebnost, kot mlada ženska, ki se podaja v politično kariero, sem bila neodvisna kandidatka za Evropski parlament, ki je uspela pridobiti potrebno število glasov brez pomoči strankarske liste. Na zasebnem področju so ženske mnogo bolj zastopane, tretjina med njimi...

(Predsednik je prekinil govornico)

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, naslov nocojšnje razprave je „Enakost žensk in moških“, a kljub temu je mnogo govornikov, ko so obravnavali to vprašanje, dejalo „moških in žensk“.

Mislim, da je to deloma odgovor na vprašanje, ki ga je postavila gospa Lulling o tem, zakaj ni bilo od leta 1975 doseženega večjega napredka. Razlog je tradicija. To je kulturna zadeva. Ženske so bile obravnavane, kot da imajo podrejeno, odvisno vlogo. To še vedno obstaja v mnogih državah po svetu in velik izziv je to spremeniti.

Vendar pa je k sreči EU dobro napredovala in verjetno nikjer bolj kot v tem parlamentu, kjer imamo resnično enakost v smislu številčnosti in odnosa. To se mora nadaljevati v zakonodaji, v ciljih in v direktivah.

Prav tako je bilo povedano, da je potrebnega več obveščanja mladih deklet. Strinjam se, a prav tako je potrebnega več obveščanja mladih fantov, zlasti da izravnamo škodo, ki so jo povzročili mnogi filmi in mnogi televizijski programi, ki sploh ne vodijo k ustvarjanju enake družbe v duhu enakosti. Opraviti je treba veliko dela in začeti ga moramo opravljati.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, običajno je tako, da v težkih časih več problemov pri zagotavljanju vsakdanje blaginje družine leži na ženskah. Ne le, da bi morale za to z vseh strani prejemati hvaležnost, ampak bi morale kot delosocialne politike dobiti znatno podporo. Menim, da imamo na tem področju še veliko dela.

Enakost spolov in pravice žensk izhajajo iz človekovih pravic. Zdi se, da se morda ustvarjanje prekomerne zakonodaje za podporo te temeljne pravice dojema kot odkrito zanikanje tega načela. Nazadnje, na področju enakosti žensk in moških lahko največ naredimo z ustreznim sistemom izobraževanja, ker spoštovanje žensk ni dovolj in ga ni mogoče v celoti opredeliti in vključiti v najboljše dokumente, če ni del naše kulture, običajev in vzgoje.

Na Poljskem obstaja rek, da ženska nosi tri vogale hiše in moški le enega. Lahko bi rekli, da ta položaj odlikuje ženske in jim daje vrednost ali pa da jih prekomerno izkorišča in je primer neenakosti.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospe in gospodje, razprava je neobičajno široka. Prisoten sem bil na mnogih razpravah v Parlamentu in ta je zagotovo ena od najbolj bogatih. Po mojem mnenju je prav tako jasno pokazala, da je Evropska komisija jasno oblikovala to politiko in da je Evropa kot takšna politika, ki ima svoj notranji čut in svojo notranjo logiko in to je treba nadaljevati. Enakost možnosti je po mojem mnenju resnično temeljni element našega ustroja, ki ne izžareva nikakršnega dvoma iz človekovih pravic, prav tako pa je jasno, da jo moramo zagotoviti vsem. Ne moremo pričakovati, da bodo obstajala osamljena območja, kjer se enakost možnosti ne uporablja dosledno.

Politika, oblikovana v našem načrtu za enakost bi se morala po mojem mnenju nadaljevati v prihodnosti in podobno se strinjam z mnenjem da bi morali v prihodnji strategiji „Evropa 2020“ okrepiti vprašanja, povezana s spoli. Kakor je bilo v razpravi že večkrat povedano – in s tem se popolnoma strinjam – sodobna družba, ki želi biti uspešna, si ne more privoščiti, da ne bi izkoristila svojega celotnega človeškega potenciala. Po mojem mnenju enakost možnosti predstavlja edinstveno konkurenčno prednost za Evropo.

Gospe in gospodje, razpravljali smo tudi o ukrepih, kulturnih vidikih, zakonodaji in mnogih drugih vidikih tega zapletenega vprašanja. Menim, da ne moremo sprejeti negativnega ali pozitivnega mnenja *a priori* glede kakršnega koli zdravlila. Obstoječo zakonodajo je treba vsekakor uporabljati dosledno. O tem ni dvoma in tu je mnogo težav. Prav tako je seveda jasno, da lahko nova in zelo drzna zakonodaja pogosto temeljito spremeni položaj. Tu je bil omenjen norveški primer kvot za upravna telesa velikih delniških družb in ta zakonodaja je jasno spremenila položaj in mislim, da bi bilo zanimivo preučiti norveške izkušnje. Vendar pa kljub temu menim, da bi moralo prednostna naloga ostati poudarjanje polnega izvajanja sedanje veljavne zakonodaje.

Gospe in gospodje, pomembnost ravnotežja delovnega življenja je bila jasno izpostavljena in po mojem mnenju je bilo tudi jasno izjavljeno, da je enakost možnosti vprašanje žensk in tudi moških. Zato sem navdušena, da smo imeli to razpravo na podlagi izkušenj obeh spolov in mislim, da bi moralo biti vedno tako.

Predsednik. – Komisar Špidla, rad bi se pridružil zahvalam, ki so vam bile podane iz različnih strani te dvorane, in vsem dobrim željam. Želim vam vse najboljše in naj vas bog blagoslovi!

Marc Tarabella, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi rad čestital komisarju za njegovo sklepno prizadevanje – da, jaz, ki sem ga pogosto izzival na drugih forumih – in bi se preprosto zahvalil vsem za to zelo bogato razpravo, v kateri je spregovorilo mnogo poslancev.

Pozorno sem poslušal vse in res je, da so spregovorili številni moški, kar me veseli. Kakor koli, delež moških je bil višji kot v Odboru za pravice žensk in enakost spolov, saj smo med 61 člani le štirje moški, kar je mnogo premalo. Seveda se strinjam s tistimi, ki so dejali, da je to boj, v katerem morajo sodelovati tudi moški.

Vsem ne morem odgovoriti, a gospa Lulling je dejala, da večina pri glasovanju v odboru ni bila zadovoljiva. No, bilo je 15 glasov „za“ in 5 „proti“, trikrat več glasov „za“ kot „proti“ in sedem vzdržanih.

Vem, da smo veliko časa posvetili členu 38, ki je namenjen reproduktivnemu zdravju, spolnim pravicom in zlasti kontracepciji in splavu. Vem, da je to vprašanje morda občutljivejše kot druga, in nisem želel, da postane moje poročilo pestra zbirka raznih zadev, a tega vprašanja nisem mogel spregledati.

Zlasti omenjam mlada dekleta, ki na koncu trpijo, če po nesreči postanejo noseča, ker niso imela informacij, ki so jih potrebovala. Najbolj me moti neprestana hinavščina nekaterih, ki želijo zanemariti te položaje in se norčujejo iz težav teh mladih deklet, ko pa se to zgodi kateremu od njihovih otrok, imajo sredstva, da jim plačajo za rehabilitacijo v Švici ali kje drugje, ne da bi pritegnili veliko pozornosti.

Glede razlike v plačilu je dobro povedala gospa Bauer. Ko dodamo učinke ur krajšega delovnega časa, ki so omejene, govorimo o 25 %. Seveda pa je težko biti točen.

To ni – in tu bom končal, ker imam le še nekaj sekund časa, da zaključim – poročilo pestre zbirke raznih zadev, čeprav so omenjeni pohabljanje ženskih spolnih organov, burka in vsiljene poroke. Bodite prepričani, da verjamem, da v demokraciji te prakse niso kulturne; to so prakse proti katerim se moramo boriti z demokracijo.

Dejstvo je, da bi to, če bi to umestil v poročilo, zasenčilo vse preostalo, kar je bilo po mojem mnenju pomembnejše.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 10. februarja.

Pisne izjave (člen 149)

Corina Crețu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Čeprav je število žensk na trgu dela prvič višje od števila moških, pa se še vedno pojavlja spolna diskriminacija. Znatno delež del, ki jih opravljajo ženske, običajno poteka za krajši ali določen delovni čas in z neprimerim plačilom. Več kot pol stoletja po tem, ko je bilo v pogodbe skupnosti vključeno načelo enakega plačila, mora ženska v Evropski uniji delati 418 koledarskih dni, da zasluži, kar zasluži moški v 365 dneh.

Čeprav politika EU na tem področju utira pot, pa je razlika v plačilu vztrajno obsežna od leta 2000. Imamo potrebne pravne instrumente, da v zvezi s tem ukrepamo. Zato pozivam prihodnjo Evropsko komisijo, naj se vključi v prenos, v vseh državah članicah, Direktive 2006/54/ES o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu. Medtem ko je recesija

predvsem prizadela področja, kjer prevladujejo moški, pa obstaja nevarnost, tudi v Romuniji, da bodo proračunske omejitve pripeljale do izgube številnih delovnih mest na področju javnih storitev, kjer so najbolj zastopane ženske. Mislim, da je nujno, da se politike enakosti spolov ne spreminjajo z diskriminatornimi ukrepi, ciljno usmerjenimi v zaposlene v javnem sektorju.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Predlog poročila o enakih možnostih je, da se da nov zagon enakim možnostim v Evropski uniji, ker spodbujanje resnične in demokratične enakosti žensk in moških ostaja merilo za ustvarjanje demokracije, ki povezuje celotno družbo.

Enake možnosti nudijo povečanje družbenega napredka in ne smejo ostati le pravni instrument. V večini evropskih držav ostaja segregacija po poklicih in področjih skoraj nespremenjena. To se odraža v nižjih plačah žensk, manjšem številu žensk, ki delajo, ko imajo vzdrževane osebe, pa tudi pri skupnih odgovornostih moških in žensk v družinskem življenju.

Nadalje, ne smemo pozabiti niti vloge žensk v kmetijstvu v Evropi in njihovega prispevka: ena tretjina kmetijskih delavcev so ženske. Pogosto niso plačane in nimajo ustreznega socialnega varstva, ker svoje delo opravljajo na kmetijah z zagotavljanjem hrane za svoje družine.

Menim, da mora Evropski parlament podpreti pobudo v korist ustanovitve evropskega centra za spremljanje nasilja nad ženskami in z razširitvijo evropske zakonodaje, ki je ciljno usmerjena v zaščito žrtev, pa tudi ustanovitev telesa za spodbujanje enakih možnosti na ravni Združenih narodov.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *v pisni obliki*. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi se zahvalila gospodu Tarabelli za njegovo odlično poročilo o enakosti žensk in moških v Evropski uniji. Enakost žensk in moških na trgu dela se odraža v dejstvu, da ženske še vedno dobivajo 80 centov za vsak evro, ki ga dobijo moški za opravljanje istega dela. Sprejeti so ukrepi za doseganje enakega plačila in sedaj je čas, da jih dejansko uporabimo v praksi. Na primer, poskrbeti je treba, da bo postalo obvezno izvesti oceno zahtev delovnega mesta in plačilo bi moralo biti določeno na podlagi tega. Če za delovno mesto ne bo izdelan ustrezen program enakosti, je treba izvajati kazni za delodajalce. Ženske se ne bi smele spopadati z ovirami na svojih kariernih poteh in zaradi njihovega spola se ne bi smela ustaviti njihova kariera. Podjetja in tudi javni sektor morata posvečati več pozornosti zagotavljanju, da bo na najvišjih položajih več žensk. Ko se oblikuje Evropska komisija, bi morala vsaka država članica predlagati za komisarje moške in ženske. Kakor je navedeno v poročilu, obstajajo težave pri usklajevanju dela in družinskega življenja, ki so pomembne za enakost žensk in moških v poklicnem življenju. Razvoj javnih služb za poenostavljanje zagotavljanja varstva in več prostora za starševski dopust so načini, da lahko izenačimo razlike med ženskami in moškimi na trgu dela. Evropska unija potrebuje socialne predpise. EU je že začela delati za bolj enako Evropo: status evropske ženske se je bistveno izboljšal zaradi zakonodaje EU. Unija gre v pravo smer glede enakosti, a stvari se ne zgodijo same po sebi: v prihodnosti bomo potrebovali močnejšo socialno razsežnost EU, da bomo zagotovili bolj enako in bolj socialno Unijo kot kdaj koli prej.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Enakost moških in žensk je temeljno načelo Evropske unije. V preteklih letih je bil v zvezi s tem dosežen pomemben napredek. Vendar pa še vedno obstajajo velike razlike med državami članicami, ko gre za nudenje enakega plačila za opravljeno delo, število žensk, ki zasedajo vodstvena delovna mesta, in odstotek žensk na trgu dela. Kljub sedanji zakonodaji EU je v povprečju še vedno vidna razlika med državami članicami v višini 15–17 % med plačami, ki jih prejmejo moški in ženske. To je zato, ker imajo ženske slabo plačana delovna mesta ali so zaposlene za krajši delovni čas. Zaradi zmanjšanja zaslužkov žensk in pokojnin v njihovem življenju razlike v plačah povzročajo revščino pri starejših ženskah. 21 % žensk, starih 65 let ali več, je izpostavljenih tveganju za revščino v primerjavi s 16 % moških v tem položaju. Za zagotavljanje enakih pravic za ženske in moške morajo države članice izmenjevati dobro prakso v smislu zagotavljanja enakosti spolov. Nadalje bi rada poudarila potrebo po izobraževalnih programih v šolah, da bi se lahko izognili zapuščini stereotipov, povezanih z ženskami.

Livia Járóka (PPE), *v pisni obliki*. – (HU) Najpomembnejša naloga, povezana s politiko Evropske unije za spodbujanje enakosti za moške in ženske je ocena uspehov in neuspehov štiriletnega načrta, ki se konča letos, in načrtovanje osnutka nove strategije. V časovnem načrtu, ki se začne naslednje leto, mora biti poudarjen – tako kot v sedanjem – pojav raznovrstne diskriminacije in diskriminacije posameznih skupin, hkrati pa je treba večjo pozornost posvečati vidikom pravic žensk v zvezi s položajem etničnih manjšin. V poročilu so po pravici izpostavljeni škodljivi učinki svetovne gospodarske krize na položaj žensk, zlasti glede delovnih mest in razlike v plačilu, ki temelji na spolu. Zato je ključnega pomena, da se v novi strategiji upošteva gospodarska pomembnost enakih možnosti za moške in ženske, saj diskriminacija, ki temelji na spolu, ni le nepoštena, ampak upočasnjuje tudi gospodarstvo. Države članice in podjetja, ki jih to zadeva, je

treba zato pozvati, naj na eni strani v svoje obstoječe strategije za reševanje krize vključijo premisleke o enakosti spolov, in na drugi strani, naj se vzdržijo finančnih omejitev, ki so v škodo enakim možnostim za moške in ženske. Časovni načrt, ki bo začel veljati po letu 2010, mora ohraniti prednostne naloge predhodne strategije z večjim osredotočenjem na vidike, ki so vključeni v odpravo revščine in socialne izključenosti, zlasti v evropskem letu, posvečenem tej temi. Nova strategija mora biti stvaren akcijski načrt z realističnimi in preverljivimi cilji. Poleg tega pa je med Evropsko komisijo in državami članicami potrebno mnogo učinkovitejše usklajevanje glede njihovega izvajanja.

17. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.50)